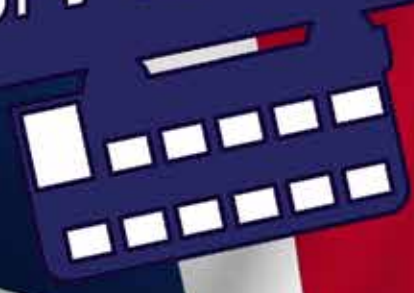

CHAMBOREEE 2018

OPV-SCHOONOORD

Droomreis

We schrijven september 2017. Ergens in een tuin in Doorwerth zit een aantal figuren bij elkaar, pratend over zaken die alleen zij voor zich zien. Fantaserend over mensen die ook zij nog niet kennen. Dromend over diepe mijnen en hoge kliffen. Die figuren, dat zijn uw verkennenleiding.

Hier is het kamp begonnen, op die allereerste Engelandvergadering van jullie Engelandkamp. Ondertussen zijn we heel wat maanden verder, en is de voorbereiding al een heel eind op weg. Kampterreinen zijn geboekt en tickets zijn besteld. Met elke maand, elke dag, elk uur en elke ademtocht krijgt het Engelandkamp meer vorm. Met elke hartslag komt het kamp dichterbij. Hét kamp. Ons kamp. Jouw kamp.

We nemen je in dit magazine mee op reis. Op reis naar Londen, Southampton en Warrington. Naar de ruige kust van Zuid-Engeland. Naar ongekende hoogtes met de Pennine Way, en naar het dieptepunt in de Clearwell Caves. Via liefdevolle Engelse gezinnen naar Chamboree op de glooiende Cheshire Showground. Van Oosterbeek... naar Oosterbeek.

Laat je meevoeren op onze dromen, en droom zelf lekker verder. Maar het allerbelangrijkste is: maak je dromen waar. Voor je het weet is het zover.

De verkennenleiding

Inhoud

1 Beknopt reisschema	5
2 Reis-impressie	6
3 Geschiedenis	33
4 Groot-Brittannië	36
5 Zuid-Engeland	37
6 London	38
7 Clearwell Caves (de mijn)	40
8 Gorge scrambling	41
9 De nostalgische Pennine Way	42
10 Pitten bij de Britten (Hoho)	44
11 Een week vol Chamboree	45
12 OPV Foodtruck goes international	48
13 Contacten met thuis	49
14 Medische zaken	50
15 Swoppen	51
16 Insigne internationaal	52
17 Uniform	54
18 Jongens er is post!!!	55
19 Engelandquiz	56
20 Voorbereidingsweekend	57
21 Patrouilleindeling	58
22 Begroting	59
23 Betaling	60
24 Zakgeld en Verzekering	61
25 Let's go Vlogging	62
26 Het Engelandlied	63
27 Productvergelijking	64
28 Bagagelijst	66
29 Reisdocumenten	68

1 Beknopt reisschema

Dinsdag 17 juli: Oosterbeek – Brussel – Londen

- 08:45 uur verzamelen op station Oosterbeek
- 09:31 uur: vertrek met de trein naar Arnhem
- 09:53 uur: vertrek met de trein naar Breda
- 11:42 uur: vertrek met de trein naar Brussel
- 14:56 uur: vertrek met de trein naar Londen
- 16:05 uur: aankomst in Londen (Engelse tijd!)
- Met de metro naar kampeerterrein
- Slapen op scoutingkampeerterrein in hartje Londen

Woensdag 18 juli: Londen

- In groepjes van 4 of 5 ga je deze grote stad bekijken

Donderdag 19 juli: Londen - Stonehenge – Bornemouth – Wareham

- Aankomst bus
- Vertrek met de bus naar Bornemouth
- Stop bij Stonehenge
- Bezoek aan Bornemouth en groot zeeaquarium
- Slapen op een scoutingkampeerterrein in Wareham

Vrijdag 20 juli: Wareham - Jurassic coast wandeling – Bath – Greenacres camping (Coleford)

- Jurassic coast wandeling
- Bezoek aan Bath
- Slapen bij een Greenacres camping bij Coleford

Zaterdag 21 juli: Greenacres camping – Clearwell Caves – Blackwell Court

- Bezoek aan de Clearwell Caves (mijn)
- Slapen bij Blackwell Court (zwembad aanwezig)

Zondag 22 juli: Blackwell Court – Glossop

- Ochtendprogramma in de buurt van Blackwell Court
- Slapen in scoutinggebouw (met douches!)

Maandag 23 juli: Glossop – Pennine Way – Glossop

- Pennine Way
- Slapen in scoutinggebouw (met douches!)

Dinsdag 24 juli: Glossop - Gorge Scrambling – Warrington – Begin Home Hospitality

- Gorge scrambling
- Rijden naar Warrington
- Afscheid van de buschauffeur
- Slapen bij gastgezin

Woensdag 25 juli: Home Hospitality

Donderdag 26 juli: Home Hospitality

Vrijdag 27 juli: einde Home Hospitality + aankomst Chamboree

Zaterdag 28 juli: Chamboree

- Opbouw kamp
- 's Avonds: openingsceremonie

Zondag 29 juli: Chamboree

Maandag 30 juli: Chamboree

Dinsdag 31 juli: Chamboree

Woensdag 1 augustus: Chamboree

Donderdag 2 augustus: Chamboree

Vrijdag 3 augustus: Chamboree

- 's Avonds: sluitingsceremonie

Zaterdag 4 augustus: Vertrek van Chamboree

- Kampafbraak
- Slapen bij clubhuis

Zondag 5 augustus: terugreis

- 16:50 uur: vertrek vanaf Liverpool Airport (Engelse tijd) Vluchtnummer EZY7009
- 19:20 uur: aankomst Schiphol (Nederlandse tijd)
- 22:00 uur: aankomst station Oosterbeek

2

Reis-impresie

Soms heb je weinig aan getallen, data, tijden. Dan wil je dromen: voor je zien hoe zo'n Engelandreis er ongeveer uit zal gaan zien. Wat er zou kunnen gebeuren, over pakweg twee maanden. Hoe Chamboree 2018 er echt zal uitzien, weten wij ook niet. Dat blijft spannend, en: doen we samen. Maar in "Reis-impresies" fantaseren we er een beetje op los. Je zult jezelf zeker een aantal keer tegenkomen in dit verhaal.

Dinsdag 17 juli 2018

Gisteren om half acht 's avonds al gedacht: "Moet ik niet naar bed"? – zodat je tenminste een beetje uitgeslapen aan de reis van vandaag zal beginnen. Maar hoe gaat dat: je voelt je nog helemaal niet slaperig, je broertje zeurt je de kop gek (allemaal jaloezie) en je moeder wil nog duizend dingen checken. "Heb je nu je toiletpullen al ingepakt?"

En dus lag je pas om half elf in je bed, veel te laat natuurlijk, met in je hoofd alleen maar varende boten en zingende leiding, in je maag net iets te veel chips en in je hart iets dat blond is en blauwe ogen heeft en misschien te ontmoeten valt op Chamboree 2018. Om drie uur 's ochtends staar je nog naar het plafond van je slaapkamer. Je wilt weg, weg hier, laat het nu maar gebeuren – en eigenlijk wil je ook weer blijven. Want Engeland is best ver. En zo'n reis is natuurlijk niet kinderachtig. "Gaap" ... En zo sukkel je uiteindelijk langzaam in slaap.

Het is half zeven als je moeder je kamer binnenkomt. "Wakker worden jongen, vandaag is de grote dag!" Half slaperig moet je nog even denken wat er vandaag ook alweer was en waarom je moeder op zaterdagmorgen je kamer binnen komt, maar dan weet je het weer, tuurlijk! Vandaag ga je voor de eerste keer in je leven alleen op vakantie, vandaag ga je naar Engeland!

Je springt je bed uit en stormt de trap af naar beneden. Goed ontbijten! Da's belangrijk, vandaag wordt een lange dag. Niets is belangrijker dan een goed ontbijt. Net op het moment dat jij je yoghurt met cruesli naar binnen aan het lepelen bent, komt je moeder de keuken binnen. Met een enigszins triomfantelijke blik in haar ogen legt ze je paspoort voor je neer. "Was je 'm bijna vergeten..." Je zucht en terwijl je nog een hap cruesli neemt, droom je alvast weg bij het idee dat je bijna weg bent. Want de verkennerleiding... daar kan geen moedertje tegenop!

Om kwart voor acht stap je in de auto op weg naar het station in Oosterbeek. Voorin de auto zit je moeder wat voor zich uit te kakelen en prutst je vader wat met de radio, terwijl je broertje sip voor zich uit staart. Net op het moment dat je denkt dat je veel te vroeg bent ziet je de eerste beige uniformen op het perron staan. Roald staat er al, David komt net aangelopen en is dat niet de auto van Quinten die het plein op komt draaien? Ook de leiding is er al. Je ziet Anne haar uniform aantrekken, Tristan K. en Lex staan over een grote kaart gebogen en Sil loopt met zijn tas te slepen. Je loopt naar Jaro toe en begint met hem te praten. Ergens kriebelt het gevoel dat het nu echt gaat beginnen en dat je niet helemaal zeker weet of je er wel helemaal klaar voor bent.

Het is kwart voor negen als Tijmen begint te praten. Alle verkenners zijn er en iedereen is keurig in uniform. "Dat is ook voor de eerste keer", denk je, maar het ziet er eigenlijk wel goed uit! Tijmen vertelt de ouders nog een keer dat we met de trein naar Brussel gaan en daar overstappen op de Eurostar naar Londen. "Anders dan vier jaar geleden, maar daarvoor zijn we veel eerder in Londen vanavond". Bart wil nog weten hoe we van het trein-station in Londen naar het kampterrein reizen. Jij denkt net dat hij dat ook in het Engelandboekje had kunnen lezen als de trein aan komt rijden. "Met de metro, Bart", antwoordt Tijmen. "Dan kunnen jullie nu voor de laatste keer je ouders een knuffel geven, dan kunnen we gaan!"

"Pas je goed op jezelf? Stuur je af en toe een kaartje?" vraagt je moeder nog, terwijl je haar gerust stelt en zegt dat het allemaal wel goed komt. Het lijkt wel of

zij er meer moeite mee heeft dan jij. De eerste verkenners stappen de trein in en ook jij volgt hen. Je gaat zitten op een plekje naast het raam en zwaait nog maar een keer naar je vader en broertje, terwijl je moeder, met wat andere halfhuilende moeders staat te praten. Abel komt met een grote tas door het gangpad aangelopen en vraagt of ie naast je mag komen zitten. Nog voordat je antwoord hebt kunnen geven is Abel al naast je neergeploft en heeft hij een zak dropduo's opengetrokken. Met een volle mond houdt hij de zak voor, "Ik heb er nog veel meer hoor!"

Het is een verschrikkelijk lawaai in de trein. Roald en William praten met elkaar, terwijl ze helemaal niet naast elkaar zitten. Valentijn en Pieter zitten al Engelse chocoladerepen te eten, terwijl we nog helemaal niet in Engeland zijn - en Gijs en Sam zitten Crijn uit te dagen. Die roept lachend: "Stomme eikels, hou nou eens even op..." en maakt een afwerend gebaar. De deur van de trein gaat dicht en Peter telt nog een keer of jullie er allemaal zijn, dan komt de bus in beweging en laten jullie de zwaaiende ouders achter je.

We rijden richting Breda waar we overstappen richting België, op weg naar Brussel. Het lawaai in de trein is alleen maar harder is geworden en de sfeer niet meer kapot te krijgen. De chagrijnige conducteur roept nog een keer om dat hij het wat stiller wil. Jij

denkt net dat hij z'n dag wel niet zal hebben als je de eerste contouren van Brussel aan de horizon ziet verschijnen. Brussel! Maar we hebben geen tijd voor Belgische frieten. We rijden het station binnen en je ziet de Eurostar - die ons naar de andere kant van het Kanaal moet brengen - al staan. Tsja... Dit is dus echt. Ik bedoel: tot vandaag kende je deze trein alleen van de plaatjes in het Engelandboek en van de internetsite...

"Paspoorten, jongens", zegt Tijmen, "Geef je paspoorten even aan mij en blijf bij elkaar!" En zo duiken we de vertrekhal van de Eurostar in, groeten de douane en de intakers en voor je het weet loop je op het perron van de Eurostar. "Kicken", zegt Lasse, die tegen de frisheid een muts over het hoofd heeft getrokken en meteen sjans heeft met een meisje dat Duits praat. "Waar is de bar?" vraagt Luuk. Tim krabt op zijn hoofd en fronst zijn ogen in de

piekerstand. "Daar"! wijst Rein. Valentijn duikt een wc in. Ingeborg kijkt er bedenkelijk naar. "Je mag pas plassen als de trein rijdt", roept ze Valentijn na.

Een eentonige mannenstem klinkt door de intercom, op het moment dat de Eurostar langzaam begint te rijden. We gaan op weg naar Engeland. David kijkt al door een meegebrachte kijker of hij Engeland misschien kan zien liggen, maar Tristan ziet het hoofdschuddend aan: "Natuurlijk niet". Jij ziet Engeland ook niet. We rijden onder de zee door... De mannenstem zegt dat de Eurostar om 15:50 uur zal aankomen in Londen en dat dat is in ENGELSE TIJD. In Nederland is het dan al bijna 5 uur... Iedereen zet zijn horloge een uur achteruit. En het is alsof je al in Engeland bent. Rondom je heen hoor je mensen in het Engels praten. Plotseling hoor je een Engelse mededeling, die je met moeite kunt verstaan. Hoor je het nou goed dat de tunnel onder de zee doorloopt? Achter je hoor je de leiding hard lachen en even later komt Yarmo aanlopen, mét een ijsje in z'n hand. Hij heeft het gekocht in de restauratiewagon. Wat blijkt nou, met Tristan K. had hij een wedenschap; als hij het voor elkaar zou krijgen om z'n naam om te laten roepen door de trein, zou hij een ijsje krijgen. Dan mindert de trein vaart en door de ramen voorin zie je de contouren van Londen verschijnen en steeds groter worden: je ziet Engeland.

Wat eerst stipjes waren, blijkt nu het station in Londen te zijn, een parkeerplaats, een hele zooi gebouwen en een loods met andere locomotieven. De trein staat nu stil. "Jongens, bij elkaar blijven, achter ons aan lopen", roept de leiding en we zetten ons in beweging. Twee leiding voor, twee achter. Engelse perrons, Engelse douane, Engelse prullenbakken. William neemt een foto en snel daarna verdwijnen we in de Londense metro. We zijn ineens een stuk stiller en zakken weg op de harde plastic stoelen. Op naar Londen. Londen? Londen!!

Het is 17:00 uur als we bij het Londense kampterrein aankomen. We hebben dan ongeveer een uur met de metro onder Londen door gereden. Het overstappen was best vermoeiend: met alle zwarte tassen moest iedereen roltrap op en roltrap af. Ondanks dat het pas het begin van de avond is zijn we bekaft. Gelukkig is het materiaalbusje met Erwin en Lex ook net gearriveerd en kunnen de tenten worden opge-

zet. De matjes worden uitgerold; de matjes voor de eerste keer gevuld met echte Engelse lucht. Dan gaan we nog even een potje voetbal doen (alleen Lex scoort, maar ja, wanneer scoort deze topscorer nu niet) en dan gaan we slapen. Tibbe komt er achter dat hij zijn tandenborstel heeft vergeten, en hoewel Luc hem zijn tandenborstel te leen aanbiedt, besluit Tibbe dat hij toch liever zijn tanden even niet poetst en morgen in Londen een nieuwe borstel zal kopen.

Woensdag 18 juli 2018

Nog voor de wekker gaat ben je wakker en kijk je de slaapzaal rond. "Waar ben ik ook alweer?" vraag je je slaperig af. Dan weet je het weer, je ligt in een slaapzaal, midden in Londen met een stel scouts van OPV-Schoonoord en vandaag ga je de grote stad Londen verkennen. Langzaam worden ook de anderen wakker en even later zie je de leiding ook de laatste jongens wakker maken. "Goedemorgen Tristan S, lekker geslapen jongen?" roept Ingeborg. "Brubbelwarmwaa" zegt Tristan terug.

Een uurtje later zijn alle spullen gepakt, heeft iedereen (behalve Tibbe) zijn tanden fris gepoetst en eten we brood met pindakaas, brood met hagelslag en brood met jam. We gaan Londen in. We zullen groepjes van vier jongens maken die met twee man leiding Londen zullen intrekken en daar zullen doen wat ze maar leuk vinden. En dan kun je dus echt ALLES doen. Lars, Sil en Sarne roepen al snel dat ze IN IEDER GEVAL naar het horrormuseum willen, Luuk zegt dat dat voor hem te eng is. Maar dat lijkt je een grap. Jij gaat met het groepje van Emiel, William, Pieter en Valentijn mee. Jullie leiding zijn Ingeborg en Peter, en dat komt goed uit, want met Ingeborg komt altijd alles goed en Peter weet goed de weg in Londen. Iedereen krijgt een kaartje van Londen en een vrij-reizen-ticket, waarmee je de hele dag in dubbeldekkerbussen, metro's en treinen kunt reizen. Wauw. Je kunt nu wer-ke-lijk overal heen waar je maar wilt. En je krijgt nog 12,50 pond zakgeld per persoon om leuke dingen te doen. DAT IS NIET KINDERACHTIG!!

Met zijn allen gaan we de metro in en al snel staat het groepje van Lars en Sil op. Lars kijkt op het kaartje van de metro en zegt: "Als wij naar Madame Tussauds wil-

len, moeten we er hier uit". De deuren gaan open en weg zijn ze. Twee metrostations later staan Luuk en Marijn op. "Tower Bridge, wij gaan er hier uit, jongens"!

Roald zwaait en zoeff de metro is alweer weg. Jullie stappen net iets later uit. En als jullie de trap naar boven nemen staan jullie precies waar je wilde wezen: vlakbij Buckingham Palace, het paleis van de Engelse koningin Elizabeth II. Overal om het paleis staan bewakers in rode jassen en met bruine bontmutsen op. Je kent ze wel van de TV.

Na Buckingham Palace besluiten jullie op een rode dubbeldekkerbus te stappen. Emiel zegt: "Zullen we deze nemen"? Jullie mompelen: "Goed", en stappen in. Als jullie in de bus zitten vraagt William aan Valentijn: "Waar gaat deze bus eigenlijk naar toe?"

"Goeie vraag", zegt Valentijn en kijkt wat vaag voor zich uit. "Ik heb geen idee". Jullie beginnen te lachen. Hmmmm, hier zit je dus in the big city Londen, in een bus, en je hebt geen idee waar je naar toe gaat. Dat kan nog een leuk dagje worden...

Op Piccadilly Circus komen jullie het groepje van Jaro en Crijn tegen. Crijn heeft ergens een gratis speelgoed-oorlogsvliegtuigje opgedoken wat hij trots aan jullie laat zien. "Hoe kom je eraan", vraag je. Jaro gebaart: "Daar en daar, bij een man achter een kraampje". Sam heeft een pet gekocht waar heel groot 'LONDON STINKS' op staat. Op de klep van de pet ligt een

grote (nep-)hondendrol. Hij draagt de pet met trots.

In een heel grote speelgoedwinkel, waar William en Emiel graag naar toe wilden, ontmoet je het groepje van Yarmo, William, Rein en Tibbe. Terwijl Rein in een raceauto zit en zichzelf op verschillende muren te pletter rijdt, toont Tibbe je zijn nieuwe tandenborstel. Een rood-wit exemplaar, dat er naar zijn zeggen "zes keer cooler" uitziet dan de tandenborstel die hij gepland had mee te nemen. Pieter besluit een paar pond te verkwanzelen bij een schietspel waar je goed moet kunnen schieten. Hij brengt het er heel behoorlijk vanaf. Yarmo koopt een spel goochelkaarten, waarmee je altijd wint bij kaartspelletjes. Vervolgens wil Yarmo natuurlijk met iedereen kaarten, voor grof geld, maar daar zit de rest niet op te wachten. Uiteindelijk doen Valentijn en Emiel een potje met Yarmo en ... blijkt Valentijn de grote winnaar! Die had eerder al zo'n pakje kaarten gekocht en weet precies hoe de trucjes werken! Yar-

mo kijkt beteuterd, maar kan er goed om lachen.

Het is een geweldig avontuurlijke dag. Jullie doen duizend-en-één dingen, aan het eind ben je zo moe dat je bijna niet meer op je benen kunt staan. Dan strijken jullie neer in een kiprestaurantje bij Piccadilly Circus waar je voor weinig geld veel en vet kunt eten. "Laat de borden patat maar komen", grinnikt Pieter en maakt met zijn handen een gebaar van een hééél groot bord patat. Jullie eten je buik rond en verdwijnen daarna, met het geld dat je nog hebt overgehouden, in een pikzwarte taxi, op weg terug naar Victoria Street Station. De taxichauffeur begint een gesprek over voetbal en hoe goed hij het Nederlandse voetbal wel niet vindt. Je kunt de man maar half verstaan, maar begrijpt nog net dat hij Van Persie en Bergkamp ontzettend goede voetballers vindt. Jullie rijden kriskras door de stad waar je net nog liep. Je voelt dat je een kleur hebt en je voelt dat het kamp nog maar net begonnen is. En nu is het al zo gaaf!

Op Victoria Street Station ontmoet je iedereen weer. Alleen het groepje van Gijs, Bart, Abel en Quinten is wat laat, omdat ze van hun restgeld nog een ijsje probeerden te kopen – en omdat ze nog errug veel restgeld hadden is het een beetje een errug groot ijsje

geworden, per ongeluk. Bart zit helemaal onder de slagroom, als hij zich meldt en ook Quinten heeft zijn uniformbloes onder de chocola en het aardbeienijs zitten. Ze moeten er allebei heel hard om lachen. Abel staat er hoofdschuddend bij en duwt Bart weg als die met een klodder ijs naar hem toekomt: "Ga weg, gek!"

Het is laat als we gaan slapen. William wil nog een potje voetballen, maar de leiding besluit dat het genoeg is. "Ik ben nog zo fris als een hoentje, hoor", zegt Lasse en stroopt zijn mouwen op. "Morgen weer een dag", zegt Tijmen lachend, en slaat Lasse op de schouders. En moe maar voldaan kruip je in je slaapzak. "Ik had wel een kaartje naar huis kunnen sturen", denk je nog voordat je wegdukt. "Nou ja... morgen".

Donderdag 19 juli 2018

Eindelijk op reis. Vandaag zullen kennis maken met onze buschauffeur en laten we de grote stad achter ons en verruilen dit voor het prachtige zuiden van Engeland, bekend om zijn lekkere klimaat, schattige huisjes en witte krijtrotsen. De ochtend begint met het onvermijdelijke inpakken van de spullen. Tassen, die twee dagen geleden nog vol zaten met keurig gestreken kleren, complete sokkenparen en bloemetjesgeur, zijn nu onherkenbaar veranderd. Pas gekochte tandenborstels zijn verloren en sokken zijn weduwe geworden en de eerste verschijnselen van stank doen zich voor. Het is maar goed dat je moeder nu niet in je tas kan kijken...

De buschauffeur komt in een hypermoderne bus aangereden. Het is net alsof we op zakenreis gaan. "Shiit", zegt Lars, die er kijk op heeft. "DVD, CD... Hebben we DVD's"? We maken kennis met de chauffeur, een aardige vent die een behoorlijk woordje Engels spreekt. David trekt de stoute schoenen aan en verwelkomt onze driver voor de komende dagen. Hij krijgt een OPV-Schoonoorddas omgehangen en krijgt vervolgens van iedereen een handje. "Pfff," zucht David en veegt het zweet van zijn voorhoofd, "ik vond het best eng, zo'n verhaal in het Engels". Yarmo klopt hem op zijn rug en zegt dat hij het niet had gedurfd...

We stappen meteen in, want het is negen uur 's ochtends en Bornemouth wacht. Jaro en Roald zijn verstrooid en lopen naar de goede kant van de bus om in te stappen. Daar zit echter geen deur, want dit is Engeland en daar zitten de sturen van de auto's – en dus ook de deuren – aan de verkeerde kant.

"Slim", zegt Marijn.

Iedereen heeft voor zichzelf een lunchpakketje moeten smeren, want dan kunnen we vanmiddag een leuke picknick houden bij Stonehenge. Eenmaal in de bus blijkt iedereen nog niet helemaal hersteld van de vermoeiende Londendag. Sil, Quinten en Emiel sukkelen in slaap tegen de ramen van de bus. Voorin de bus beloven Peter en Erwin aan Lasse een zak Engelse drop als hij bij een Engels meisje een kus versiert. Lasse twijfelt en belooft er serieus over na te

denken. "Je bent echt een sukkel als je dat niet doet" zegt William. "Precies!" zegt Pieter. "Mag ik ook?" vraagt Rein "Aahh, toe?" "Nee, want jij doet het sowieso wel" antwoordt Erwin. Rein lacht: "Dat is waar!"

Ondertussen rijden we richting zuiden, Londen uit. Wat een enorme stad is dit zeg. Lex vertelt dat Londen net zo groot is als de hele provincie Utrecht en dat er wel 7 miljoen mensen wonen. Regelmatig staan we in de file en pas na een uur rijden hebben we het idee dat we de grens van Londen bereikt hebben. Het landschap verandert, huizen maken plaats voor groene weiden, keurig afgescheiden door mooi opgestapelde muurtjes. Na nog een uurtje rijden komen we in de buurt van een van de meest beroemde prehistorische monumenten ter wereld. Tijmen pakt de microfoon. "Heren, luister even goed". Tijmen vertelt dat dit monument wel 2.300 jaar voor Christus is gemaakt en bestaat uit een aantal grote, bewerkte stenen die in een rondje staan opgesteld. Sommige mensen zeggen dat het monument als een begraafplaats gebruikt werd, anderen beweren dat het een enorme nederzetting was die honderden mensen onderdak bood.

Tijmen vertelt: "Jongens, we gaan niet echt naar zelf Stonehenge toe. De toegangsprijs is enorm hoog en

me daar enorm op verheugd, dit monument komt voor in een verhaal van Shakespeare dat ik heb gelezen", roept Tristan S., maar Tijmen is onverbiddelijk, het kan nu niet meer, we hadden moeten reserveren en nog meer van dat soort smoesjes. Jij denk bij jezelf: Mmmmm, erg soepel is die leiding niet... "

We stappen uit bij een parkeerterrein en iedereen moet zijn kleine rugzakje pakken en de bus uit. Valentijn ziet een eindje verderop een keurig Engels gezinnetje zitten met een meisje van een jaar of 12. Hij stormt op Lasse af en roept: "Lasse, kijk daar, je eerste kans om je weddenschap te winnen". Lasse kleurt donkerrood en stamelt dat hij er nog even over wil denken. "Slappeling", roept Gijs, maar als Lasse tegen hem zegt "Doe jij het dan" rent Gijs hard weg...

Iedereen eet zijn lunchpakket. Omdat Sam zijn broodpakket vergeten heeft ("sorry jongens, ligt nog op te tafel bij het clubhuis in Londen..."), krijgt hij brood van Valentijn die niet zoveel hoeft.

Gijs, Bart en Abel zijn te laat terug bij de bus. Als ze na tien minuten aankomen, blijkt dat ze in gesprek waren met het Engelse gezinnetje. Dat was heel gezellig volgens de heren. "Lasse, je had beter wel kunnen gaan jongen, dat grietje was echt een enorm stuk", roept Abel enthousiast. De leiding is echter niet blij en zegt dat Gijs, Bart en Abel vanavond voor straf afwascorvee hebben.

Gijs zegt dat hem dat niets kan schelen, maar Abel vindt het erg vervelend. "Ik zei toch dat we op tijd terug moesten zijn", zegt hij tegen Bart. Die haalt zijn schouders op.

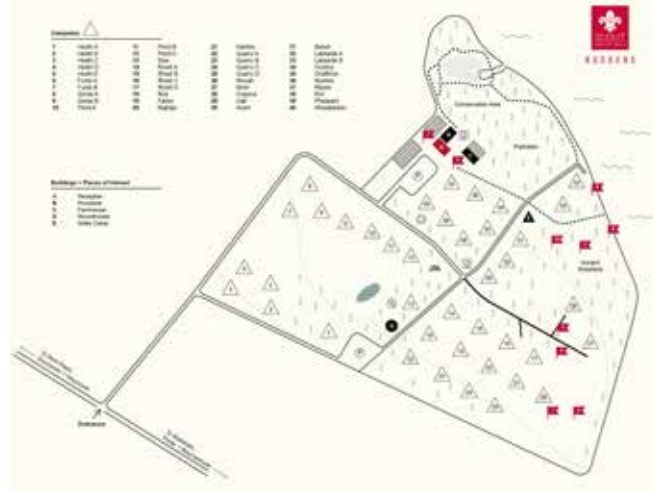
Twee uur "bussen" later naderen we Bournemouth,

je kunt niet echt dicht bij de stenen zelf komen. We gaan dus ergens lekker aan de kant van de weg zitten, ons lunchpakketje opeten en hopelijk hebben we dan een leuk uitzicht op Stonehenge". "Ah nee, Tijmen, ik wil echt naar Stonehenge zelf toe, ik heb

een redelijk grote stad aan de Engelse zuidkust. De zon schijnt, de lucht is blauw en op een afstand zien we de zee al liggen. "Ik zei het toch jongens," zegt Mark, "in zuid Engeland is het bijna altijd mooi weer!"

We rijden door naar het Oceanarium, het grote zee aquarium van Bournemouth. De bus wordt geparkeerd op het parkeerterrein en Peter vertelt dat we hier een uur vrij mogen gaan rondlopen. "Maar zorg wel dat je niet in je eentje gaat, dat is niet zo gezellig," voegt hij er nog aan toe. "En bedenk jongens: We hebben dit aquarium geboekt onder de naam van mijn school, dat was een stuk goedkoper. Ik ben dus jullie meester en jullie zijn allemaal leerlingen die erg geïnteresseerd moeten overkomen. Gedraag je dus!" Tim grapt achter zijn hand: "Peter als meester? Dat zou lachen zijn zeg, zo'n oude lul. Zou ie wel een beetje orde kunnen houden?" Luc hoort het echter en reageert: "Pas maar op dat hij het niet hoort jongen, voor je het weet zet hij je in de hoek..."

Maar het valt mee. De tent staat in een kwartiertje en het eten is gemakkelijk te doen. Een uur later zit je te eten. En je hoeft de afwas niet te doen, want dat doen Gijs, Bart en Abel voor je. Een half uur later zie je de zon ondergaan over de vallei. Je neemt een snuif frisse lucht en kruipt in je slaapzak. Morgen weer een dag.

Binnen is van alles te zien: haaien, schildpadden, krokodillen. Sil vindt het een beetje eng en blijft maar in de buurt van Erwin. Na een uur verzamelen we in de hal. En wonder boven wonder: iedereen is op tijd. Heeft het toch geholpen met dat strafcorvee, denk je...

Vrijdag 20 juli 2018

Vandaag staat in het teken van een wandeling langs de Engelse kust. In patrouilles lopen we een traject van het 'South West Coast Path'. Dit langeafstandspad loopt langs de kust van Cornwall. Lopend bovenop de Engelse krijtsteenrotsen heb je een fantastisch uitzicht over de zee. 's Middags bezoeken we het pittoreske plaatsje Bath.

Leiding Tristan vertelt dat we terug gaan naar de bus om onze zwemspullen te halen. "Zwemspullen", vraagt Quinten verbaasd, "moesten we die dan in de bus hebben?" Zuchtend legt Anne uit dat ze dat vanmorgen uitgebreid had verteld en dat Quinten waarschijnlijk nog zat te slapen. De spullen worden gepakt en de groep verplaatst zich richting strand. We hebben wel mazzel vandaag, denk je, wat een lekker weer om nu bij de zee te zijn. In een strandhuisje kunnen we ons omkleden en binnen de 5 minuten ligt iedereen in het lekkere zoute water.

Om een uur of vier is het afgelopen met de pret en lopen we terug naar de bus. Het is nog een half uurtje rijden naar het nieuwe kampterrein, Scouting-camp Buddens. In de bus heb je weer even liggen slapen, want de dagen zijn wel erg vermoeiend. En op het kampterrein moet je weer fit zijn want de tenten moeten worden opgezet en het eten moet worden gekookt. Pffff. Het is wel hard werken hoor.

Een uur later zijn alle patrouilletenten afgebroken en heeft iedereen brood met Nederlandse hagelslag op. "Pff" zegt Sam. "Dat is hard werken". "Wanneer ik met mijn ouders op vakantie ben hoef ik bijna nooit iets te doen". Lex knipoogt en mompelt: "het is maar goed dat 'ie eens een keer wat doet". Iedereen stapt de bus in en de buschauffeur rijdt ronkend weg. Na een half

uurtje komt de bus bij een groot parkeerterrein in de buurt van de kust aan. Ingeborg en Erwin rijden er in het materiaalbusje achteraan. Rein kijkt naar het busje en zegt tegen Mark: "er zit een deuk in het busje". Mark bevestigt het en laat per ongeluk vallen dat Ingeborg deze forse deuk heeft veroorzaakt. "Hoeveel gaat het kosten om dat te repareren?" vraagt Rein. Hij krijgt geen antwoord want Mark wordt door Tijmen geroepen. De leiding gaat even overleggen hoe de looptocht wordt georganiseerd. Niet veel later vertrekken alle patrouilles met steeds 15 minuten ertussen. Anders wordt het alsnog één groep.

Het weer is schitterend! Wanneer je naar de lucht kijkt zie je niet één wolkje. De temperatuur is goed: niet te warm en te koud. Hoewel je vanochtend niet echt zin had in deze wandeltocht geef je aan je patrouillebegeleider toe dat het hier toch wel erg mooi is. Links van je is de zee. Die is strakblauw en her en der varen in de verte zeilboten. Rechts van je liggen glooiende heuvels. Maar: als je naar beneden kijkt zie je een meters diepe afgrond. Je loopt op de rand van een cliff en als je ook maar één stap naar links zet maak je een flinke val naar beneden. "Pas op!!!"

schreeuwt Valentijn tegen je. Oeps, je was diep in gedachten en bijna lag je meters beneden. "Thankx!" roep je naar Valentijn. Die hoort je al niet meer. Samen met Lars rent hij achter een stel koeien aan.

Halverwege de tocht ga je even rusten. "Hoe gaat 'ie jongens?" vraagt Anne. Ze zet haar roze zonnebril af en kijkt Crijn onderzoekend aan. Crijn heeft het zwaar. Hij is het lopen niet gewend en loopt vanaf begin af aan te zeuren. Gelukkig is hij nu te moe om ook maar iets te zeggen. Hij ligt lekker in de zon te slapen.

Rond een uur of één zijn alle patrouilles bij het eindpunt. De bus staat weer klaar om naar Bath te rijden. "Ik heb zo'n dorst" zegt Pieter. "Wanneer we in het centrum zijn wil ik gelijk naar de Tesco". Jaro kijkt hem hoofdschuddend aan en zegt: "je gaat toch niet al je zakgeld aan eten en drinken uitgeven?". Pieter hoort het al niet meer en is in de bus gaan zitten. De buschauffeur heeft er weer aardig de vaart in zitten en met een halfuurtje zijn we in Bath. "Heren verken-

ners, even de aandacht". Ah, dat is duidelijk Tijmen die begint te praten. "Het is nu half twee. We zijn nu in Bath en om uiterlijk vier uur zijn jullie weer terug bij de bus. En géén seconde later!". Zo, dat is duidelijk. Tristan S. vraagt aan je of je samen met hem het stadje wilt bezichtigen. Thuis heeft hij gelezen dat Bath na Londen de meest bezochte stad van Engeland is en dat het een oude geschiedenis heeft.

Terwijl jullie samen door de stad lopen zie je leiding op een terrasje zitten. Peter heeft een pen in z'n mond en een notitieblok op zijn knie liggen. Tristan neemt net een slok van zijn cola. "Kom, we gaan naar ze toe!" zeg je tegen Tristan S. "Ach, laat de leiding even rustig zitten" zegt Tristan. Terwijl je door het stadscentrum loopt kan je goed merken dat het bijna net zo druk is als in Londen. Toeristen steken zomaar de straat over en overal zie je Chinezen met supergrote fotoestellen. Zo irritant! Bij een ijssalon koop je een ijsje. Het is er druk. Niet alleen met Chinezen maar ook met andere verkenners. Je ziet nog net dat Bart wegloopt met een ijsje met wel vier bolletjes...!

Om twee minuten voor vier komen Tristan S. en jij weer aan. In de verte zie je Tim, Sam, Sil en Bram aan komen rennen. "Net op tijd", zeggen Anne en Tijmen tegelijk. Even tellen: "1,2,3... 21 en 22". Je hoort Anne tegen de rest van de leiding zeggen dat drie verkenners te laat zijn. Op je horloge die je dat het drie minuten over vier is. Heel in de verte zie je Lars, Gijs en David aan komen rennen. "Zijn we nog op tijd?" hoor je David al vanuit de verte schreeuwen. "Nee" zegt Anne. "Te laat. Vanavond ga je niet meer zwemmen. Punt uit". David en Lars kijken beteuterd. Gijs hoort het niet eens. Die is alweer bij Sam op z'n nek gesprongen.

Op het kampterrein aangekomen is het weer een drukte van belang. Bagagebusje uitladen, tenten opzetten, fourageren en eten koken. Het wordt bijna een gewoonte en iedereen weet precies wat 'ie moet doen. Luc en Erwin lopen langs de patrouilles om de toetjes uit te delen. Ananas met slagroom. Lekker! Je merkt duidelijk dat het toch wel een vermoeiende dag is geweest. Aan Peter vraag je of je eerder naar bed mag gaan. "Tuurlijk, geen probleem. Na de afwas zou ik lekker gaan liggen". Wanneer je later eenmaal in je slaapzak ligt denk je aan alle avonturen die je tot nu toe mee hebt gemaakt. Wat is het toch een super gave reis!

De groep wordt verdeeld in drie groepen van tien. De eerste groep gaat met de "geile chick" van Marijn mee, de tweede groep met een harige, woest-uitziende man met bruine tanden en grote, bolle, ogen. Jij zit bij die groep. De derde groep gaat mee met jonge, sportief uitziende man.

De gids, die "Harold Penwiser" heet, loopt je voor naar een liftschacht. Je hart bonst. In gedachten denk je aan alle ongelukken met mijnwerkers die je soms op TV ziet. Ook denk je aan het boek "Alleen op de Wereld", dat je onlangs las. Iedereen krijgt een helm met een lampje op. Valentijn moet een andere helm op, want de helm die hij op krijgt is zo groot dat die hem over de ogen zakt. Dan loop je naar een eng uitziend gat in de grond. Daar gaan jullie in. Het voelt kouder aan dan je dacht en je bent al snel heel blij met je lampje. Onder de grond is helemaal niets te zien. Aan het begin kun je nog aardig overeind staan, maar honderd meter de mijn in moet je gebukt lopen.

Abel komt op het slimme idee een foto te nemen van Harold Penwiser. De beste man heeft niets in de gaten. Hij legt jullie wat uit en krijgt dan het blije flitslicht van het toestel van Abel recht in zijn grote, bolle, ogen. Abel grinnikt als hij de geschrokken blik van de man op zijn digitale scherm ziet.

Maar Harold Penwiser is niet blij. Hij hoest en slikt wat en zegt dan of je dat "please never" meer wil doen. Hij kijkt nog een beetje bozer dan hij normaal al kijkt en Abel besluit zijn toestel maar even op te bergen.

Dan loopt de groep de mijn in. Pieter tikt Sil op de schouder en fluistert "Waar is hier de WC? Ik moet ... eeh..." Sil fronscht onzichtbaar in het donker en zegt eenvoudigweg: "Die is hier niet". "Hmm", zegt Pieter.

De tocht door de mijn is heel spannend. Je moet klauteren en kruipen, jezelf afzetten en hangen - en halverwege de tocht denk je dat je er nooit meer uitkomt. William, die voor je loopt, hoor je af en toe vragen: "Is it going to be nog smaller"? Maar Penwiser zegt dan geruststellend: "Keep trying kid". En dan moet William weer lachen. Tibbe en Sam kruipen achter je en om de een of andere reden vindt Tibbe het leuk om Sam allemaal lugubere, enge verhalen te vertellen. "Weet je dat er vroeger ook mijnwerkers STIKTEN in de mijn", zegt hij. "Misschien liggen die lichamen er

nog wel"! "Nou Tibbe, hou je eens een keer op", zegt Sam lachend. "Straks stik ik nog... van het lachen".

Maar dan komt er weer een heel smal stukje waar iedereen doorheen moet kruipen en houdt iedereen zich stil. Op een gegeven moment kondigt de gids

drie gaten aan waar we doorheen moeten, het konijnengat, het muizengat en tot slot het wormengat. En je snapt het al, het wordt steeds nauwer, soms moet je echt op je buik kruipen om ergens doorheen te komen. Gelukkig heb je een goed lampje op je hoofd en het is ook wel een veilig idee dat je leiding in de buurt is...

Na een uur is er licht aan het einde van de schacht. Je komt weer terug op de plek waar je aan het begin ook vertrok. Daar aangekomen bedanken jullie de gids voor zijn hulp. Abel laat hem nog even de foto zien die hij aan het begin van de tocht van hem maakte en Penwiser kan er best om lachen. Dan komt ook de andere groepen in de verte aanlopen en gaan jullie weer naar de bus.

Na een flink uur in de vochtige donkere mijn heb je wel weer even zin om te bussen. Even onderuit zakken met een lekker boek en niet teveel praten. Tevreden stap je in de bus. We vertrekken naar: Blackwell Court. De leiding laat doorschermen dat hier EEN ZWEMBAD aanwezig is... dus... wellicht... als het zonnetje nu eens doorbrak...

Blackwell Court is een groot kampterrein. We komen redelijk op tijd aan en zetten de tenten weer op. Hmm, ze zijn wel erg nat. "Gaat dat niet lekken"? vraag je bezorgd aan Lex. Die schudt nee, maar kan je op dit moment niet verder uitleggen waarom dat zo is, want zelf moet hij de leidingtent opzetten. Davids patrouille is het eerst klaar met tent opzetten en zij zitten dus ook als eerste in het waterige zonnetje hun gasstel neer te zetten en hun voorbereidingen te treffen voor het eten.

David wrijft zich tevreden in zijn handen. "Ging goed", hoor je hem goedkeurend tegen Luuk zeggen. Ook hun patrouillebegeleiders kijken tevreden.

's Avonds zegt de leiding dat we met de hele groep gaan zwemmen. Iedereen moet mee, want de leiding wil ieder weer lekker fris hebben. Anne komt vertellen dat iedereen verplicht schone kleren en shampoo mee moet nemen om na afloop te kunnen douchen. Jij hebt eigenlijk helemaal geen zin om te gaan zwemmen, het is je veel te koud en nat en je wilt veel liever lekker op het terrein rondsleren. Maar Anne is onverbiddelijk, iedereen moet mee! Uiteindelijk in het water blijkt het toch heel erg mee te vallen, met 40 man in een klein bad is toch wel heel gezellig.

Na een uur moet iedereen er uit. In de grote kleedkamers zijn ook lekkere douches waar iedereen onder gaat. Tim en Sam doen nog een lekker geurtje in en hopen dat ze nog even het terrein op mogen voor een eerste "meidenjacht".

Gelukkig is de leiding soepel vanavond en mag iedereen nog drie kwartier vrij. Lars heeft het kaartspelletje van Yarmo meegenomen en vraagt de meiden of ze een potje willen kaarten. Heel verbazend: Lars wint twee potjes en een meisje dat "Laura" heet wint de andere drie potjes. De indruk bestaat dat ze Lars wel aardig vindt. En Lars... die lacht wat mysterieus.

Het wordt gauw laat op Blackwell Court. Als je terugkomt op het kampterrein ligt Roald al in de tent. Hij heeft bij het zwemmen verkeerd gesprongen en is met zijn hoofd tegen een metalen trapje aangekomen. Ingeborg (EHBO) heeft hem een aspirientje gegeven en

hem vroeg in bed gestopt. Jij gaat ook naar je slaapzak.

Als jij in je slaapzak schuift, pakt je PL zijn notitie-

blokje. Hij moet nog even naar de leidingtent waar het programma voor morgen zal worden besproken. "Niet slecht", denk je, terwijl je wegdoezelt. "Regen getrotseerd, een natte tent opgebroken en neergezet, door een donkere mijn gekronkeld en gelachen op Blackwell...". Het begint zo langzamerhand een topkamp te worden. Alleen... het gaat allemaal wel erg snel. Nog maar twee dagen geleden liep je in hartje Londen. Het lijkt al wel een maand geleden.

Zondag 22 juli 2018

Nog heerlijk dromend in een diepe slaap hoor je vaag op de achtergrond wat stemmen je naam noemen. Langzaam krijg je door dat je niet meer in Londen bent (zoals je droomde) maar dat je in de tent ligt bij je patrouille. Rustig overeindkomend veeg je de slaap uit je ogen. Je hele patrouille is al druk bezig met het inpakken van hun tas, terwijl je je hardop afvraagt wat we vandaag gaan doen. Dan wordt het stil in de tent, iedereen kijkt jouw kant op met van die blikken "zit je nou te kluten of ben je serieus". "Denk nou eens even goed na, slome", zeggen ze bijna in koor, je doet nog even je ogen dicht om goed na te denken. Dan weet je het weer: we gaan vandaag een spel spelen in een klein Engels dorp. Hier had je je vooraf zenuwachtig over gemaakt, in je dromen stond je te stotteren tegen een Engels vrouwtje die je om een hardgekookt ei moest vragen en was je vervolgens de weg kwijt naar het verzamelpunt. Badend in het zweet was je wakker geworden...

Gelukkig blijkt de werkelijkheid veel minder eng te zijn. Ingeborg vertelt dat jullie weliswaar in het spel contact moeten zoeken met Engelsen, maar dat je altijd in een groepje zult zijn. Opgevlucht haal je adem en neem je je voor om te proberen om in een groepje met Bart en David te komen, die kunnen waarschijnlijk al wel goed Engels...

Maar eerst moeten de tenten worden afgebroken en alles ingepakt. Gelukkig is het droog gebleven vannacht en zijn de natte tenten keurig opgedroogd.

Jouw patrouille wil vandaag proberen om als eerste klaar te zijn en dus rent iedereen zich de benen uit het lijf. De tent gaat plat (voor de eerste keer past hij ook precies in de zak...), de kist wordt ingepakt en net als je denkt dat alles klaar is komt Tibbe nog aanlopen met een tenthamer die nog in de kist moet. Maar de kist is al weg naar de transportbus... Tibbe wordt weggestuurd om het ding er nog in te doen, maar Lex doet moeilijk. "Ik ga die kist echt niet meer uit die auto pakken hoor, je zorgt zelf maar voor een oplossing..." Verslagen loopt Tibbe terug naar zijn patrouille. Onderweg komt hij Peter tegen die ziet dat Tibbe nogal moeilijk kijkt. "Dan vraag je toch even aan een andere patrouille om dat ding voorlopig even in de kist te doen en haal je hem er vanavond weer uit". Wat een praktische jongen is dat toch, denkt Tibbe, je kunt wel zien dat hij al 11x op internationaal kamp is geweest!!!

Eindelijk vertrekt de bus dan richting stadje. Druk overlegend in de bus worden de groepjes gemaakt voor het spel. En ja hoor, je hebt het voor elkaar, jij zit in een groepje met Bart en David.

Tijmen legt ondertussen via de microfoon het spel uit. Je snapt het niet helemaal, er moeten spullen geruild worden, er loopt een meisje met sproeten rond waar je geruilde spullen kunt verkopen maar je schijnt ook getikt te kunnen worden door zogenaamde politiemannen die je die geruilde spullen of het geld dan weer afpakken. Je laat het maar voor wat het is, je hebt tenslotte Bart en David bij je...

Als het spel gaat starten rennen Emiel, Pieter en Crijn er vandoor. "Wij gaan winnen", roepen ze, "Emiel doet het woord wel want hij zit op tweetalig onderwijs en Crijn en Pieter beheren de geruilde spullen" Jij lacht maar wat in jezelf, want je weet dat jij ook wel in een sterk groepje zit.

Als het spelechteer is afgelopen blijkt echter het groepje van Rein, Luuk en Marijn gewonnen te hebben. "Hoe hebben jullie dat voor elkaar gekregen, jullie hebben toch nog niet zo lang Engels" vraag je je verwonderd af. Het antwoord van Rein is simpel: "We hebben gewoon Nederlands gepraat en af en toe zeiden we er een Engels woordje bij en toen snapten de mensen ons prima" Mmmmm, denk je, zo kan het dus ook...

Van de leiding krijgen jullie nog een uurtje vrij om je lunchpakket op te eten en nog even door het stadje te lopen. Maar jij hebt je lunchpakketje al snel op en dat ondanks dat je ook het pakketje van Quinten kreeg (die besloten heeft om vandaag alleen maar Fast Food te eten). Toch hou je een licht hongerig gevoel, dus je gaat naar een donuttent. Daar ontmoet je Valentijn en Tim, die met volle mond zeggen dat zo'n donut HELEMAAL NIET SLECHT IS. Bij het praten vliegen de kleine stukjes donut je om de oren. Het lijkt niet verkeerd, dus je koopt een donut. Je deelt hem met Rein, die op zijn beurt een cola deelt met jou.

Dan zet onze bus koers naar Glossop. Daar ligt ons onderkomen voor de komende twee dagen, het clubhuis van de 1st Dinting Scout Group. "Hoera", denk je, "lekker geen tenten opzetten". We worden ontvangen door zo'n echte Engelse Scoutleider, oud, keurig in uniform, hete aardappel in de keel. Je begrijpt niet veel van zijn welkomstwoord, maar de thee met melk en vooral de scones zijn heerlijk. Erwin vertelt dat de groep van deze meneer ook op Chamboree aanwezig zal zijn en dat ze het leuk zouden vinden als we vanavond samen een kampvuur zouden kunnen doen. "Nee hè" hoor je Tim achter je zeggen, "mogen we geen vrij vanavond? Ik wil met Valentijn en Lars nog even het dorp in". Maar de leiding is onverbiddeijk, eerst koken en dan kampvuur, uitgaan hebben we later nog wel tijd voor.

Vanuit het clubhuis heb je een prachtig uitzicht over een echt Engels landschap. Overal van die halve muurtjes gestapelde stenen, overal weilanden – groen, geel, bruin. "Wat is Engeland toch mooi", denk je in jezelf.

Luc en Ingeborg hebben inkopen gedaan en delen de foerage voor vanavond uit: aardappelen, bloemkool en verse worst. En sla met komkommer. De gasstellen en de kisten worden uit de aanhangwagen gehaald en iedereen begint met koken. Bram kondigt aan dat hij absoluut geen bloemkool gaat eten. "Thuis hoef ik dat ook niet te eten want ik krijg dit echt niet naar binnen" Luc is echter duidelijk: "Iedereen gaat alles eten jongens, als je het niet lekker vindt neem je een klein beetje, maar je gaat het wel proberen!" "Dat zullen we dan nog wel eens zien" hoor ik Bram denken...

Iedereen moet buiten op het grote grasveld koken. Zodra we daar zitten, heet Hopman Mug Crijn en Lasse van harte welkom: zij hebben al snel een jeukende muggenbult op hun been. Crijn is daar niet van gediend en wrijft zich in een mum van tijd volledig in met een citroengelei die ook voor mensen tamelijk afschrikwekkend is. Hopman Mug laat zich er echter niet door weerhouden: ook Crijn heeft al snel drie bulten op zijn arm. De muggen zijn werkelijk niet van je af te slaan; jij hebt ook al snel drie steken.

Het eten doen we maar binnen, daar zit het toch net iets rustiger. En wat blijkt? Bram vindt de bloemkool toch eigenlijk best lekker. "Dat komt door dat kaassausje Luc, dat doet mijn moe-

der er nooit overheen" hoor ik hem nog zeggen.

Die avond is het kampvuur met onze Engelse gastgroep. De zon gaat onder over het Engelse landschap en we zitten met z'n allen rond een lekker brandend vuurtje in een vuurton. Tristan en Anne hebben vooraf even met de Engelse leiding gepraat en samen wat liedjes ingestudeerd. Goed dat we vooraf met Martijn hebben geoefend, vooral de Engelse liedjes klinken nu heel mooi. De Engelsen willen ons een Engels liedje aanleren wat we nog niet kennen. Als Lex de eerste tonen van Yogi Bear hoort staat hij op en loopt naar binnen. "Wat gaat Lex doen?", vraagt Rein aan Erwin. "Dit is een liedje waar Lex altijd een beetje emotioneel van wordt Rein", is het antwoord.

"Het leven is goed" denk je na afloop als je nog een beetje in de vlammen staart "Wat een ervaring, wat een gezellige groep hebben we toch.... "Morgen moet ik toch eens een kaartje sturen naar huis", denk je bij jezelf. Maar thuis... dat is nu wel hééél ver weg.

Maandag 23 juli 2018

Het is slecht weer. Je hoort het al als je wakker wordt, maar het wordt steeds erger. Hoosbuien, storm, slagregen, hier en daar een bliksem. De donder rommelt in de lucht, de aarde trilt haast van het gedreun. Het ziet er prachtig uit; die donkere wolken, flitsen, regen, boven dat schitterende Engelse landschap. "Gelukkig slapen we in een clubhuis", denk je. Buiten de grote slaapzaal hoor je Tristan K. met Peter praten. "Ja, je weet wat we gisteren gezegd hebben op de PL-raad", zegt Peter. "Laat ze hun kleren goed inpakken en in ieder geval een trui aandoen en regenkleding. En geen laarzen. Laat ze alsjeblieft GOEDE WANDELSCHOENEN aandoen". Tristan zegt wat terug. Peter weer: "Je houdt dit toch niet. Iedereen wordt gewoon helemaal nat. Dat weet je". Weer Tristan. Peter: "Goed. Succes".

De halve groep is nu wakker. Tristan en jij maken de

rest wakker. Langzaam begin je je spullen in te pakken. Je drinkfles moet mee, je rugzakje moet mee, je moet je regenpak aandoen en je laarzen – en de leiding adviseert kleren aan te doen die toch al vies of nat zijn, want ze zullen vandaag helemaal doorweekt

worden. We gaan vandaag namelijk de Pennine Way lopen – een tocht dwars door slibachtige hellinkjes, weilanden, heuvels... Een tocht dwars door het Engelse landschap. Een half uur later sta je met je regenpak buiten te kijken hoe hard het nu eigenlijk wel regent...

We eten gezamenlijk in de grote centrale hal van het clubhuis. Iedereen is wat stil. Een aantal mensen lijkt te twijfelen of ze wel zin hebben om te lopen. Het is toch wel zwaar. Onder de jongens die heel graag willen lopen is Roald de grootste praatjesmaker. Maar hij is bang dat hij niet mag, omdat hij nog steeds wat last heeft van zijn hoofd. Als Ingeborg zegt dat Roald wel mag lopen, maar dat hij dan goed moet uitkijken, is Roald de koning te rijk. Roald prikt uit puur enthousiasme bijna Abel een oog uit, die vlak naast hem staat. "Yess! Hoor je dat??"

"Ik mag LOPEN!" roept hij enthousiast. "Kijk eens uit, gek" mompelt Abel en stompt hem hard terug.

Het is kwart voor tien als we de bus instappen. Iedereen is dan al behoorlijk doorweekt, want de hoosregen is nog lang niet opgehouden. De leiding blijft echter lachen en grappen maken. Dus het zal allemaal wel goed komen.

Als we bij het beginpunt van de Pennine Way zijn, lijkt de regen alleen maar erger geworden te zijn. Verschrikkelijk wat een buien. Het water kletst tegen de ramen van de bus. Binnen is het lekker warm en behaaglijk... Buiten...

"Kom op, jongens. We gaan naar buiten", roept Lex. "Lars, wij gaan als eerste". De patrouille van Lars staat op en volgt Luc en Lex. Door het raampje van de bus zie je hoe Bram in een mum van tijd verandert in een zielig hoopje vochtig mens. Bram praat wat met Luc, die gebaart wat in de verte en Bram wist zich het vele water van het voorhoofd. Hij zucht. Dan begint hij te lopen. De regen gaat ongenadig hard. Rein loopt achter hem, gebogen. Helemaal achteraan lopen Emiel en Yarmo. Emiel kijkt achterom naar de bus en zwaait lachend, alsof er niets aan de hand is. Tim heeft de handen in de zakken gestoken en loopt achter Pieter aan. Vijf minuten later is de patrouille van Lars niet meer te zien. Alleen maar regen, regen, regen.

"De Pennine Way moet je meegemaakt hebben"! denk je als je zelf een half uurtje gelopen hebt. De regen ben je vergeten – alhoewel het werkelijk verschrik-ke-lijk regent. Maar goed: natter dan nat kun je niet worden, en als je volledig nat bent, wordt

dat ook wel weer leuk. Jullie modderen door het prachtige Engelse landschap, Tijmen maakt foto's en in de verte zie je, door flarden regen heen, vaag een andere patrouille lopen. Of zijn het Engelsen?

Het is fantastisch. Over het landschap hangt de grauwe sluier van de regen, zelf ben je doorweekt, maar: die TOCHT nemen ze je niet meer af. Lunchpakketten worden waardeloos en veldflessen water in zekere zin ook: want waarom zou je drinken als er overal om je heen water valt. Maar: hier maak je tenminste wat mee. Kom hier eens mee bij je klasgenoten!! Trouwens: klasgenoten? Wat zijn dat?

Verzopen kom je aan bij de bus. Je ziet de anderen, ook helemaal doorweekt. Jullie stappen de bus in, waar het lekker warm is. De verwarming wordt hoog opgestookt en iedereen strijkt, zo goed en zo kwaad als het gaat, neer op handdoeken en binnenstebuiten gekeerde regenjassen, zodat we de bus nog iets droog houden. De vloer verandert echter al snel in een modderpoel. Hoewel jullie als laatste zijn vertrokken en onderweg niemand zijn tegengekomen, mist er nog één patrouille: die van Peter en David. "Da's raar" denk je "Het is toch niet de eerste keer dat

Peter de Pennine Way loopt, of wel..." Je besluit het voorin de bus maar eens aan de andere leiding te vragen. Die hebben ook geen idee waar Peter met z'n groepje blijft. "Misschien zijn ze door het veen gezakt?" oppert Lex, "Of door z'n knieën?" probeert Tristan K. Als Anne David probeert te bellen blijkt dat zij geen bereik heeft midden in deze wildernis. "Dan zit er maar één ding op: wachten" zegt Tijmen.

Eindelijk, na anderhalf uur zijn de eerste stipjes door de regen en mist heen te zien: daar komen ze aan. Als verzopen katten worden ze met applaus onthaald in de bus. Peter houdt – met een beslagen bril op z'n neus – een kompas omhoog en moppert tegen de andere leiding dat het kompas stuk is. "Ja ja, ik zou ook het kompas maar de schuld geven" begint Lex, "Je was gewoon verdwaald, geef het maar toe! Is ook niet makkelijk, als je hier voor de elfde keer loopt" lacht Erwin. Je kijkt door het beslagen raam van de bus naar buiten. Alleen nog maar slagregens.

Na een uur komen we aan bij vertrouwde clubhuis in Glossop.

Als we binnen zijn vraagt de leiding of je echt je droge spullen nu aan wil doen, ze willen proberen de kleren die nu nog heel nat zijn te drogen – morgen

zullen ze onder andere broeken en bloezen gaan wassen bij een wasserette. Misschien is er ook een mogelijkheid natte spullen te drogen in de bus.

Op aanwijzen van Luc ga je naar de douches van het Scout HQ. Dan mag je uit je tasje droge goed pakken en je warm douchen. Langzaam zie je, om je heen, iedereen weer droger worden. In de grote hal hangen onder-tussen de regenjassen en andere spullen te drogen.

Ingeborg en Peter komen binnen. Ze hebben brood gekocht en chocolademelk. Langzaam eten we het brood en drinken de chocolademelk. We komen weer op adem. Tijmen kijkt op zijn fotocamera en toont iedereen de foto's van een paar uur geleden. Sarne door en door nat, tot aan zijn heupen in de modder met zijn duim omhoog. Crijn op een helling, stortregen en met bliksem in de verte.

Een Engelse scoutingmevrouw komt het gebouw binnengelopen. "You poor little thing", zegt ze tegen Sil. Die kijkt haar nogal verontwaardigd aan en mompelt "Ga een ander lastig vallen".

We krijgen een uurtje vrij om wat uit te rusten. Ik ga gezellig wat kaarten met Luuk, Marijn en Jaro. Anderen liggen op hun bed rustig te lezen. En Sarne? Sarne slaapt!

Een uur later verzamelen we op de slaapzaal. Ingeborg vraagt om stilte om iets over het eten te vertellen. "Nee toch hè, niet nu nog koken", denk je bij jezelf. Maar Ingeborg komt vertellen dat we vandaag echt Engels gaan eten: Fish & Chips en dat de gastellen dus in de kisten kunnen blijven. Mark loopt rond met een grote lijst waarop je kunt aangeven of je vis wil bij de friet of liever een gebraden worstje. Jij kiest natuurlijk voor vis, je bent tenslotte in Engeland!!!

Om half elf kruip je in je slaapzak. Je gaapt. Als je PL van de PL-raad komt, blijkt dat de leiding nog wat chocolademelk heeft gewarmd. "Wil je nog wat", vraagt je PL. "Laat mij maar slapen", mompel je. En terwijl je langzaam in slaap valt, hoor je hoe om je heen je patrouilleleden voorzichtig nog een mok chocolademelk drinken.

Dinsdag 24 juli 2018

Denk je aan Scouting, dan denk je aan outdooractiviteiten. Deze dag staat in het teken van gorge scrambling. En... vanavond gaat iedereen naar zijn gastgezin!

Na het ontbijt worden alle PL's bij de leidingtent geroepen. Peter geeft instructies: "Iedereen moet een zwemkleding inpakken en een setje droge kleding. Ga terug naar je patrouille en zorg dat iedereen over een half uur klaarstaat". David vraagt aan Peter: "Wat moet iedereen ook alweer meenemen?" Peter moppert en zegt dat hij de volgende keer beter moet luisteren.

Een half uur later staat iedereen keurig bij de bus. Zelfs de patrouille van David. Abel zegt dat hij het wel spannend vindt om het water in te gaan. Grote broer Roald stelt hem gerust en dat het allemaal goedkomt. "Het ergste wat kan gebeu-

ren is dat je nat wordt". Dat is hele geruststelling!

Het komende uur is het lawaaierig in de bus. Iedereen roept en schreeuwt door elkaar. De leiding zit vooraan in de bus en probeert nog een beetje te overleggen. Op de achterste rij is het een grote drukte. Sam, Tim, Valentijn en Bram zitten op een rijtje naast elkaar. Allemaal zijn ze er van overtuigd dat juist zij zonder problemen de rivier in gaan. Nou, denk jij, wat een overdreven gedoe. Luc zet ondertussen muziek aan en terwijl de bus door het glooiende Engelse landschap rijdt vallen je ogen dicht. Pfoe, zo'n Engelandkamp is toch best wel vermoeiend!

Aangekomen bij het gorge scrambling worden we opgewacht door de instructeurs. In het Engels leggen ze uit dat verderop kleedkamers zijn waar iedereen een wetsuit aan kan trekken. Gelukkig vertaalt Lex het ook in het Nederlands. Eenmaal omgekleed staat iedereen aan de kant van een wild stromende rivier. In groepjes van tien ga je onder begeleiding van een instructeur de rivier in. Spannend! Je loopt naast Pieter die toch wel een beetje angstig kijkt. "Maak je geen zorgen hoor", zeg je tegen Pieter. "Alles komt goed".

Het water is super koud! Je wist wel dat het koud zou zijn, maar zo koud had je niet verwacht! Je kijkt achter

je en ziet Ingeborg vertwijfeld bij de rand staan. Gelukkig stapt ook zij nu het koude water in. De instructeur legt uit dat je heel rustig aan moet doen. Blijf bij

elkaar, houdt de lijn die van voor naar achter loopt vast en help elkaar. De eerste waterval die je gaat afdalen is klein. Gelukkig loopt Bart voor je. Bart is groot en wanneer je over een paar glibberige stenen loopt helpt hij je. "Rustig aan" zegt Bart. "Stap voor stap en niet te snel willen". Gelukkig, dat gaat goed! De verder tocht gaat gelukkig steeds beter. Hoewel de watervallen steeds iets moeilijker worden voel je je steeds zekerder worden. Na twee uur lopen is de tocht afgelopen. "Dit was zo super gaaf!" zegt Tibbe tegen je. En zelf vond je het ook super om te doen! Tegen jezelf zeg je dat je dit ook eens met je vader gaat doen.

In de kleedruimte kan iedereen warme en droge kleding aandoen. Tibbe stuitert nog steeds rond van enthousiasme. "Wat een halve zool", denk je bij jezelf.

Bij de bus aangekomen zie je de chauffeur een sigaretje roken en een zakje chips eten. "Vind je het gek dat die vent zo'n pens heeft", hoor je Luc achter je zeggen. Je grinnikt en knipoogt naar Emiel die naast je staat te wachten. Na ruim anderhalf uur in de bus zitten rijden jullie de plaats Warrington binnen. Je kijkt om je heen en bedenkt dat deze typisch Engelse stad de plek wordt waar je de komende drie dagen verblijft. De bus rijdt het terrein voor een supermarkt op. Dit is de plek waar alle gastouders verzamelen. Nog niet iedereen is er. Wel staat Melanie ("Mel") Black te wachten. Zij is van de 9th Warrington East Scouts en heeft de gastgezinnen geregeld. Enthousiast staat ze al te zwaaien en heet iedereen welkom.

Alle Engelse jongens van onze home-hospitality-groep komen met hun ouders het plein op lopen. Je hebt de jongen bij wie je in het gastgezin zult zitten in Nederland al een paar keer gesproken op WhatsApp maar zijn ouders ken je natuurlijk nog niet. Je geeft een hand. Ineens klinkt je Engels weer een heel stuk stroever. Maar de ouders snappen wat je bedoelt en je hospitalityscout ken je inmiddels al een stukje beter. Samen met Marijn, met wie je in het gastgezin zit, neem je afscheid van alle andere verkenneren. De leiding geef je een hand. "Succes", zegt Erwin. Peter geeft je een klap op de schouder en van Anne krijg je drie dikke zoenen. Het is even slikken, maar daar ga je dan!

Woensdag 25 juli 2018

Wat een heerlijke nacht was dit! Eindelijk, na dik een week op een hard matrasje, weer in een echt bed slapen en een normale douche kunnen nemen. En nog fijner: Niet wakker gemaakt worden door die "vrolijke" kop van Tristan die je al om half acht de slaapzak uit jaagt. Nee, niets van dit alles, alleen een heerlijk rustige nacht samen met Emiel op een slaapkamer, ieder in een eigen bed met een heerlijk zacht matras. Dit gaan fantastische dagen worden, dat weet je nu al wel zeker!!!

Als je om half tien beneden komt zit Emiel al uitgebreid met Beth, je nieuwe Engelse moeder te praten. Je snapt niet helemaal waar het over gaat, maar de woorden boot en picknick maken toch wel duidelijk

dat het waarschijnlijk over het programma voor vandaag gaat. "Gaan we varen Emiel?", vraag je hoopvol. "Ja, en waarschijnlijk gaan we ook nog een ritje in een oude stoomtram maken", is het antwoord. Fijn dat je samen met iemand die het Engels al aardig beheerst in het gastgezin zit, denk je, maar je neemt je wel voor om het zelf ook te gaan proberen, al vind je het nu nog wel eng... Ondertussen stijgen uit de keuken de heerlijke dampen omhoog van gebakken eieren en spek. Mmmm, Beth staat een echt Engels ontbijt voor je klaar te maken! "Nice mam", zeg je aarzelend en je kijkt het onzekere blik naar Emiel, die gelukkig een duimpje naar je opsteekt.

Het belooft een geweldige dag te worden. Eerst gaan jullie met het hele gastgezin in de auto naar een klein dorpje een eindje verderop. Daar blijkt een oude stoomtram te lopen. James, je gastouder, koopt vijf kaartjes en al spoedig hoor je de oude locomotief aankomen. De machinist laat de stoomfluit klinken en even later schommelen jullie op de oude, houten bankjes het dorpje uit. Erg hard gaat het niet, maar dat komt goed uit, want buiten is veel moois te zien. Groene velden, opnieuw van die prachtige oude muurtjes, overal schapen, oude boerderijen en mooie kerkjes. Wat is Engeland toch mooi denk je bij jezelf. En dan te denken dat je vroeger altijd zei dat je niet naar Engeland hoefde, want dat was zoooo'n saai land...

Op een klein veldje bij een mooie rode telefooncel picknicken jullie, gezellig met z'n allen op een oude deken. James vertelt dat jullie hierna een heel speciale boottocht gaan maken met een zogenaamde "narrow boat". Het blijkt dat de kanalen hier in Engeland en Wales vroeger zo smal waren dat er alleen heel smalle boten konden varen om producten te vervoeren.

Jullie rijden naar het beginpunt van de boottocht en ja hoor, daar liggen de boten al klaar. Het blijken behoorlijk lange boten te zijn, sommige wel 10 meter. En heel smal, je kunt maar met twee man naast elkaar zitten. In een boot zit al een heel gezelschap te wachten. Jullie worden op de laatste lege plaatsten gezet en een oud mannetje vertelt met een krakend stemmetje dat je stil moet zitten in de boot en je armen binnenboord moet houden.

Het tochtje is best mooi, maar wel een beetje saai, je bent dan ook blij als je na een uurtje weer terug bent op het startpunt. En nog helemaal droog, want stiekem schommelen leverde meteen een boze reactie op van de oude stuurman. Gelukkig dat we die vent niet in onze leiding hebben, denk je.

Terug in het huis van je gastouder is het tijd om te ontspannen. Je doet een potje Uno met Joe en Emiel, je leest even een half uurtje in je Donald Duck-boekje en dan is het al weer tijd voor het avondeten.

Ook weer typisch Engels: groene erwten, aardappelpuree en een stukje vlees, maar het smaakt best lekker. En het toetje is helemaal heerlijk, een soort cake met vla eroverheen en verse vruchten. Volgens Emiel heet dat trifle. Je neemt je voor om in Nederland het recept eens op te zoeken en voor je ouders te maken. En natuurlijk een groot glas voor jezelf...

Op de computer speel je samen met Joe en Emiel Fortnite. Leuk dat ze dat in Engeland ook kennen. Joe stelt voor om nog een Harry Potterfilm te kijken, maar dat vind je veel te kinderachtig. Het wordt uiteindelijk een leuke Monty Pythonfilm waar jullie allemaal heel hard om moeten lachen.

Om 11 uur hebben jullie het wel gehad en gaan naar boven, maar niet nadat jij tegen je gastouders hebt gezegd: "Thank you very much for the nice day". Dat deed je toch maar mooi helemaal uit jezelf!!!

Donderdag 26 juli 2018

Manchester. Een grote industriestad in het midden van Engeland. Vandaag ga je met alle gastouders, hun kinderen én de leiding een bezoek brengen aan deze stad.

Om 10.00 uur is er afgesproken bij een treinstation van Warrington. Het is een verlopen station met een klein wachtlokaal en één kaartautomaat. Peter en Mark lopen naar de automaat en kopen voor iedereen een kaartje. "Wat een gedoe", hoor je Mark zeggen. Je kunt maar maximaal vijf tickets per keer kopen. Ze zijn dus wel even bezig.

Wanneer je de leiding bij elkaar ziet staan valt op dat ze er weer een stuk frisser uitzien. Gisteren heb je ze niet gezien en ze hebben vast, net als jijzelf, uitgeslapen. De wallen onder de ogen van Erwin zijn weggetrokken en ook Tristan kijkt een stuk blijer. "Jongens, allemaal in een rij staan voor mij. Wanneer je een kaartje hebt kan je in de trein gaan zitten". De trein naar Manchester is inmiddels aangekomen en vertrekt over vijf minuten. "Ik hoop niet dat het gaat regenen", zegt Lasse die naast je staat. "Ach, wat maakt het uit. Daarvoor zijn we in Engeland". In de trein is het een drukte van jewelste. (Gast)ouders, kinderen, verkenners en leiding zitten door elkaar te kletsen in het Engels. "Mijn gastgezin rijdt in een Ferrari", schreeuwt Valentijn door de trein. "En de mijne heeft een auto met chauffeur", zegt William. Je

hoort Lex vragen wat de gastvader van William voor werk doet. Hij blijkt directeur van Unilever te zijn. Aha, denk je, vandaar die grote auto met chauffeur.

De trein is met een uurtje in Manchester. Het is duidelijk te zien dat het een industriestad is. Eerst rijdt de trein door grauwe arbeiderswijken met veel beton en weinig groen. In de verte zie je fabrieken staan die vieze rook uitslaan. Wanneer de trein bijna bij het station is zie je in de verte Old Trafford liggen. Dat het is stadion van Manchester United waar 76.000 mensen in kunnen. Erwin en Luc staan met hun neus tegen de ruit gedrukt en zeggen tegen elkaar dat ze daar persé naartoe willen. De niet-voetbalfans zoals Tristan K., Lex en Tijmen zeggen resoluut dat ze dat maar niets vinden. "Mooi niet", zegt Lex. "Ik ga een gezellige pub opzoeken voor een kop thee".

Wanneer iedereen is uitgestapt lopen we twee aan twee achter Mel aan. Zij heeft deze dag georganiseerd en neemt ons mee naar het Museum of Science and Industry. Dit museum past heel goed bij een industriestad als Manchester. Erwin en Luc beginnen gelijk te mopperen dat ze naar het voetbalstadion willen. "Jongens, niet zeiken", zegt Peter tegen ze. "Misschien kunnen we er vanmiddag even naar toe".

In het museum verspreidt iedereen direct. Zolang je niet alleen loopt is dat geen probleem. Sam loopt met zijn gastouders mee en Ingeborg raakt in gesprek met de gastmoeder van Sarne. Ze blijken allebei in de zorg te zitten.

In het museum zie je oude stoomlocomotieven, vliegtuigen en auto's maar zie je ook hoe elektriciteit vroeger werd opgewekt. Samen met Tristan S., die alles blijkt te weten, loop je door het museum. "Zo leuk om hier te zijn", zegt Tristan. "Kom, we moeten gaan. Het is bijna tijd". Bij aankomst heeft Lex verteld dat iedereen weer om 13:00 uur bij de ingang moest staan.

Na de lunch in een parkje krijgt iedereen vrije tijd. Emiel, Sil en Luuk gaan met Erwin en Luc en nog een paar gastgezinnen naar Old Trafford. Lex, Tristan en Tijmen gaan naaraan een pub voor een kop echte Engelse

thee en de rest van de groep gaat de stad in. Jij besluit toch maar met de voetballiefhebbers mee te gaan. Het voetbalstation is inderdaad groot. Heel groot. Het blijkt dat je er deel kan nemen aan gratis rondleidingen. Wanneer jullie aankomen is er gelukkig nog plek en ga je alle hoeken van het stadion verkennen.

Om 18:00 uur verzamelt iedereen weer op een centraal terrein in de binnenstad van Manchester. Een groot deel van de verkenners is de stad in geweest. Sil heeft twee liter limonadesiroop gekocht in plaats van twee liter sinas. Dat moet een foutje zijn geweest. Gijs stuitert rond met een hele grote zak snoep. "Wil je ook iets?" vraagt hij aan Sam. Sam neemt een veel te grote hand met snoept en rent weg. Gijs kijkt hem beteuterd na.

Voor het eten duikt iedereen de Burgerking in. Luc en Ingeborg proberen de bestellingen te coördineren. Bij de balie is het één grote chaos. Voor alle gastgezinnen, verkenners en leiding moeten bestellingen worden opgenomen. William staat al 15 minuten bij de balie maar kan nog steeds niet kiezen. "Hup, opschieten" zegt Ingeborg tegen hem. "Anders kies ik voor je". Snel kiest hij voor een grote cheesburger en een nog grotere cola.

Uiteindelijk heeft iedereen zijn voorkeur opgegeven en komt het eten binnen. Lekker hoor! "He is eg lekker", hoor je David naast je met een volle mond zeggen. Je kijkt hem aan en ziet dat z'n mond onder de saus zit.

Als het eten op is reist iedereen met de trein weer terug naar de Warrington. Het is inmiddels donker geworden en het begint met te miezeren. Je neemt afscheid van de leiding en loopt met je gastfamilie mee naar de auto. Op naar een lekker zacht bed!

Vrijdag 27 juli 2018

De tijd vliegt om. Voor je het weet is het vrijdagochtend. "Do you want to take a shower?" vraagt je gastgezinmoeder je nog glimlachend. Je weet waarom ze het vraagt. Over enkele uren ga je naar het clubhuis waar de leiding bivakkeert. Je neemt nog maar een extra lange extra warme douche.

Veel doe je niet meer die ochtend. Je krijgt al je kleren van Beth keurig gewassen weer terug. Dat is een heerlijk gevoel, alles weer schoon. Je speelt met Emiel nog een potje FIFA op de computer, jullie lopen samen nog even het gezellige dorpje door en doen wat inkopen voor op het kamp. "Laten we lekker wat chips en fris meenemen", zegt Emiel, "misschien is dat wel helemaal niet te krijgen op het kamp of is het hartstikke duur". Maar jij bent niet zo van de chips en koopt dus een lekkere voorraad chocolade met nootjes.

Om drie uur is het tijd om naar het clubhuis te rijden. Alle spullen gaan in de auto en een half uur later komen jullie aan bij het gebouw waar jullie leiding de afgelopen dagen heeft geslapen.

Het weerzien is heel gezellig. Het is fantastisch om iedereen weer te spreken. Quinten vertelt hoe hij in zijn gastgezin elke dag ontbeet met cornflakes, omdat hij een keer zei dat hij die zo geweldig lekker vond. Bart laat zien dat hij allerlei snoep kreeg om het kamp goed door te komen.

Voor je het weet is een tijd van afscheid gekomen. Je gastgezinmoeder Beth komt naar je toe lopen en vertelt voor de vierde keer dat ze je gaat missen. Maar ze wenst je een hele fijne reis, hoopt dat je blij zult zijn je ouders weer te zien en... hier... alsjeblieft... Ze stopt je nog een zak Marsen en Twixen toe. Je schudt handen met Joe bij wie je de afgelopen dagen als een broer in huis woonde, kijkt hem aan en hoopt werkelijk dat hij nog eens in Nederland zal komen. Jullie gaan appen en mailen.

Het was echt tof, zeg je. En het gaat met handen en voeten, maar het is duidelijk. Je slikt even als hun auto de hoek om rijdt. Anne komt aanlopen en vertelt dat de bus klaarstaat om ons naar het kampterrein te brengen. Iedereen sjouwt zijn bagage naar de bus, waar Erwin al klaarstaat om alles in de laadruimte te proppen. Het past allemaal maar weer net...

Een half uurtje later zijn we bij het kampterrein. Een grote toegangspoort en heel veel tenten maken ons duidelijk dat het kamp door veel mensen bezocht zal gaan worden: 5.000 scouts, guides en hun leiding - van over de hele wereld - komen naar Chamboree 2018 om te abseilen, kanoën, raften, feesten en internationale contacten te leggen. 's Avonds dansen met Zweedse vrouwen in de discotheek, 's ochtends klaverjassen met Ierse mannen in de eigen kampkeuken, 's middags swoppen met Engelse meiden op het hoofdterrein en 's nachts karaoke met je bloedeigen leiding in de hoofdtent op het kampterrein. Er zal een hoop gaan gebeuren op Chamboree 2018. En jij bent erbij.

Een vrouw die zich voorstelt als "Graham Phillips" loopt voor ons uit het kampterrein op. "This way please". We lopen met onze bagage onder onze arm naar een plek die afgezet is met paaltjes. Het ligt op een veldje ergens achter op het grote terrein, naast een Engelse groep (die, hoe kan het ook anders,

thee aan het drinken is) en een groep met Zweedse padvindsters (ook dat vind je niet heel erg). Een uur later is de hele groep bezig met datgene waarin iedereen inmiddels heel goed is geworden: tent opzetten, bagage in de tent leggen en eten koken.

Een paar uur later hebben we gegeten en heb je een klein uurtje kampvrij. Met je handen in je zakken loop je samen met Quinten en Pieter over het kampterrein. In gedachten denk je aan de tent, die in korte tijd toch maar weer mooi helemaal is ingeruimd. Je denkt aan je kleren die lekker fris zijn gewassen en nu weer keurig opgevouwen in je tas liggen. Je ziet overal op het kampterrein mensen bezig met tenten opzetten, praten, overleggen en dingen doen. Je ziet de toiletblokken en de feesttenten. En je zegt tevreden tegen Quinten en Pieter: "Ik heb er zin in". Quinten knikt. "Nou, ik ook"! zegt hij. Pieter staart breed lachend in de verte.

Zaterdag 28 augustus 2018

Vandaag zijn we de hele dag druk, maar dan op een wat rustiger manier. We moeten ons kamp opbouwen, en dat betekent dat de tenten strak moeten staan, dat de kampkeukens moeten worden opgebouwd, en dat de molen en de zwevende vlaggenmast moeten worden gemaakt.

De keuken van de patrouille van Bart staat als eerste, wat betekent dat zij mogen helpen bij het pionieren van de zwevende vlaggenmast en onze kamppoort. Een twijfelachtige eer, denk je bij jezelf. Pionieren is niet echt jouw ding. Maar eerst gaan we alweer lunchen, want de dag gaat snel.

Overall om ons heen zie je inmiddels Engelse en buitenlandse groepen aankomen. Luuk en Rein komen terug van een toiletbezoek en vertellen dat ze jongens uit Denemarken hebben ontmoet. "Echt een stelletje idioten", zegt Stijn lachend. "Ze wisten niet hoe de WC-deur op slot moest". Abel griffelt dat hij

per ongeluk een deur van een bezette WC opentrok. Volgens Rein waren de Denen goed te verstaan, ze spraken "beter Engels dan ik" en ze wilden graag swoppen. De klompdasringen vonden ze heel mooi. "Maar", zegt Rein zakelijk, "ze boden nog te weinig". Inmiddels staat de molen al half en begint de zwevende vlaggenmast ook ergens op te lijken. De eedaken en banken staan al bijna allemaal. Toch jammer dat we geen echte keukens kunnen pionieren, denk je...

Om vier uur 's middags is de kampopbouw klaar. De leiding heeft de plastic tulpen gepoot en de narcissen bewaterd – en de patrouilletenten staan "Engels" strak. De leiding geeft ons vrij tot half zes. Dan moet iedereen verzamelen op het eigen kampterrein en gaan we koken. Samen met twee van je patrouilleleden sta je bij de foeragetafel, waar Ingeborg jullie vertelt wat er vanavond op het menu staat. "Mashed potatoes with peas and sausage". Klinkt duur, denk je bij jezelf, maar straks ziet het eruit als één grote beige en groene brei, met een vette, te donker gebakken worst. Nou ja, het vult in ieder geval goed, dus honger zul je niet krijgen vanavond.

Inmiddels is het gaan regenen. Je doet dus gelaten je regenpak maar weer aan en loopt het kampterrein over. Iedereen is een beetje zijn tenten ingevlucht. Op het hoofdterrein zijn de centrale tenten nog niet open. Een jongen uit Duitsland vraagt je of je wat te swoppen hebt. Je knikt nee. Je hebt op dit moment nog geen zin om daarmee te beginnen. Tibbe gebaart dat hij wel wat te swoppen heeft en diept uit zijn zak een blauwe OPV-Schoonoorddas op. De Duitse jongen aarzelt en doet dan zijn eigen das van zijn hals. "You want this for that"? wijst hij. Tibbe knikt. "Yes, okay". De Duitse jongen vindt het ook leuk om adressen uit te wisselen en vraagt of jij een foto van Tibbe en hem wil nemen. Tibbe breed lachend, de Duitse jongen breed lachend. **Klik**.

Na het avondeten is de kampopening. We maken de zwevende vlaggenmast los, doen onze klompen aan en lopen ("klos", "klos", "klos") naar het openingsterrein. Het triomfantelijke geschal van vuvuzela's klinkt over het hele terrein. Gijs draagt de zwevende vlaggenmast en zit op de schouders van Erwin. Het maakt dat we behoorlijk veel bekijks hebben. Al dat lawaai van die klompen en dan daar hoog bovenuit de Nederlandse vlag: daar heb je ons weer!

De opening is wat saai. Veel oudere, dikkere vrouwen en oude knarren spreken op een saaie manier veel onverstaanbare woorden. Je gaapt wat. Wat wel leuk is: elke keer als er een applaus klinkt, doen wij onze

handen in onze klompen en slaan met de klompen tegen elkaar. We schreeuwen dan ook en Sarne zwaait met de Nederlandse vlag. Dat gaat trouwens maar net goed: op een haar na mist hij met de vlaggenmast het hoofd van de dikke Deense Hopman "Ulle Squot".

Na een uur zegt een man op het podium: "And hereby I declare Chamboree 2018 opened". Een gejuich stijgt op, wij klappen onze klompen blauw en staan op. Alle groepen gaan terug naar hun eigen kampterrein en het is nog tot half elf erg onrustig. Allerlei mensen komen op ons terrein en wij lopen naar het hunne.

Als je gaat slapen denk je: "Dit kan nog best leuk worden".

Zondag 29 juli 2018

Vandaag is de allereerste activiteitendag van Chamboree. Voor ons subkamp staat er de "Adventure day" op het programma. Een dag weg van het kampterrein, naar het "Tatton park scout activity centre". De hele dag klimmen, abseilen, mountainbiken, kanoën, en andere ruige sporten. Ondertussen merk je dat het contact leggen met andere mensen steeds makkelijker gaat. Ook het Engels dat je spreekt gaat steeds beter. Het is nog steeds niet perfect, maar met handen en voeten weet je er al aardig een taaltje uit te krijgen waarmee je eten en drinken naar believen kunt bestellen, waarmee je de hele wereld bij elkaar swopt en waarmee je aardig duidelijk kunt maken waar je hoort.

's Ochtends word je wakker, niet door de wekker, niet door de leiding, maar helemaal uit jezelf. Je kijkt op je horloge: kwart voor negen, over een kwartier hoef je pas op te staan. Je draait je nog even om, genietend van je, nu je er eenmaal weer aan gewend bent, zachte matje. Negen uur opstaan, denk je bij jezelf, dat is lang geleden. De afgelopen week was daar geen tijd voor, elke dag vroeg op, en laat naar bed. Ja, die eerste week was erg gaaf, maar ook erg vermoeiend. Toch fijn dat er op Chamboree wél de mogelijkheid is om een uurtje langer uit te slapen.

Maar dan is daar toch weer die vervelende leiding. Stipt negen uur staat Tijmen aan je tent te schudden, en bij de achterdeur steekt Luc grijnzend een vuvuzela naar binnen. Niemand die daar doorheen slaapt! Nadat je je rustig hebt aangekleed en het ontbijt achter de kiezen hebt, maak je een rondje over het kampterrein. Onderweg kom je veel andere scouts tegen. Zal je ze durven aanspreken? Ja, nee, misschien? Je trekt je stoute schoenen aan en begint een gesprek. Vraagt hoe ze heten en waar ze vandaan komen. En dat allemaal in het Engels.

Maar goed, iedereen is hier natuurlijk vreemd. Dit is Chamboree, het kamp waar eigenlijk niemand thuis is. Wanneer mensen worden aangesproken denken ze: "hé, leuk, er gebeurt wat!".

Later die ochtend moet je weer terug naar het kampterrein: het is tijd om aan de activiteit te beginnen. Om elf uur vertrekt de bus, en de leiding heeft gezegd dat iedereen om half elf weer terug moest zijn. "De bus wacht niet", zei Tijmen er nog bij, "als je te laat bent vertrekken we zonder je". "Nou", zegt Tim naast je, "dan zal de bus wel halfleeg zijn, want er zijn er elke zaterdag genoeg die veel te laat zijn".

En inderdaad is niet iedereen op tijd terug. De leiding telt nog een keertje alle hoofden, en overleggen wie ze missen. "Valentijn zie ik niet", hoor je Lex tegen Pe-

ter zeggen, en ook David is afwezig. Ondertussen pakt iedereen zijn rugzakje, met daarin een zwembroek, handdoek, regenjas en lunchpakket. Het is bijna elf uur als de leiding besluit om maar gewoon te vertrekken. Een aantal leiding blijft op het kampterrein om

nog een aantal zaken te regelen, dus de twee laatkomers worden door hen wel aan het werk gezet. Net als de groep vertrekt richting de bus komen ze aangerend. "Sorry", roept David, "we waren verdoofd".

De rest van de dag breng je door met allerlei activiteiten. Helaas is het wel weer begonnen met regenen. "Houdt het dan nooit op met regenen hier?" mompelt William terwijl hij zichzelf in een klimgordel hijst. Terwijl je staat te prutsen met de klimgordel zie je Luuk met een mountainbike vol een plas in duiken. Drijfnat en onder de modder krabbelt hij overeind, en met een grote grijns stapt hij weer op zijn fiets. Gelukkig zijn er douches, denk je bij jezelf.

Een stevige, warme maaltijd gaat er wel in, na zo'n drukke dag. Een week lang koken werpt zijn vruchten af, de kookkunsten van jouw patrouille gaan (godzijdank) met sprongen omhoog.

Na de afwas slenter je met Jaro en Lars richting het hoofdterrein. Er schijnt 's avonds van alles te doen te zijn op het kamp, weet Lars te vertellen. Karaoke, disco's, live bands, en een talentenshow. Jullie besluiten eerst maar eens het terrein te verkennen, zodat je weet wat er waar te doen valt. Samen Yarmo proberen Gijs zover te krijgen dat hij een nummertje zingt in de karaokebar, zo te zien zonder succes. "Ik lijk wel gek, ik ga daar een beetje voor lul staan...", hoor je hem tegensputteren. Verderop staan Erwin, Lex en Luc samen met een paar Noorse scouts met hun lange haar te headbangen bij een hardrockbandje, al dragen Luc en Erwin een belachelijke oranje pruik, zodat ze toch nog een fatsoenlijke haarbos hebben. Sil, Bram en Marijn staan te swingen in de disco, en zelf besluiten jullie dat die lounge-ruimte er toch wel errug relaxt uitziet.

"Dat belooft wat voor de rest van de avonden", denk je bij jezelf als je later in je slaapzak ligt. Met de muziek nog nagalmend in je hoofd val je al gauw in een diepe slaap.

Maandag 30 juli 2018

Vandaag blijven we met het subkamp op het kamp-terrein. Volgens het programma ga je 's ochtends naar

de "Blast zone", en 's middags naar de "Global zone". Niet wetend wat je daar nou van moet verwachten lig je nog lekker weggedoken in je slaapzak. Maar zoals elke dag begint deze dag met veel te enthousiaste leiding die met een veel te grote grijns iedereen wekken met een vuuzela. "Stomme toeter", mopper je.

Erwin en Lex zijn al vroeg opgestaan om met de subkampleiding te overleggen over het programma. Je ziet dat het gelukkig een stralende dag is, dus de zonnebrand kan uit de tas komen.

Nadat iedereen is opgestaan helpt de leiding met het maken van het ontbijt en de kleine afwas. Je probeert je patrouillebegeleider te overtuigen van het feit dat vandaag de leiding zou afwassen, wat nog lukt ook. Lex pakt de afwasborstel en gaat direct aan de slag. Mark schiet er snel een foto van. Bram kan het niet aanzien en pakt maar een theedoek onder het motto: "dan komen we vandaag nog eens ergens". Abel, Tristan, Sarne en jij zijn ondertussen de tent aan het opruimen, maar het is niet helemaal duidelijk of het ook opgeruimd wordt van deze inspanning. Tijmen komt aangelopen en vertelt dat we over tien minuten centrale uitleg hebben bij de leidingtent. Er moet nog even flink doorgewerkt worden.

Tien minuten later staat iedereen klaar voor de uitleg van Mark. "Vandaag worden we in twee groepen verdeeld", vertelt hij. "Eén groep gaat 's ochtends naar de Blast zone, en de ander gaat naar de Global zone. 's Middags wisselen de groepen om, dus na de lunch ga je naar de andere activiteit." De leiding maakt snel groepen. Je kijkt om je heen en ziet dat je in de groep zit bij Bram, Marijn, Lasse, Luuk, Tim, David, Tibbe en Sil. Aangekomen bij de Blast zone zie je dat er van alles te doen is: boogschieten, lasergamen, bukschieten, en voor de ouderejaars zelfs kleiduifschieten! Vandaar de naam "blast zone", denk je bij jezelf.

Tijdens de lunch spreek je de andere groep weer. "Geen reet aan", klaagt Sil, en ook volgens Crijn "was het heel erg saai". "We kregen eerst een heel verhaal te horen van een of andere ouwe vent, maar daar snapte ik niks van", vervolgt Crijn. Volgens Rein vertelde hij over allerlei klimaatproblemen en andere "global issues". Hij scheen het wel

interessant te vinden, maar jou lijkt het niks. Blijkbaar zijn niet alle activiteiten even spannend...

Wat je ook merkt is dat je gaandeweg Chamboree heel erg moe wordt. Je doet zoveel dingen, je spreekt zoveel mensen... Het wordt soms een klein beetje teveel. En daarbij: je moet ook elke dag je eigen eten koken, je eigen afwas doen, je moet eigenlijk toch eens wat sokken en ondergoed wassen...

Je besluit vanavond een keertje niet te gaan stappen. En als iedereen weggaat, zet jij een pannetje met water op, mixt er een beetje Biotex waspoeder doorheen en wast je sokken en je ondergoed schoon.

Peter, Luc en Mark zijn vanavond kampwacht, en je vraagt hen of je je was even in de leidingtent kunt ophangen. Het mag. Het blijkt dat ook Quinten en Yarmo vanavond hun was willen doen en samen met de leiding ga je uiteindelijk je was doen in de leidingtent. Wel zo gezellig. Ondertussen hoor je de leiding overleggen over allerlei kosten, omrekenstabellen, besparingen en ander vermoeiend geneuzel. Je krijgt al hoofdpijn als je er naar luistert, zij liever dan jij.

Om acht uur is iedereen klaar. "Ik ga naar bed", zegt Crijn. "Ik ben zo moe". "Ja", denk jij. "Dat doe ik ook maar eens", en je zwaait naar Peter en Luc, en loopt naar je tent. Mark zit met zijn neus achter een laptopscherm vol cijfers en heeft niets in de gaten. "Hè, eigenlijk best lekker", denk je. "Gewoon eens even een avondje niets". En dan schrik je: "Ik heb nog geen kaartje gestuurd naar Nederland hoe het met me gaat!"

"Ach wat", denk je dan. "Dat kan morgen ook nog best".

Dinsdag 31 juli 2018

"Wakker worden om half negen uur, makkelijke kleren aan, goede schoenen aan en een regenjas mee", was de opdracht waar je PL gisteravond mee terugkwam van de ereraad. "Morgen gaan we naar Liverpool". De meeste verkenners schijnen dit te hebben vertaald naar: "Wakker worden om acht uur, een half uur extra besteden aan je haar, leuke, zomerse kleren aan, vlotte schoenen aan, en de regenjas laten we in de tent". Want, zo denken

ze: in Liverpool zijn vast meiden te vinden, dus dan moeten we zorgen dat we er niet als scouts uitzien!

Bij de bus aangekomen zie je een interessante club meiden staan giehelen, ze spreken Engels dus dat durf je wel aan. "Hi Girl", flap je er zo uit voordat je het beseft. "How are you?" De meiden vallen stil maar zijn duidelijk onder de indruk. Ze antwoorden dat het goed gaat en ze beginnen een gesprek over het kamp. Of je het net zo leuk vindt als zij? Tuurlijk! Op dat moment hoor je Ingeborg roepen: "Schiets op, snel de bus in, we gaan"! Snel wissel je nog even twee insignes uit met de meiden. Tot je grote verrassing zit er bij de insignes die je krijgt een briefje met daarop een meisjesnaam, een subkampnaam en de naam van hun scoutinggroep. Enigszins afwezig stap je de bus in, waar je een knipoog krijgt van Ingeborg. Al snel rijdt de bus weg en begint het spervuur van vragen van Jaro en Lasse: die willen alles weten over de dames. Gelukkig heb je het gekregen briefje al goed weggestopt. Het spervuur van vragen, waar jij het antwoord ook niet op weet, stopt gelukkig als de bus afremt bij een parkeerplaats. In groepjes gaan jullie op pad in de stad. Jij gaat met Lex, Tristan, Luuk en David op stap en je bent al lang blij dat het kruisverhoor is afgelopen. Terwijl jullie door het havengebied lopen vertelt Lex over de vorige keer dat ze hier met de leiding waren, en je gedachten dwalen weer af naar de naam Anna op het briefje in je rechterbroekzak.

Als jullie langs een winkeltje vol met artikelen van en over de Beatles komen móet Tristan even naar binnen, en al snel koopt hij een replica van de bril van John Lennon. Zelf wil je niks kopen en je loopt met Luuk mee naar de kassa. Bij de kassa hangt een rek naam sleutelhangers. Ze zijn in de aanbieding, elke sleutelhanger kost nu £1,-. Je draait even door het rek en besluit van je zakgeld sleutelhanger "Anna" te kopen. Je zorgt wel dat Luuk en David hem niet te zien krijgen.

Als we bijna bij Chamboree zijn aangekomen begint de chauffeur een mop over Amsterdam te vertellen, speciaal voor de Nederlanders: "Waarom zijn er in Amsterdam zoveel eenrichtingswegen?" Hoopvol kijkt hij in de achteruitkijkspiegel naar jou toe, maar je kijkt snel weg. De buschauffeur vertelt de clou dan maar zelf: "omdat de ambtenaren die laat naar hun werk gaan

anders opbotsen tegen de ambtenaren die vroeg naar huis gaan". Je tovert een glimlach op je gezicht.

Terug op het kamp is het alweer tijd voor het koken. Samen met Emiel en William ga je foerageren. Luc staat al klaar met de foerage en geeft een korte uitleg, het is vandaag een lastige maaltijd met vlees, groente, aardappelpuree (niet uit pakje!) en natuurlijk jus en sla. Snel pak je de tas met foerage en hol je te-

rug naar de patrouille. Lars verdeelt de taken: jij moet de aardappelen schillen. Snel ga je aan het werk, maar per ongeluk snij je je in je vinger. Gelukkig is Ingeborg in de buurt die er een pleister op plakt waarna je weer verder kunt. Onder het eten houdt Yarmo een verhaal over de plekken waar hij vandaag geweest is, een achterafgelegen wijk met een ambachtelijke brouwerij. Met name Tristan K. blijkt erg geïnteresseerd te zijn in die verhalen over de bierbrouwerij.

Na het eten is weer de afwas, gelukkig helpt de leiding, waardoor het snel gaat. Na het eten is er vrije tijd tot 22:20 uur, dan moeten we weer op het kamp zijn. Er is genoeg te doen op het kamp, maar wat zal je eens kiezen? Disco? Feesttent? Karaoke? Met je handen in je zakken loop je richting het centrale terrein. Opeens voel je het briefje en sleutelhanger in je zak zitten. Je leest het briefje voor de vierde keer.

Met goede moed zet je de pas erin. Het Manhattan subkamp is maar een kleine tien minuten lopen...

Woensdag 1 augustus 2018

"Wakker worden om negen uur, klompen aan, uniform aaneneenglimlach op", was gisteren de opdracht waar je PL mee terugkwam van de ereraad. "Morgen gaan we internationaal", wat betekent dat het hele kamp in het teken staat van andere landen en gebruiken.

Deze dag staat voor de OPV-Schoonoorders in het teken van Holland. Vandaag organiseert iedere groep op het kampterrein promotie-activiteiten waarmee hij zijn eigen land/streek onder de aandacht van velen probeert te brengen.

Wij pakken dat wat groots aan. De ochtend beginnen we met het bakken van poffertjes. Tenminste: dat gaat één patrouille doen – en die patrouille wordt steeds afgewisseld door weer een andere patrouille. De rest van de jongens heeft dan vrij om over het hele kampterrein te dwalen en bij andere groepen traditionele gerechten te eten, spelletjes te doen, of gewoon te ouwehoeren of een beetje te hangen.

Het poffertjesbakken blijkt een succes. Een heleboel mensen komen erop af en de rij voor de poffertjes wordt steeds langer. Jongens als Marijn, Crijn en Bart maken er een hele show van, maar ook Sam past de koksmuts goed.

's Middags is het tijd voor datgene waar menig OPV-Schoonoord-verkennerhart al een hele tijd hardervan klopt. De KLOMPENDANS. Nog niemand heeft zijn klompen geswopt voor dit tijdstip, dus iedereen haalt de "gouden schoenen", het "houten loopgemak", de "noeste stappers" uit het vooronder van de eigen tenten en rukt uit naar het hoofdterrein. Handen in de zak, smile op het hoofd en de klompen aan de voeten.

Tot onze opluchting gaat het goed. De polka-pas loopt als een trein en ook de cirkels vormen zich lekker. Geweldig. Nadat we de klompdans gedanst hebben, zwermen we uit over het terrein. Eén voordeel: iedereen kent nu de klompen en weet dat wij, de Hollanders, er zijn. Overal word je gevraagd of je de klompen wil swoppen.

Al snel bereikt je het geluid dat Marijn voor de grap tegen een meisje heeft gezegd: "For a

kiss" toen ze hem vroeg waarom hij zijn klompen wilde swoppen. Ze deed het en toen moest Marijn beteuterd zijn klompen afgeven.

Maar hij schijnt er wel wat voor terug te krijgen, want het meisje komt hem nu wat brengen uit haar eigen land, waarvoor hij ook maar iets kleins hoeft te geven...

Wanneer deze drukke maar leuke dag achter de rug is, loop je langzaam terug over het kampterein. Eenmaal aangekomen bij je scoutgenoten, ga je druk aan de slag met het avondeten. Een uurtje later staat het eten op tafel. Het eten smaakt goed! Ik kan toch wel koken denk je stiekem. Voordat het avondprogramma begint, krijgen jullie de kans om je even op te knappen. Samen met Gijs, Roald, Rein en Roald loop je naar de wasplaats om je op te frissen.

Die avond ga je naar een karaoke-tent waar Erwin en Tristan K. een optreden geven als de Havenzangers. Het ziet er grappig uit op die klompen. Het is echt een avondje uit. Als Erwin en Tristan K. klaar zijn zet Jaro "Aan de Amsterdamse Grachten" in. Alle Hollanders zingen mee. Dan is het jammer genoeg alweer tijd om te slapen.

Donderdag 2 augustus 2018

Vandaag is iedereen al vroeg wakker. Het zal liggen aan de felle zon, die de hele tent al om 7:30 uur in het licht zet. Naast je fluistert Sarne: "Jammer dat we nog niet mogen opstaan. Ik zou wel naar buiten willen". Met ongeduld blijven jullie beiden liggen tot het negen uur is.

Het thema van vandaag is "Creative" en "Experiment". Het hele kamp zal in het teken staan van creatieve activiteiten. Je hebt geen idee wat je wilt gaan doen, zo maar even aan Lars vragen wat hij gaat doen...

De leiding probeert er vanmorgen de vaart er een beetje in te houden. "Kom Bart, is je tent nu nog niet opgeruimd?" Anne staat voor de nog chaotische patrouilletent en probeert de zaak een beetje op te juttten. "Rustig maar", moppert Tristan, die met een stoffer probeert alle chipsresten van de afgelopen nacht bij elkaar te krijgen.

Ondertussen is de patrouille van Sam bezig om het eedak weer netjes boven de tafel te krijgen, de afgelopen nacht is Pieter bij het naar de wc gaan gestruikeld over een scheerlijn. Resultaat:

het halve eetdak is ingestort en ligt op de eettafel.

Om 10 uur is ieder dan toch echt gereed en lopen we met z'n allen naar het centrale terrein. Lex en Mark hebben vooraf al de tickets voor de verschillende activiteiten verdeeld. Jij bent voor de ochtend ingedeeld bij Luuk, David, Lasse en Yarmo bij de cursus "Graffiti for beginners".

Halverwege de dag wisselt iedereen. Nu ga je met Sarne en William waterraketten maken. Dit heb je al vaker gedaan, maar het blijft toch elke keer weer leuk.

Aan het einde van de dag komt iedereen weer bij elkaar en zit iedereen vol met verhalen. Sam: "Wij hebben allemaal scheikundige proefjes ge-

daan, terwijl ik dat thuis nooit had gedaan!". Peter knikt goedkeurend. William en Emiel zijn wezen dansen, die kijken een beetje sip. Jammer.

Na een korte wandeling komen we weer op het kampeerterrein aan en moet er gekookt worden. Samen met Tijmen, die je patrouillebegeleider is, loop je naar je kampkeuken. Jaro is je APL en vraagt of je de aardappels wilt gaan schillen. Mmmmm, denk je. Daar heb je eigenlijk geen zin in. Gelukkig gaat het koken en afwassen snel, want Tijmen en Peter helpen mee.

De avond eindigt met Britse muziek bij het hoofdpodium en overal groepjes swoppende en prattende mensen in het gras. Het is loom weer – gelukkig weinig regen gehad de laatste dagen.

Terug op het kampterrein sluiten we natuurlijk de dag weer zingend af. Wat is dat toch een mooi gevoel als we allemaal gearmd in de kring "Het is een nacht" staan te blèren. Steeds meer subkampscouts staan op afstand te luisteren en klappen na afloop...

Vrijdag 3 augustus 2018

Op vrijdag begint, hoewel je je er niets bij kunt voorstellen, de laatste dag van Chamboree 2018. Aan de ene kant vind je het fijn: het kamp kende ook wel momenten dat je je verveelde, dat je maar wat rondslenterde en niet zo goed wist hoe je de dag moest doorkomen. Het is wel goed dat daaraan een einde komt. Aan de andere kant: als het kamp is afgelopen zit de hele reis er al bijna op, want zondag vliegen jullie al weer terug. Je wilt er nog maar niet teveel aan denken.

Om negen uur begint de dag waar je je thuis het meest op verheugd had: "Wipe-out". De hele ochtend lekker tekeergaan op een wipe-out-baan. Het is mooi weer, en de kans is groot dat je flink nat wordt, dus iedereen is op zoek naar zijn zwemspullen en droge kleding.

Pieter kan z'n zwembroek weer eens niet vinden, Quinten is z'n portemonnee kwijt en Roald mist een klomp. "Maar goed dat het de laatste dag is en we morgen alles gaan opruimen", hoor je de leiding tegen elkaar zeggen.

Iedere PL komt terug bij z'n patrouille met de mededeling dat er ook een lunchpakket gesmeerd moet worden, want we zullen vandaag pas weer om vijf uur terug op het kamp zijn. "Bekijk het maar, ik haal wel een hamburger tussendemiddag", roept Abel tegen Marijn. "Doe nou maar wat er gevraagd wordt", antwoordt deze. Zuchtend smeert Abel een stapel witte fleppen en propt ze in een plastic zakje.

Om kwart voor tien kunnen jullie eindelijk gaan. Onderweg kom je nog de Engelse groep uit Glossop tegen. "Gezellig", denk je, "dan kan ik misschien wel met Steven en John de baan op." Maar zij blijken helaas andere tickets te hebben.

Na een uitputtende maar leuke ochtend is het tijd voor de lunch. De wipe-out-baan ligt een stukje buiten het kampterrein, en de begeleiders geven jullie niet de tijd om naar de eetkraampjes te lopen. "Toch maar goed dat je een lunchpakketje hebt gesmeerd vanochtend hè", zegt Marijn met een glimlachje tegen Abel. Deze begint vervolgens een nogal vaag verhaal met allerlei smoesjes waarom dit toch niet had hoeven, maar deze verhalen ken je ondertussen wel.

Het einde van de dag komt snel. Om 20:00 uur, de zon staat dan laag aan de hemel, gaat iedereen op het kampterrein weer naar het hoofdpodium. De sluiting zal gaan beginnen. Je zucht: binnen enkele uren is ook Chamboree alweer voorbij. Voor je gevoel is het pas net begonnen.

De hele dag was het prachtig weer, maar nu begint een druilerig miezerig regentje neer te vallen

als jullie bij het hoofdpodium staan. Je moet even slikken als je allerlei foto's van het kamp voorbij ziet komen. Eigenlijk was het toch best gaaf.

Dan, na de sluiting, krijgt iedereen vrijaf tot elf uur vanavond. Het is veel tijd, maar er valt dan ook veel afscheid te nemen (of je moet nog snel een swapdate voor je klompen vinden). Huilen is het voor al degenen onder ons die een intieme vriendschap met iemand uit het buitenland hebben gekregen. We noemen geen namen, dus maak je geen zorgen... Maar het is toch wel wat, als je tegen Agneta uit Zweden moet zeggen: "Tot nooit weer ziens", terwijl jullie een week lang the perfect match geweest zijn.

Gelukkig wordt het een en ander goed begeleid door jullie leidingteam (wat een fidele, joviale en integere kerels en dames zijn dat toch!), dus tegen elven is het leed geleden en kan iedereen goed uitpuffen op het eigen OPV-Schoonoordterrein. Je kijkt om je heen. Een week geleden had je nog weinig van Chamboree gehoord. En nu: je bent hier toch op de een of andere manier thuis geraakt. Oké: het regende af en toe, de grond was even drassig als soms op een herfstkamp van Neder Veluwe en niet alle activiteiten waren zo boeiend dat je er alles voor over zou hebben om ze te doen, maar... je kent mensen. Mensen uit Finland, Zweden, Engeland, Polen. Je kent mensen van overal vandaan. En je kent mensen uit Nederland. Op een hele gekke manier ben je met je leiding en met de andere jongens bevriend geraakt. En hier woonde je.

Toch gek. Morgen wordt alles afgebroken en overmorgen is het hier muisstil. Tsjeeeee... Eigenlijk... Eigenlijk wil je nog helemaal niet weg.

Zaterdag 4 augustus 2018

Zaterdagochtend is het nog eenmaal hard werken geblazen. De tenten moeten neer en de spullen moeten worden gepakt. Dat valt niet mee, iedereen is moe en heeft spierpijn. Dat werkt niet lekker. En natuurlijk moet je bij het inpakken er goed op letten dat iedereen echt zijn eigen spullen meeneemt, want morgen ben je al weer thuis en wat heb je dan aan de sokken van Tim...

Het valt niet mee. De laatste loodjes wegen het zwaarst, zeggen ze - en dat klopt. Iedereen is moe, om de haverklap komen mensen van over het hele kamp iemand gedag zeggen - en dan gaat het neerhalen van tenten niet heel erg snel. Maar het paradijs is nabij en dan worden lasten licht. Een warm bad, een opge maakt bed en gekookt eten liggen voor het grijpen.

Dus je zet je tanden op elkaar en werkt stug door. Ook als Rein nog even naar Chantal loopt en Marijn naar Anita. Om twee uur is het afgelopen en zit iedereen op een leeg kampterrein. Ook de leiding ziet er moe uit, al geven ze het niet toe; ze zingen om het hardst Engelse liedjes. Jaja, dat zijn me een stel prachtige, vriendelijke, stoere, enz...

Aan het einde van de middag is alles afgebroken, zijn alle patrouillekisten ingepakt, is de vendel ingepakt en heeft Mark het materiaalbusje helemaal gevuld met al het materiaal en de bagage.

De laatste nacht slapen we niet in een tent maar in een clubhuis dat door Chamboree geregeld is. Nog steeds is iedereen moe en gesloopt. Het weer werkte ook niet mee. De lucht was strakblauw en de zon stond hoog aan de hemel. Marijn ligt uitgeteld op zijn slaapzak en ook de ogen van Lasse, die een

Donald Duck aan het lezen is, vallen bijna dicht. Tegen jezelf zeg je dat je nog even vol moet houden.

Voor het slapen gaan wordt het Engelandkamp nog geëvalueerd. Alle patrouilles gaan bij elkaar zitten om te vertellen hoe ze het gehad hebben. "En, Sarne, wat vond jij het leukste van de eerste week", vraagt Anne. Sarne begint gelijk vol enthousiasme te vertellen dat hij de mijn erg leuk vond. En Londen. En de Pennine. En Bath. Zelf weet je het antwoord al. Jij vond het Engelandkamp één groot feest. Alles wat je gedaan hebt, de mensen die je hebt leren kennen, het swoppen, de leiding: van begin tot einde heb je er van genoten. Maar is bijna over. Morgen ben je weer thuis. Bij je vader, moeder en je vervelende zusje.

Zondag 5 augustus 2018

De laatste dag in Engeland. Een dag waar je liever niet nu al aan denkt. Maar het is een dag die eens zal komen. Deze dag vliegen we terug naar Nederland en laat in de avond sluiten je ouders je weer in de armen.

Al vroeg in de ochtend is het materiaalbusje met Erwin en Lex vertrokken. De rest van de ochtend is iedereen druk in de weer met het pakken van zijn bagage. Lex controleert of verkenner niet stiekem een zakmes in hun handbagage stoppen. Bij Rein haalt hij een groot mes eruit. Na de lunch brengt een bus van Chamboree ons weg naar het vliegveld.

Iets na zessen rijdt de bus Manchester Airport binnen, een van de luchthavens van Engeland. Je ziet eerst nog weinig van het vliegveld, maar dat verandert als Sarne in de lucht wijst: "Kijk, een vliegtuig". Het begint plotseling een beetje te kriebelen in je maag: we gaan nu echt vliegen (en je hoort van die rare verhalen over vliegtuigongelukken...).

Het hele circus rond de paspoorten begint weer, zodra iedereen buiten de bus staat. Anne deelt alle paspoorten uit. Als zij omroept: "Zo, heeft iedereen nu zijn paspoort?" zegt William verbaasd: "Nee"?

Sil en Ingeborg zijn paniekerig, Tijmen doorzoekt nog even de envelop waarin hij alle paspoorten bewaarde, maar dan zegt William: "Oh, dat is waar

ook" en diept zijn paspoort op uit zijn binnenzak. Hij heeft zijn paspoort meegenomen naar zijn gastgezin, omdat hij wilde laten zien hoeveel stempels hij al heeft. "Echt iets voor William", denk je bij jezelf.

Even later checken we in bij de balie van EasyJet. Alle handbagage krijgt een labeltje om en de grotere bagage die niet meer in het busje paste, verdwijnt in een groot gat, op weg naar de bagageruimte van ons vliegtuig. Je krijgt nog een half uur vrij – en dat is vooral leuk voor de jongens die nog wat geld bewaard hebben. Die duiken de Tax-Free-winkels in, waar overigens de chocola nog best duur is.

Het instappen is nogal chaotisch, ook al hebben we allemaal een stoelnummer. Tot ergernis van Tijmen dringen er allemaal mensen voor (maar wij deze keer niet!). In het vliegtuig blij je naast Tristan S. te zitten – die baalt dat hij niet naast Luuk zit en liever nog wil wisselen met Tibbe, die wel naast Luuk zit. Maar dat vindt Peter niet goed. Nu baalt Tristan nog meer. Luuk zit bij het raam en doet net of hij een bekende ziet aan de andere kant van het raam. Al heel snel moet je de gordel omdoen en krijg je instructie wat te doen als het vliegtuig dreigt te gaan verongelukken. Je slikt zenuwachtig. Naast je lijkt Tristan er niets om te geven.

Dan stijgt het vliegtuig op. Verschrikkelijk, wat gaat dat snel. Het is net een raceauto – zo hard drukt de vaart van het vliegtuig je in de stoelen. Het lijkt wel of je oren naar binnen klappen. Crijn, die voor je zit, zegt nog wat tegen je, maar je kunt hem niet goed verstaan.

Al snel hoor je van Quinten hoe Engeland steeds kleiner wordt en dat er wolken verschijnen onder het vliegtuig. Als het vliegtuig op hoogte is, mag iedereen zijn gordel afdoen.

"Hèhè", zucht Lasse, die naast Crijn zit. Abel drinkt van zijn cola. Natiën minuten begint het lampje "fasten your seatbelts" alweer te branden. De stewardess roept om dat we ons al weer klaar gaan maken voor de landing. "Was dit het al", denk je en maakt je gordel weer vast. Schuin voor je zie je Yarmo met zijn horloge rommelen. "Dat is waar ook", denk je. "Ik moet de klok een uur vooruit zetten. Zo meteen zijn we in Nederland".

Het is 19:30 uur als het vliegtuig de landingsbaan op Schiphol raakt. Onwillekeurig haal je opgelucht adem dat je heelhuids bent aangekomen. Gelukkig. Na een

rit over de landingsbaan die haast langer lijkt te duren dan de vlucht zelf, mogen we het vliegtuig uit. Met Tim, Emiel en William ga je door de achteruitgang

van het toestel naar buiten. Een trap af. Dat had je op een groot vliegveld als Schiphol niet verwacht. De anderen zijn door de voor-uitgang gegaan. Met z'n allen lopen we daarna zo snel mogelijk naar de douane. Lasse en David botsen op de loopband nog bijna tegen een stel Belgen op. Dan naar de douane, Pieter kan zijn paspoort niet vinden, maar lacht al snel dat hij het expres, om het niet te kunnen vergeten, op een andere plek had gestopt, wat hij dus was vergeten...

Na de douane gaan we naar de bagagebanden. Omdat we al zo lang hebben moeten lopen, komt de bagage er gelukkig al snel aan. De PL's hebben een paar bagagekarretjes geregeld, waar we alle bagage op kwijt kunnen. Snel lopen we door naar het treinstation onder Schiphol.

"Pas op, bij elkaar blijven!", waarschuwt de leiding. Maar daar heb je geen moeite mee. Je bent eigenlijk best wel moe en je wilt nu eigenlijk toch wel graag naar huis. Bij het perron aangekomen staat de intercity al klaar. "Kijk goed uit", zegt Ingeborg, "in Ede-Wageningen moeten we overstappen op de stoptrein naar Oosterbeek". In en rond Oosterbeek lezen ouders op dat moment dit boekje en denken: "21:30 uur. Nu vertrekt de intercity vanaf Schiphol. Het duurt niet lang meer. Ze zijn er bijna".

Ede-Wageningen, dat is een uur later. Andere gesprekken klinken nu in deze trein. Hoe ver zijn we weggeweest? Engeland? Dat was toch vorig jaar, dat we daar waren? Het is zo ver weg. Alleen aan de kleur op je wangen en de rimpeltjes rond je ogen weet je dat het echt is. En de

foto's. En de swopdassen. En de herinneringen.

Oosterbeek. Het is dan na elfen op een lome zondagavond. Op het perron bij station Oosterbeek staan ouders, oma's, opa's, leiding, familie, vrienden. De trein rijdt het station binnen. Remt af voor het perron.

Ouders zwaaien. Jongens zwaaien en staan op. Valentijn gaat voor de deur staan. Roald juist niet: "Ik ga veel liever terug", zegt hij tegen Tim. Die lacht en ziet zijn hond al door het raam. De trein komt tot stilstand. De deur klapt suizend open. In een drom lopen alle jongens naar buiten. Om je heen zie je Marijn, Lars en Sarne rennen naar hun ouders.

Handen schudden. Lachen. "Hoe was het"? "Leuk". "Hoe leuk"? "Heel leuk". Toespraakje van de leiding, toespraakje van de jongens. Ouders omhelzen. Lachen. Spullen verzamelen. "Heb je alles"? "Ja, mam, 'k ben drie weken weggeweest. Ik heb echt alles".

Het gaat snel, heel snel.

Dan is er nog even een kort moment. Samen zingen wij, jongens en leiding, het Hollandlied van 2018. Het klinkt niet eens echt mooi, maar het doet je toch wat. En dan ga je naar huis. Een warme auto, een vertrouwde huiskamer en je eigen bed. Voor het eerst.

Thuis duurt het gesprek met je ouders maar een half uurtje. Want zoveel valt er echt niet te vertellen over drie weken Engeland. Het was "leuk", en dat was het. En dan je bed in. En dan verbaasd dat gesuis in je oren horen. Het gesuis van de stilte. Geen

gesnurk in de ene hoek, geen gefluister in de andere. Geen pratende stemmen van ergens anders op het terrein. Geen regen op het tentzeil. Geen leiding.

Het is voorbij.

Geschiedenis

“Geschiedenis is niet wat er gebeurt is, geschiedenis is wat de mensen zich herinneren.” [Jan Blokker]

“Dat de geschiedenis zich herhaalt, is vooral daarom zo leerzaam, omdat zij zich nooit op dezelfde wijze herhaalt. Men kan dus evengoed beweren, dat de geschiedenis altijd weer nieuw is.” [Simon Vestdijk]

Het is augustus 1978. De verkennerleiding van de OPV (de Schoonoord was toen nog een aparte groep), zit bij elkaar en maakt plannen om in de zomer van 1979 naar de Word Jamboree in Iran te gaan. In 1975 waren zestien OPV'ers naar de Word Jamboree in Noorwegen geweest, zij waren daar erg enthousiast van teruggekomen.

Iran

Iran: een land met hoofddoeken, woestijnen en een Islamitische bevolking. Totaal anders dan Noorwegen. Aan de macht was sjah Reza Pahlavi, die al sinds 1941 keizer van Iran was. Tijdens zijn regering werd hij steeds minder populair en uiteindelijk barstte in november 1978 de bom. Er brak een revolutie uit. De leiding van de OPV volgde de ontwikkelingen op de voet. In januari 1979 vluchtte de sjah naar het buitenland en kwam er iemand anders aan de macht: ayatollah Khomeini.

Deze streng Islamitische leider verbood scouting al snel. De gevolgen waren groot: de World Jamboree kon niet doorgaan. Dit was een grote teleurstelling voor zowel leiding als jongens. De voorbereidingen waren al in volle gang. Drieëntwintig jongens zouden meegaan en hadden al een groot deel van het deelnemersgeld bij elkaar verdiend tijdens de Airborne en door de verkoop van oliebollen. De leiding (waaronder Peter) ging snel op zoek naar een alternatief en kwam op Engeland uit. Scouting is een Engelse uitvinding en in dit land worden jaarlijks meerdere grote kampen georganiseerd. Weliswaar niet zo groot als de Word Jamboree, maar toch groot genoeg. Bijkomend voordeel was dat de kosten behoorlijk lager zouden uitvallen en dat hierdoor iedereen mee kon gaan. Ook de jongens die de reis naar Iran niet konden betalen.

In korte tijd werd een drieweekse reis naar Engeland georganiseerd. De eerste week een rondreis met een touringcar, de tweede week het bezoek aan een internationaal kamp en de derde week een verblijf bij een Engels gastgezin. Dit concept bleek een schot in de roos en is uitgegroeid tot een traditie die tot de dag van vandaag doorloopt.

Dit jaar gaan de verkenner van Scouting OPV-Schoonoord voor de elfde keer naar Engeland. Een bijzondere gebeurtenis waar iedereen “later” met veel plezier op terug zal kijken. Hieronder zien jullie een overzicht van de tien verschillende kampen waar wij met onze groep aan hebben deelgenomen. Eén keer is er afgeweken van de vierjaarlijkse cyclus: in 1995 vond de World Jamboree in Nederland plaats. Toen is er voor gekozen om één jaar eerder naar Engeland te gaan.

1979

Ook in 1978 werd er al een rommelmarkt gehouden om op internationaal kamp te kunnen gaan. Er was grote belangstelling voor de spullen die verkocht werden, maar vooral het scoutingmuziekkorps zorgde voor een hoop sfeer en trok veel bekijks.

1983

Weer een parel uit het OPV-archief. Inmiddels heeft de kleurenfoto zijn intrede gedaan. We zien de verkenners uit 1983 ergens in het Peak district lekker in het gras liggen tijdens de eerste week. Let vooral op het Volkswagen-materiaalbusje, daar moesten alle spullen in! En zien jullie de kisten? Dat zijn nog steeds dezelfde kisten als die we tegenwoordig gebruiken.

1991

In 1991 stonden we op het internationale kamp Charnwood. Zoals we eigenlijk nog steeds doen, hadden we ook toen een molen als entree. En natuurlijk een zwevende vlaggenmast. Dat is iets wat de Engelsen altijd heel erg mooi vinden. Je zult wel merken dat er mensen speciaal voor onze pionierkunsten naar ons terreintje op het internationale kamp gaan komen.

1987

We zitten midden in de jaren '80 als het volgende Engelandkamp is 1987 naar Friendship: dat is vooral goed te zien aan de modieuze brillentjes die zich later zouden evolueren tot wat wij nu kennen als de Planga. Net als jullie aankomende zomer zullen gaan doen, werd ook toen al de klompdans opgevoerd. Zelfde muziek en zelfde dans. En hetzelfde enthousiaste publiek.

1994

Net als in 2014 en ook deze editie, gingen we in 1994 naar Chamboree. Peter vond dit een van de meest geslaagde internationale kampen, vanwege de leuke sfeer die er in het subcamp hing en het contact met de andere groepen die er stonden. Dit was een van de redenen om ook nu weer voor dit kamp te kiezen! En tsja, verzijn maar een leuk onderschrift voor deze foto...

Quote: Wees wie je wilt zijn, wordt niet diegene die anderen willen dat je wordt.

Quote: Je wilt toch altijd de gouden appelen in ontvangst nemen?

1998

Ook in 1998 vertrokken we met de trein naar Engeland. Toen gingen we met de trein naar Hoek van Holland om vervolgens met de boot naar Harwich te gaan. Nadeel was dat dit altijd erg lang duurde, we zaten dan wel zes uur op de boot!

2002

Deze foto lijkt misschien wat nietszeggend, maar toch staan hier de twee leiding op die na Peter de meeste Engelandervaring hebben. Herkennen jullie een kleine Lex en Tijmen?

2006

Hier zien we duizenden scouts tijdens de opening van Nailer 2006. Met vlaggen, liedjes en yells probeert iedereen zoveel mogelijk op te vallen. Ook hier staan weer twee leiding op die al een tijdje leiding zijn: Erwin en Mark in hun jonge jaren!

2010

Het internationale kamp is vaak op een grote vlakte, zoals een paardenrenbaan. Maar Red Rose 2010 werd in een heuvel- en bosrijk gebied gehouden in het Engelse Lake-district. Dat maakte de sfeer er niet minder om! Wie goed kijkt ziet een klein Luc en Tristan, maar ook Peter, Erwin en Lex op weg naar de opening van het kamp.

2014

Het tiende Engelandkamp. We staan hier aan het begin van de rondreisweek, waar we de rest van de week Engeland mee zullen gaan ontdekken. Iedereen zit nog vol met verse energie en vol verwachting wat de komende weken komen gaat.

4

Groot-Brittannië

Het Verenigd Koninkrijk bestaat uit vier gebieden: Engeland, Schotland, Wales en Noord-Ierland. De verzamelnaam voor Engeland, Schotland en Wales is Groot-Brittannië. Groot-Brittannië heeft in totaal 63,7 miljoen inwoners, waarvan 53 miljoen in Engeland wonen. De vier gebieden hebben nog altijd een duidelijk herkenbare culturele en politieke identiteit, dit is voornamelijk te zien aan de verschillende dialecten, vlaggen, bankbiljetten en plaatsnaamborden. De Noordzee die op dit moment de scheiding vormt tussen Nederland en Groot-Brittannië, is na de ijstijd ontstaan door het stijgen van de zeespiegel. Daarvoor was de Theems (de rivier door Londen) een zijtak van de Rijn.

Het weer

Wanneer er over Groot-Brittannië wordt gesproken, wordt er al vaak gezegd dat het er vaak regent en er dikke wolken en mist zijn, maar is dat wel zo? Eigenlijk wel... De zomers in Groot-Brittannië zijn mild en vrij droog en zonnig, maar houd altijd rekening met een regenbui. De temperatuur stijgt gemiddeld naar 21 graden Celsius, maar net zo als in Nederland kan het ook wel eens 30 graden Celsius worden!

Wees daarom goed voorbereid en gebruik goede laagjes, een regenjas wordt ten zeerste aangeraden! Daaronder een dunne trui met een struts (dichtbij het hart) ons uniform met onze oranje polo! Klaar om net zo als Michiel de Ruiters Groot-Brittannië binnen te stormen!

De lentes en de herfst zijn prima vakantieperiodes met de gemiddelde temperatuur van 8 tot 10 graden Celsius. Uitstekend weer om een heerlijk stuk te fietsen of te hiken! Engeland is natuurlijk verschrikkelijk langwerpig, het kan daarom zijn dat er een groot verschil is tussen het noorden en het zuiden. In het zuiden is de winter eigenlijk zelden streng maar in het noorden kan het behoorlijk sneeuwen. Dit komt omdat er een warme golfstroom langs Zuid-Engeland stroomt, hebben wij geluk!

Tijd

In Engeland lopen ze een beetje achter. Eén uur om precies te zijn! Dus als het in Nederland 10 uur is, dan is het 9 uur in Engeland. De zomer en de wintertijd gaan op het zelfde moment in.

Anne Verdurmen

- 17 jaar oud en eerste Engelandkamp!
- Ik kijk het meest uit naar: gorge scrambling. Dat lijkt me wel tof!
- Ideale zomer: combinatie van een beetje actieve dingen doen en lekker op het strand kunnen liggen.
- Mooiste Engelandherinnering: het gaat m'n eerste kamp worden, ik ben heel benieuwd!
- Quote: "De appelboom groeit nooit ver van waar de appel gevallen is."
- Tip: doe maar lekker normaal, dan doe je al gek genoeg.
- Je kunt altijd naar mij toekomen voor: kook- en baktips.

5

Zuid-Engeland

Een stuk van onze rondreis loopt door het schilderachtige Zuid-Engeland. De zuidkust van Engeland wordt gekenmerkt door een verrassend mooie natuur en een heerlijk zacht klimaat. Verder is het glooiende platteland bezaaid met pittoreske dorpjes, met kneuterige lokale markten en mooie weelderige tuinen.

Maar daar komen we natuurlijk niet voor! Wij gaan voornamelijk naar het zuiden vanwege de rui-ge Jurassic Coast, met zijn indrukwekkende klif-fen en woeste golven. De Jurassic Coast is 95 mijl lang, omgerekend zo'n 150 kilometer. De kust-strook is vele miljoenen jaren oud, en door de af-brokkelende kliffen komen er nog regelmatig fos-sielen tevoorschijn. De Jurassic Coast staat sinds 2001 op de UNESCO werelderfgoedlijst vanwe-ge zijn unieke geologie. Het hoogste punt van de steile kliffen torent 191 meter boven het water uit.

Voordat we bij de kust arriveren komen we met de bus langs Stonehenge, een oude steencirkel die jullie allemaal vast wel kennen. We zullen Sto-nehenge zelf niet bezoeken, maar gaan wel even lunchen op afstand van het monument, zodat we het tijdens onze bammetjes kunnen bewonderen.

Stonehenge is naar schatting ongeveer 4300 jaar oud, dat betekent dus dat het 2300 jaar voor Christus is gebouwd. Hoe ze dit wonder voor elkaar hebben gekregen is tot op heden nog altijd een mysterie.

6

London

Met bijna negen miljoen inwoners is London een van de grootste stedelijke gebieden van Europa. Mede door de vele koloniën die het Verenigd Koninkrijk bezat, zijn er de afgelopen eeuwen mensen van over de hele wereld komen wonen. London is een van de meest internationale steden ter wereld en is een ware mix van culturen, talen en keukens. Anders dan in Nederland wonen er bijvoorbeeld veel mensen uit India, Pakistan, Jamaica, Bangladesh en Nigeria: allemaal landen die ooit onderdeel waren van het British Empire. In bepaalde delen van de stad wonen mensen met dezelfde achtergrond bij elkaar, zo is er een Joodse wijk, een Chinatown, maar ook wijken met een concentratie aan boeddhisten of Sikhs (een godsdienst uit India, waarbij de mannen tulbanden dragen).

Niet alleen vanwege de koloniale achtergrond van het Verenigd Koninkrijk zijn er veel mensen naar London gekomen. De stad trekt ook veel mensen aan vanwege de belangrijke economische functies die de stad in de wereld heeft. Samen met New York, Tokyo en Parijs is London een zogenaamde Global City, een stad die een grote invloed heeft op de rest van de wereld. Het zakencentrum van London heet The City. Alle grote bedrijven en banken zijn hier gevestigd. Dit is zo

tenham Hotspur, Chelsea en Arsenal de bekendste.

London is een oude stad. Als vroegere hoofdstad van het Britse Rijk kwam veel van de rijkdom uit de koloniën naar London toe. Dit zorgde voor veel welvaart die vandaag de dag nog steeds zichtbaar is in de vele prachtige gebouwen die overal in de stad staan. Ook dit zorgt ieder jaar weer voor veel toeristen. Busladingen Chinese en Japanse toeristen, moeders die op city trip zijn om te shoppen in een van de vele dure winkelstraten en scouts uit Nederland die hun ogen uitkijken in de grote stad. Een aantal dingen die jullie absoluut niet mogen missen hebben we hieronder voor jullie op een rijtje gezet.

Tips en weetjes

De wisseling van de wacht: elke dag om half twaalf wordt bij het paleis van koningin Elisabeth, Buckingham Palace, de wacht gewisseld. Soldaten in traditionele uniformen (knalrode jasjes en een enorme harige hoed die over de oren van de soldaat valt) wisselen elkaar met veel ceremonie in zo'n 45 minuten af. Elke dag trekt dit veel bezoekers. Leuk om te zien, gratis en bovendien heb je kans dat je een glimp van koningin Elisabeth opvangt: het schijnt dat ze wel eens door een raampje mee staat te gluren.

London heeft het oudste en een van de meest uitgebreide metro-netwerken van de wereld. Verdeeld over de stad zijn er 270 haltes. Daardoor is er altijd wel een halte in de buurt. Met de London Travel Card kun je de hele dag onbeperkt gebruik maken van alle vormen van openbaar vervoer in London. Je kunt dus ook met de wereldberoemde rode dubbeldekkers rijden! [tip! Neem bus 15, die voert langs veel toeristische hoogtepunten van London!]

belangrijk dat The City niet onder het bestuur van de gemeente London valt, maar z'n eigen bestuur heeft.

London is ook een sportstad bij uitstek. De Olympische Spelen van 2012 werden er gehouden, een van de mooiste stadions ter wereld (het Wembley Stadium) ligt er en iedere zomer wordt het meest prestigieuze tennistoernooi ter wereld – Wimbledon – er gehouden. Daarnaast is London de thuishaven van een aantal van de bekendste voetbalclubs ter wereld. Van de 14 professionele clubs die uit London komen zijn Tot-

London heeft volgens de kenners een aantal van de beste warenhuizen ter wereld. Een daarvan is Harrods, maar er is er ook een die helemaal gericht is op speelgoed: Hamleys. Hier is alles speelgoed. Ruim 5.000m², verdeeld over zeven verdiepingen, waarvan iedere verdieping z'n eigen categorie heeft. Daar moet jij natuurlijk een kijkje nemen! De nieuwste, mooiste en meest waanzinnige trends op het gebied van speelgoed zijn hier te vinden. Ook wordt het speelgoed gedemonstreerd. Van alles springt en vliegt hier om je oren!

Big Ben en de Palace of Westminster. Een van de bekendste klokkentorens van de wereld is natuurlijk de Big Ben. In elke film waar London in voorkomt en iedere ansichtkaart staat ie. Maar de Big Ben is eigenlijk alleen maar de bel die in de toren hangt en dat is met 13,7 ton, de zwaarste ter wereld! De toren, die 96 meter hoog is, heet sinds 2012 officieel de Elizabeth Tower, vernoemd naar de Engelse koningin. In het Palace of Westminster zit het Engelse parlement. De oudste delen van het gebouw stammen al uit 1097.

Dat andere wereldberoemde bouwwerk in London is de Tower Bridge over de Theems. Sinds 1894 prijken de twee torens van de brug over het water uit. Het is leuk om hier langs de Theems te lopen: er ligt een groot marineschip, de HMS Belfast en aan de andere kant ligt de Tower of London, een groot, middeleeuws complex dat vroeger o.a. een koninklijk paleis, een gevangenis, een arsenaal en fort is geweest. Van- daag de dag worden de kroonjuwelen er bewaard!

Ter nagedachtenis aan een grote brand die London in 1666 verwoestte, werd een hoge zuil opgericht. Deze heeft een wenteltrap van binnen, zodat je na 311 treden een mooi uitzicht hebt over de skyline van de stad.

Piccadilly Circus. Zoals New York Times Square heeft, zo heeft London Piccadilly Circus. Ga hier in de avond heen en je zult de felle lichtreclames zien schitteren.

Een van de leukste wijken om doorheen te slenteren of om een pub of restaurant te zoeken om een typisch Brits (of juist niet: er is keuze te over in deze stad!) gerecht te gaan eten. Ook is hier een echte China Town, vol met pekingeenden, Chinese tekens en traditionele poorten.

In London barst het ook van de musea. Voor lang niet al die musea hoef je te betalen, wat natuurlijk mooi is, zodat je geld overhoudt voor andere leuke of lekkere dingen! Er is bijvoorbeeld het Imperial War Museum, hier staan kanonnen, tanks, vliegtuigen en geweren van alle oorlogen die Engeland vocht sinds de eerste wereldoorlog. Maar je kunt ook kiezen voor het British Museum, het Science Museum of het Natural History Museum.

Ga even op de koffie bij de Britse premier May op Downing Street 10!

Met al deze tips zul je je meer dan gaan vermaken in London! Het kan daarom handig zijn om van tevoren vast te bedenken wat je deze dag wilt doen.

7 Clearwell Caves (de mijn)

Zaterdag 21 juli, de dag dat verkenners veranderen in mijnwerkers. We reizen af naar de Clearwell Caves, vlak bij de grens van Wales, in "The Royal Forest of Dean".

De gangen zijn zo'n 180 miljoen jaar geleden op natuurlijke wijze gevormd door ondergrondse rivieren, en sinds de ijzertijd, ruim 2000 jaar geleden, worden de grotten gebruikt als ijzermijn. In vroegere tijden waren het vooral de Romeinen die hier ijzererts opgroeven voor hun harnassen en zwaarden, en sinds een jaar of duizend is de mijn exclusief in gebruik door de "Freeminers". Alleen zij hebben het recht om naar ijzererts en steenkool te mogen mijnen in dit gebied. Om een Freeminer te kunnen zijn moet je zijn geboren in de gemeente waarin de mijn ligt, minimaal 21 jaar oud zijn, en minimaal een jaar en een dag gewerkt hebben in een mijn binnen de gemeente. De mijn wordt nog steeds gerund door echte Freeminers.

Het ijzer uit de mijn heeft door de eeuwen heen de opmars van de Romeinen door Brittannië mogelijk gemaakt, heeft de fabrieken tijdens de industriële revolutie van staal voorzien, en was in de Tweede Wereldoorlog onmisbaar voor de productie van tanks en oorlogsschepen. Tegenwoordig wordt de mijn vooral gebruikt als toeristische attractie, maar op sommige stukken wordt er nog steeds erts gedolven.

Gekleed in overalls en met een hoofdlampje op je hoofd gaan we ruim 70 meter diep de mijn in. Je merkt al snel dat het steeds kouder wordt en dat de gangetjes steeds smaller worden. Met elke groep gaat iemand van de leiding mee die

onder andere zal proberen te vertalen wat de gids vertelt. Dat kan behoorlijk tegenvallen, want die oude mijnwerkers spreken vaak met een stevig dialect.

Onder de overall houd je je eigen kleren aan, die niet echt vies zullen worden, maar trek voor de zekerheid niet je nieuwste kleren aan. Verder trek je schoenen aan met goed profiel. Iedereen krijgt een helm met een mijnwerkerslamp van de mijn mee, diep onder de grond is het natuurlijk aardedonker.

Het spannendst zijn de kleine kruipgangetjes, waar je je al tijgerend en kruipend doorheen moet zien te wurmen. Misschien doet de gids zijn lamp wel even uit, en kun je ervaren hoe donker écht donker nou eigenlijk is. Meestal is er wel de keuze om te kiezen voor een "Deep level" of een "Not so quite deep level", voor als je de hele kleine tunnels toch niet zo ziet zitten...

In de loop der jaren zijn er ook meldingen geweest van paranormale activiteiten in de mijn. Zo schijnen mensen bijvoorbeeld gerammel van metaal te horen, en er zijn zelfs mensen die zweren dat ze vanuit de donkerste krochten van de mijn een oude mijnwerker hebben horen zingen, terwijl zijn pikhouweel onvermoeibaar verder hakt..

Voor meer informatie kun je vast kijken op www.clearwellcaves.com.

8 Gorge scrambling

Een van de activiteiten die we tijdens onze reis gaan ondernemen is “gorge scrambling”. Dat gaan we doen in het Peakdistrict.

GET WET AND GO WILD IN THE HEART OF DERBYSHIRE!

Gorge wandelen in het Peak District is opwindend en leuk; het is een perfecte activiteit voor het hele gezin. Test je zenuwen als we in natuurlijke poelen springen en de watervallen doorkruisen. Ervaar de ultieme avontuurlijke activiteit in Derbyshire en geniet van een spectaculair landschap!

Voel je verfrist als we zwemmen en ons een weg banen door het schone, heldere water dat door de veengronden van Kinder Scout is gefilterd.

Normaal gesproken ontmoeten we niet zoveel mensen in dit deel van de wereld, alleen de vreemde nieuwsgierige schapen! Het landschap is echt een hoogtepunt van deze kloof, we nemen de tijd om van het uitzicht te genieten.

Ingeborg Baars

- 52 jaar oud, tweede Engelandkamp, maar twee meegemaakt als ouder.
- Ik kijk het meest uit naar: de rondreis, dat we elke keer een ander deel en landschap van Engeland zien. En de Pennine Way natuurlijk!
- Ideale zomer: lekker weer, in mooie omgeving aan zee, zoals bijvoorbeeld Kroatië. Lekker eten en drinken in het zonnetje. Eigenlijk gewoon genieten!
- Mooiste Engelandherinnering: het lopen van de Pennine Way, en dan vooral het omhoogklimmen bij de rotsen en het uitzicht. Omgeving Peak.
- Tip: genieten!
- Je kunt altijd naar mij toekomen voor: pleisters en eten.

Al onze instructeurs zijn hoog opgeleid en gekwalificeerd en we gebruiken de beste uitrusting die er is, inclusief 5 mm dikke wetsuits, waardoor we altijd warm zijn. De tocht zal ongeveer 3 uur duren.

Wat is gorge scrambling of gorge walking?

Een “gorge” (kloof of ravijn) is een door erosie diep uitgesleten rivierdal met steile wanden. Je vindt ze meestal in een bergachtige omgeving of gebieden waar geologische activiteit is (geweest). Er is een klein verschil tussen gorge scrambling en ghyll scrambling. Bij gorge scrambling is er aan beide kanten van het water geen oever (dus de enige weg is door het water) en bij ghyll scrambling is een smalle oever langs het water waar je makkelijk op kunt komen. Tijdens gorge walking en ghyll scrambling kun je het gebied beklimmen en afdalen door het water zelf. Vergelijk dit met canyoning, waar je boven aan de gekozen locatie begint en afdalt met abseilen en ropework-technieken.

Wij zullen u voorzien van alle apparatuur die u nodig heeft en onze gekwalificeerde instructeurs zullen voor al het andere zorgen. Je hoeft alleen maar mee te brengen:

- comfortabele en warme kleding om je om te kleden nadat we uit de kloof zijn gekomen;
- een handdoek;
- een oude short om over het wetsuit te dragen om het te beschermen;
- oude schoenen die nat mogen worden (moet gesloten zijn).

Als je iets onder het wetsuit wilt dragen, zorg er dan voor dat het synthetisch materiaal is (T-shirt bijvoorbeeld).

Het is leuk om tijdens de tocht opnames te maken. Houd er echter rekening mee dat er vanwege de aard van onze geweldige activiteiten momenten zullen zijn dat we waden en zwemmen. Camera's kunnen zeer waarschijnlijk nat en beschadigd raken, dus probeer ze voldoende waterdicht te maken en te beschermen. Wij kunnen niet verantwoordelijk worden gehouden voor schade aan kostbaarheden.

9 De nostalgische Pennine Way

Als de verkennerleiding aan verkenners terugvraagt wat zij het leukste van het Engelandkamp vonden, krijgen ze al snel de Pennine Way te horen. Maar waarom? Wat maakt de Pennine Way zo tof en spectaculair?

Even een aantal bizarre feiten: de Pennine Way is het langste, oudste en beroemdste wandelpad van Engeland (dus niet alleen bij de oud-verkenners!). De gehele route is 440 kilometer lang en loopt van midden-Engeland tot aan de grens met Schotland. Dwars door nationale parken en ongerepte natuur. Het record van de route staat op 17 uur, 20 minuten en 15 seconden. Mike rende in 1989 de gehele route van 440 kilometer, dag en nacht. Kijken of ons dat ook gaat lukken!

Wist je dat Peter de Pennine Way nooit volgens route heeft uitgelopen?

Het stuk dat wij gaan lopen in de eerste week begint in het typisch Engelse dorpje Edale. Snel nadat je het dorp verlaten hebt, voel je al het indrukwekkende landschap dat je opzuigt. Een flauwe bocht naar links en de eerste grote uitdaging doemt op: Jacob's Ladder, een bijna droge waterval. Deze lopen we omhoog en dan komen we op een hoog plateau. Hier kun je als we geluk hebben een fantastisch landschap zien; 50% van de tijd waait het er namelijk behoorlijk en bij de andere 50% zie je geen hand voor de ogen van de mist. Oh, hard waaien gaat vaak ook gepaard met regen, dat is daar soms bijna hetzelfde als mist. Het is ook al bijna zeker dat dit een paar keer per dag wisselt.

De grond op het plateau bestaat voor het grootste deel uit een soort veen. Dit zijn dode planten- en dierenresten, die door het vochtige landschap zijn omgevormd tot veen. Veen wordt, als het nat is, heel erg zompig. Je moet dus goed oppassen waar je je stappen zet! Wanneer veen gedroogd is, heet het turf. Turf werd al tijdens de oude Romeinen gebruikt als brandstof om de huizen mee te verwarmen, in Nederland en in Engeland. Na het plateau komen we uit bij een uitgedroogde rivierbedding. Via deze rivier dalen we af, maar

pas op: het water gaat bij deze waterval omhoog!

Na dit schouwspel vervolgen we onze weg richting Snake Road. Ook hier kun je bij mist goed verdwalen, dus let goed op welke kant je op gaat. Gelukkig hebben we allemaal een kopie van het officiële routeboekje en worden we regelmatig geholpen

door richtingbordjes met witte eikeltjes (het officiële teken voor alle lange-afstands-wandelpaden) of steenmannetjes (een stapeltje stenen om de route mee te markeren). De route is al door heel veel mensen gelopen. Het laatste deel van onze dagtocht is daarom met stenen geplaveid. Als je dat niet zou doen, wordt de grond veel te modderig.

De meningen verschillen nog wel eens of je nou juist droog of nat moet aankomen bij de bus, maar als we dan bij Snake Road zijn, waar de bus op ons staat te wachten, is het meestal toch eerst afspoeien en droge kleding aantrekken. Het veen van onderen en regen en mist van boven, maar de meeste "Pennine-veteranen" zullen je zeggen dat het vies worden en natregenen bijdraagt aan de mooie ervaring die deze wandeltocht gaat bieden!

We gaan deze tocht met de patrouille en de begeleiders lopen. Je moet zelf je water, je lunchpakket en je regenpak in rugzakjes meenemen. Natuurlijk moet je in dit ruige, rotsachtige gebied beschikken over goede, stevige schoenen met behoorlijk profiel onder de zolen. Je hoeft er geen speciale schoenen voor aan te schaffen. Neem bij twijfel even contact op met de leiding (bijvoorbeeld op het voorbereidingsweekend).

A once in a lifetime experience ~ The National Trial, UK

10 Pitten bij de Britten (Hoho)

Nadat we in de eerste week Engeland zijn doorgereisd, gaan we ontdekken hoe de Engelsen leven. Jullie worden in principe opgedeeld in groepjes van twee, maar er kunnen een paar groepjes groter zijn. Terwijl jullie bij een Engels gezin overnachten zal de leiding overnachten in het clubgebouw van de 9th Warrington East Scouts, ook wel de "Gorse Covert Scouts" genoemd. Dit is natuurlijk hartstikke handig, omdat het vanaf het gebouw van de deze groep nog maar 30 minuten rijden is naar het terrein van Chamboree.

Als alles volgens plan gaat zullen jullie van dinsdag 24 juli tot vrijdag 27 juli verblijven bij een gastgezin. Hier zal je nu zeer waarschijnlijk weer in een normaal bed kunnen slapen en gebruik kunnen maken van een echte badkamer! De "Gorse Covert Scouts" hebben een programma opgesteld voor wat wij van dinsdag tot vrijdag gaan doen, dus dat moet leuk worden.

Zoals al eerder gezegd worden jullie dus verdeeld in groepjes van twee tot vier man. De groepjes zullen

in het algemeen samengesteld worden uit een ouderejaars en een jongerejaars. De gezinnen waar jullie heen gaan hebben zelf ook kinderen bij de "Gorse Covert Scouts", dus het is wel gezellig als jullie daar ook mee kunnen praten.

Cadeau voor gastgezin

Omdat jullie te gast zijn, is het wel zo leuk om ook een cadeautje mee te nemen voor jullie gastgezin. Bespreek dit wel met de rest van je groepje, anders is er een kans dat jullie allemaal hetzelfde geven.

Het is natuurlijk leuk als je cadeautje typisch Nederlands is. Je kunt bijvoorbeeld denken aan:

- kaas;
- tulpenbollen;
- een molentje;
- kalender van Nederland;
- klompen (bijvoorbeeld in sleutelhangervorm);
- boekje over Arnhem/Oosterbeek;
- stroopwafels.

Denk er wel aan dat je cadeautje mee moet in het busje! Zorg ervoor dat je cadeautje dus niet al te groot is, en niet kan bederven. Als je bijvoorbeeld een kaasje meeneemt kan je het laten insealen door je kaasboer. Om ervoor te zorgen dat alle cadeautjes heelhuids aankomen bij de gastgezinnen vragen wij jullie de cadeautjes mee te nemen naar het voorbereidingsweekend. Dan bergen wij alles op in een grote kist die we meenemen in het busje.

Peter Krechting

- 68 jaar oud, elfde Engelandkamp.
- Ik kijk het meest uit naar: de Pennine Way, dat is voor mij altijd een van de hoogtepunten! (ondanks dat het niet altijd goed gaat...).
- Ideale zomer: korte broek, slippers, rugzak.
- Mooiste Engelandherinnering: eerste keer Chamboree 1994, met Dave Duckett als subkampleider. We hadden toen een heel leuk en actief subkamp, met leuke groepen waar we leuk contact mee hadden.
- Tip: Geniet ervan! Je maakt het maar een keer in je leven mee!
- Je kunt altijd naar mij toekomen voor: een goed gesprek.

11 Een week vol Chamboree

Op vrijdag 27 juli komen we aan op Chamboree, het grote internationale kamp waar jullie de afgelopen maanden al het een en ander over hebben gehoord. Het kamp vindt plaats op de Cheshire Showground, een groot evenemententerrein vlakbij Manchester en Liverpool.

ten met daarin verschillende avondactiviteiten.

Natuurlijk wordt er ook gedacht aan de inwendige verkenner. Er is een heus "Food Court" op het terrein, met onder andere een pancake house, nachos, smoothies, ijs, en natuurlijk een "Devils

Sub-camp	Sun AM	Sun PM	Mon AM	Mon PM	Tue AM	Tue PM	Wed AM	Wed PM	Thu AM	Thu PM	Fri AM	Fri PM
Smugglers Cove A	Adventure	Sport	Cannonball-run	Global	Liverpool Experience		Subcamp challenge	Arena show/carnival	Creative	Sci-Tech	Survival	Tortuga
Smugglers Cove B	Sport	Adventure	Global	Cannonball-run					Sci-Tech	Creative	Tortuga	Survival
Mutiny Bay A	Survival	Tortuga	Adventure	Sport	Cannonball-run	Global	Subcamp challenge	Arena show/carnival	Liverpool Experience		Creative	Sci-Tech
Mutiny Bay B	Tortuga	Survival	Sport	Adventure	Global	Cannonball-run			Sci-Tech	Creative		
Crocodile Creek A	Creative	Sci-Tech	Survival	Tortuga	Adventure	Sport	Subcamp challenge	Arena show/carnival	Cannonball-run	Global	Liverpool Experience	
Crocodile Creek B	Sci-Tech	Creative	Tortuga	Survival	Sport	Adventure			Global	Cannonball-run		
Skull Harbour A	Explorer Challenge		Creative	Sci-Tech	Survival	Tortuga	Liverpool Experience		Adventure	Sport	Cannonball-run	Global
Skull Harbour B			Sci-Tech	Creative	Tortuga	Survival			Sport	Adventure	Global	Cannonball-run
Shipwreck Shore A	Cannonball-run	Global	Liverpool Experience		Creative	Sci-Tech	Subcamp challenge	Arena show/carnival	Survival	Tortuga	Adventure	Sport
Shipwreck Shore B	Global	Cannonball-run			Sci-Tech	Creative			Tortuga	Survival	Sport	Adventure

Het terrein is zonder enige twijfel groot te noemen. Het beslaat een oppervlakte van 101 hectare, dat is ongeveer net zo groot als 200 voetbalvelden! Op dit terrein worden jaarlijks vele evenementen gehouden, en een daarvan is dus Chamboree. Op het terrein is van alles te vinden.

Grill" met burgers en andere warme broodjes.

Het programma van deze week wordt verzorgd door de organisatie van Chamboree, en is dus ook voor ons nog een verrassing. Op de website van Chamboree wordt al wel een tipje van de sluier opgelicht, dus een globaal overzicht van de activiteiten kunnen we jullie al wel geven.

Programmagebieden

Het programma is verdeeld in verschillende activiteitengebieden, en elke dag staat er een ander gebied op het programma. Deze gebieden zijn als volgt:

Adventure zone

In de Adventure zone wordt je gepusht om uit je comfortzone te treden en nieuwe dingen te proberen. Wat voor gekke dingen dit precies gaan worden blijft nog even een verrassing...

Arts & Creative zone

Een creatieve zone waar je je helemaal kunt laten gaan met muziek, dans, theater en een circus. De vorige keer was vooral het verven van witte t-shirts, "tye-dye", een groot succes.

Naast de subkampen met in totaal ongeveer vijfduizend deelnemers is er ook een groot centraal terrein met een hoofdpodium en meerdere ten-

Liverpool Experience

Een dagje off-site naar Liverpool.

Cannonball-run

Avontuurlijke activiteiten, zoals luchtbuks-schieten, boogschieten, kleiduijschieten, en katapulten bouwen.

Global zone

Een dag vol internationale activiteiten, die je kennis laten maken met de wijde wereld.

Port of Tortuga

Een gevaarlijke haven waar je "pieces of eight", gouden munten, kunt verdienen door te ontsnappen uit de escaperoom, de stormbaan te overleven, en succesvol op zoek te gaan naar de schat.

Science, Technology & Engineering zone

Een zone vol met scheikundige proefjes, het bouwen van bruggen, raketten en andere experimenten.

Sports zone

Allemaal sporten, maar dan net even anders. Bijvoorbeeld "drunken sailor football".

Survival zone

Stap in de voetsporen van Bear Grylls en leer nieuwe survivalskills. Koken op houtvuur, zelf gereedschap maken, en natuurlijk het bouwen van een schuilhut.

Om alles overzichtelijk te houden zijn alle scoutinggroepen verdeeld over 5 subkampen, namelijk:

- Smugglers Cove
- Mutiny Bay
- Crocodile Creek
- Skull Harbour
- Shipwreck Shore

Elk subkamp heeft een andere verdeling voor het programma, zoals je in het overzicht kunt zien. Het is helaas nog niet bekend in welk subkamp we zitten, maar zodra dat bekend wordt laten we dat natuurlijk weten. Zoals jullie aan de subkampnamen misschien al kunnen zien is het thema van Chamboree dit keer "piraten". Neem dus allemaal je ooglapje mee, en vergeet je houten poot niet.

Kijk vooral ook op www.chamboree.org.uk!

12 OPV Foodtruck goes international

Foodtrucks zijn de laatste tijd enorm booming. Op elk festival waar je komt zie je wel een aanhanger waar bijvoorbeeld natchos, pulled pork of twister chips wordt verkocht. OPV-Schoonoord kon natuurlijk niet achterblijven, vandaar onze foodtruck: de poffertjestruck.

Hij is ervoor gemaakt om tijdens het internationale kamp rond te rijden en verschillende scouts over de hele wereld te voorzien van Nederlands trots, het poffertje. Eén verkenner kan de Poffertjestruck besturen en beweegt deze voort door middel van trapbewegingen. Nadat de poffertjestruck is gevestigd kunnen twee verkenners de poffertjes bereiden. Hieronder daarom ook een heerlijk poffertjesrecept, om de scouts op het kamp te verwennen.

De poffertjestruck is niet meer weg te denken van Chamboree. In 2014 was het namelijk een groot succes. Rijen van scouts stonden voor de foodtruck om Nederlands trost te proeven! (Zie foto)

Ingrediënten

- 250 gram bloem
- 1,5 theelepel bakpoeder
- Snufje zout
- 300 milliliter melk
- Twee eieren
- Gesmolten boter (voor het invetten van de poffertjespan)
- Poedersuiker (voor het decoreren van het poffertje naar de buitenwereld)

Bereiding:

1. Doe de bloem, bakpoeder en zout in een kom.
2. Klop vervolgens het mengsel even met een garde door elkaar. Na enkele seconde voeg je de melk en de eieren toe en mix het tot een glad beslag.
3. Zet de poffertjespan vast op het vuur (middenhoog) zodat deze goed heet kan worden. Verwarm in een ander pannetje vervolgens een klont boter. Wanneer het klontje boter gesmolten is gebruik je een kwastje om de poffertjespan in te vetten.
4. Vul de kuiltjes voor maximaal 2/3 met beslag. Wanneer aan de bovenkant belletjes komen kun je ze met een vorm eenvoudig omdraaien. Laten ze nog niet helemaal goed los? Wacht dat een paar tellen, als ze goed zijn kun je ze namelijk heel makkelijk keren.
5. Haal de poffertjes uit de pan en begin weer bij stap 3. Zorg er namelijk voor dat tijdens elke ronde de poffertjespan opnieuw wordt ingevet!
6. Serveer de poffertjes met wat poedersuiker en een klontje boter!

13 Contacten met thuis

Het is natuurlijk erg leuk om zo lang met alle verkeners naar Engeland te gaan. Maar... heb je er wel eens aan gedacht hoe het voor je vader en moeder, je vriendin, je hond of je oma is? Zonder telefoon ben je drie weken onbereikbaar... We hebben voor hen de volgende oplossing bedacht. LAAT DIT ALSJEBLIEFT AAN JE OUDERS LEZEN!

Spoeedgevallen

Als er spoedberichten doorgegeven moeten worden naar Engeland (of van Engeland naar huis), ben ik de hele dag telefonisch bereikbaar. Ik heb adressen en telefoonnummers van alle kampeerplaatsen en alle ouders (of "vervangende familieleden"), zodat ik iedereen altijd kan bereiken.

Gezellige informatie

Veel leuker zijn de "gezellige berichten". Om de drie dagen (zie schema) word ik opgebeld vanuit Engeland.

Ik krijg dan een uitgebreid verslag van de afgelopen dagen. Ik probeer dat zo snel mogelijk op internet te zetten, en elke week maak ik een samenvatting voor de lokale kranten. Tussendoor krijg ik losse berichtjes via bv. whatsapp en facebook, ook deze komen - indien van toepassing - op internet.

Bellen of internet?

Ouders en overige belangstellenden mogen mij ook altijd bellen om te vragen hoe het met de jongens gaat. Ik geef dan een zo uitgebreid mogelijk verslag (of als er uit het buitenland wordt gebeld een korte samenvatting). De meeste mensen zijn blij met de internetverslagen. Bellen is prettig als je een extra toelichting wilt, als je iets persoonlijks over je eigen zoon wilt vragen/doorgeven of als je even over je eigen "heimwee" wilt praten.

Ik wil er met nadruk op wijzen dat je niet moet aarzelen om contact op te nemen op grond van argumenten als: "ze heeft het er al zo druk mee" of "mijn zoon vindt dat vast kinderachtig". Ik heb het er inderdaad redelijk druk mee maar ik doe

dat graag. De ervaring leert dat het ouders over hun eigen "heimwee" heen kan helpen, zij hebben daar soms meer last van dan hun zoon...

Belschema

De dagen waarop ik uit Engeland word gebeld met het uitgebreide verslag: woensdag 18 juli, vrijdag 20 juli, maandag 23 juli, donderdag 26 juli, zondag 29 juli, woensdag 1 augustus, zaterdag 4 augustus, zondag 5 augustus (met de laatste informatie over de aankomst). Als het enigszins kan krijg ik vóór 19:00 uur de berichten door, zodat ik de nieuwe berichten nog diezelfde avond kan plaatsen. Maar de verslagen worden ook op andere dagen regelmatig aangepast! [zie altijd: de update-datum]

Tot slot

Het internetverslag gaat altijd over alle verkeners. Het is dus niet het persoonlijke verslag van je zoon. Mocht je om wat voor reden toch iets persoonlijks willen weten, geef het me door (via e-mail of telefoon), zodat ik het aan de leiding kan vragen en je later het antwoord kan sturen.

Indien gewenst mag je me altijd bellen maar als het geen spoed is stel ik het op prijs dat het vóór 22:00 uur gebeurt.

Tot ziens en/of tot horens!

Marlene Minderhoud
Hooilandplein 85, 6708 RT Wageningen
0317-416772 of 06-12409754
marlene@opv-schoonoord.nl
www.opv-schoonoord.nl
www.facebook.com/opvschoonoord

14 Medische zaken

Drie weken weg, drie weken heel veel plezier en enthousiasme. Maar een ongeluk zit in een klein hoekje. Om alle kleine ongemakken zelf te kunnen oplossen nemen we een goed gevulde EHBO-koffer mee.

We hebben een speciale koffer voor de medicijnen die jongens op voorschrift moeten slikken. Wij verzoeken u om deze medicijnen bij vertrek af te geven aan reisleiding Ingeborg, graag voorzien van naam en indien nodig eventuele instructie. Dit geldt ook voor de "verboden" medicijnen (zie hierna).

Voor zaken die wij niet zelf kunnen oplossen hebben we de informatie op de medische formulieren nodig. Deze hebben wij per mail toegezonden. Hoewel we als reisleiding hopen dat we de informatie niet nodig hebben, is het van groot belang dat u de formulieren nauwkeurig invult. Als u wilt, kunt u hierover contact opnemen met reisleider Peter of Ingeborg. Op de formulieren kunnen desgewenst meerdere

contactadressen worden opgegeven (ook handig als ouders in de Engelandperiode zelf op vakantie zijn).

Marlene Minderhoud heeft kopieën van deze formulieren.

Verboden medicijnen in Engeland

Bepaalde medicijnen zijn in Engeland verboden. Engeland is geen Schengenland en heeft

eigen medicijnregels. Het gaat dan om middelen die opiaten bevatten, zoals Ritalin en Medikinet Concerta. U moet zelf via uw arts controleren of uw zoon dit soort medicijnen gebruikt. Voor deze medicijnen is een doktersverklaring nodig en ze moeten aan de volgende eisen voldoen:

- naam en geboortedatum kind op verpakking;
- naam behandelend arts op verpakking;
- dagelijkse dosering vermelden op verpakking;
- medicijnen in originele verpakking;
- niet meer meenemen dan voorgeschreven (max +1 dag).

Op het gezondheidsformulier moet duidelijk aangegeven worden dat uw zoon deze medicijnen dagelijks moet gebruiken. Deze gaan mee met de reisleiding in een rugzak, die altijd met de jongens mee zal gaan. Formeel moeten de jongens de medicijnen persoonlijk bij zich dragen als ze de grens over gaan, maar zolang ze in de buurt van de reisleiding blijven is het geen probleem.

Hygiëne

Een kamp van drie weken stelt andere eisen op het gebied van hygiëne dan een doorsnee zomerkamp. Dit geldt voor zowel persoonlijke hygiëne als voor de kleren. Er zullen in Engeland een aantal keren wasmogelijkheden aangeboden worden. De jongens mogen dan zelf wassen in een bakje met biotex en de reisleiding gaat met de grote was naar de wasserette.

Quote:
500

15

Swoppen

Tijdens de reis op een internationaal kamp kun je swoppen met andere deelnemers uit verschillende landen. Wat is swoppen? Swoppen is het ruilen van Nederlandse insignes, dassen, dasringen en klompjes die je in Nederland besteld hebt. Deze swopartikelen krijg je na bestelling uitgereikt op het voorbereidingskamp.

Vooraf Engelsen zijn gek op swoppen, ze lopen vaak met tassen vol over het kampterrein en door jong en oud wordt er geswopt. Dit doen ze met insignes en badges uit alle districten van Engeland, maar ook uit andere landen.

Het swoppen zelf gaat erg makkelijk, je gaat naar iemand toe en wijst een swopartikel aan wat je graag wil ruilen en trekt vragend je wenkbrouwen op. Dan ga je onderhandelen wat je ervoor wilt geven en hoeveel swopartikelen je zelf wilt. Zorg er dus voor dat je goede deals maakt en niet als je terugkomt van een andere reisgenoot te horen krijgt dat die er veel meer voor heeft gekregen. De kunst zit hem in het overtuigen van de Engelsman van de waarde van jouw unieke insigne.

Wat veel jongens doen na terugkomst uit Engeland is de dassen, insignes en badges die ze bij elkaar geswopt hebben, vast te (laten) maken (door hun moeder) op een bruine of donkergrijze deken. Zo krijg je een mooie kampvuurdeken die je tijdens kampen in Nederland weer kunt gebruiken. Dan kun je anderen vertellen over je swopmomenten op dat mooie internationale kamp. (Vergeet niet je moeder iets leuks te geven als ze alles voor je opnaait, het is een stevig karwei).

Een tip om goedkoop aan extra swopmateriaal te komen is om zelf extra OPV-Schoonoord-dassen te maken. Dit gaat zo: je haalt op de markt een stuk koningsblauwe stof en knipt hieruit driehoeken in het formaat van een standaarddas, maar dan iets groter. Vervolgens naai de randen dubbel. That's all, klaar is je das. Swoppen is echt leuk,

je hebt meteen makkelijk contact en je houdt er een leuke kampvuurdeken aan over. Swoppen betekent ruilen, je mag dus NIET verkopen.

LET OP: je mag je wooden shoes (klompen) niet swoppen, pas aan het einde van het kamp mogen ze geruild worden.

Quote: Je koopt ook het verhaal

16 Insigne internationaal

Kijk je wel eens naar je blouse en denk je “daar wil ik wel een tof insigne bij”, dan is dit jouw kans! Je kan in het Engelandkamp het insigne internationaal verdienen, maar dit insigne krijg je niet zomaar. Om het insigne te verdienen moet je natuurlijk wel opdrachten uitvoeren om aan te tonen dat je echt “internationaal” bent.

Het is zeer bijzonder om het insigne internationaal te behalen, maar weinig scouts in Nederland hebben hem. We geven toe, het lijkt in het begin misschien wel veel werk, maar je zal merken dat een aantal van de eisen goed aansluit op de activiteiten die we toch al gaan doen tijdens het kamp. Het insigne internationaal is een echte toevoeging aan je Engelandkamp, een herinnering die nog lang op je uniform zal blijven.

Hoe werkt het?

Om het insigne te halen moet je aan minstens negen eisen voldoen:

- minimaal 4 Nederlandse eisen;
- minimaal 5 Engelse eisen.

Sommige eisen kan je samen doen met een andere verkenner, wanneer dit kan staat het bij de eis vermeld. Het kan ook handig zijn om met iemand van de leiding te overleggen voordat je met een eis begint, dan weet je zeker dat je de eis goed begrijpt, en kan je meteen een afspraak maken voor wanneer deze wordt beoordeeld. Soms is het ook mogelijk om een

afgetekend worden door 1 of 2 specifieke leiding, achter de eis staat wie dat is. Als je nog vragen hebt over het insigne internationaal vraag het dan aan Anne.

eis te combineren met een opkomst, daarvoor is het handig om het opkomstrooster te bekijken op de OPV-Schoonoordsite. Elke eis moet beoordeeld en

De Nederlandse eisen, voorbereiding:

1. Maak een vlag of bord voor je patrouille om op te hangen in je keuken of op je kampterrein. (Mark)
2. Word fan van vijf Britse VIP's, verzamel van elk een goede foto en vertel wat over wat die VIP zoal doet of heeft gedaan. Elke VIP moet uit een ander vakgebied komen. Je moet dus niet vijf muzikanten uitkiezen, maar bijvoorbeeld een acteur, een voetballer, een wetenschapper, een schilder en een danser. (Ingeborg)
3. Bedenk een kampvuurbijdrage en voer deze uit op het voorbereidingsweekend. (Tristan)
4. Maak een typisch Engels gerecht klaar en neem dat mee naar een opkomst of het voorbereidingsweekend, baksels mogen ook. (Lex)
5. Beschilder je klompen op een originele manier. (Luc)
6. Schrijf een Engelse brief/mail aan je gastgezin waarin je wat over jezelf, de verkenners en het Engelandkamp vertelt. Als je zelf niet of niet goed

Engels kan, schrijf hem dan in het Nederlands en laat hem dan vertalen door bijvoorbeeld je ouders. (Lex)

7. Onderzoek de geschiedenis van een typisch Engelse feestdag, kijk bijvoorbeeld naar de oorsprong van de feestdag en naar wat er gevierd wordt. (Tijmen)
8. Interview iemand van de leiding in het Engels over het vorige Engelandkamp. (Peter)
9. Los de Engelandquiz op, zie elders in dit magazine (Anne)
10. Leg contact met iemand anders die ook naar de Chamboree gaat, dit kan je bijvoorbeeld doen via instagram of facebook. Zorg er wel voor dat het geen Nederlandse deelnemer is. (Tristan)

De Engelse eisen, in Engeland:

11. (Met twee anderen) Rijd op het internationale kamp met de poffertjeskar naar een andere groep, en bak poffertjes voor ze. (Tristan)
12. (Met je patrouille) Nodig een buitenlandse patrouille uit bij jouw patrouille op de thee. (Peter)
13. Laat mensen van tien verschillende nationaliteiten hun naam en land invullen op een lijstje, met een wens of groet in hun eigen taal. (Ingeborg)
14. (Met je gastgezinmaatje(s)) Maak een ontbijtje klaar voor je gastgezin, als je dit hebt gedaan, laat je gastgezinouder(s) dit dan tijdens jullie afscheid of een gezamenlijke activiteit even vertellen. (Tijmen)

15. (Met de hele groep) Voor de klompdans in uniform uit op het internationale kamp. (Luc)
16. Bak wentelteeftjes voor de leiding. (Lex)
17. Swop 10 insignes of dassen. (Anne)
18. Leer vijf niet-Nederlanders een typische Nederlandse uitspraak (geen scheldwoorden) (Mark)
19. Organiseer op het internatinaal kamp een wedstrijd tegen een buitenlandse groep, dit kan bijvoorbeeld voetbal, rugby of hollandse leeuwen zijn. (Erwin)
20. (Met je Patrouille) Maak een grappige groepsfoto met een buitenlandse groep, bedenk hier ook een leuk onderschrift bij. (Anne)

17

Uniform

In Engeland zijn ze grote fans van het uniform. Alle zichzelfrespecterende beroepen hebben een uniform, en de scholen hebben een schooluniform. Dit zorgt ervoor dat jij als verkenner niet vreemd aangekeken zal worden als je een scoutinguniform aan hebt. Het aanhebben van een uniform kan in Engeland zelfs deuren openen!

Voor het maximale effect willen wij natuurlijk dat iedereen in Engeland hetzelfde uniform aan heeft. Het Engelse woord "uniform" wordt ook vertaald in het Nederlands naar "hetzelfde".

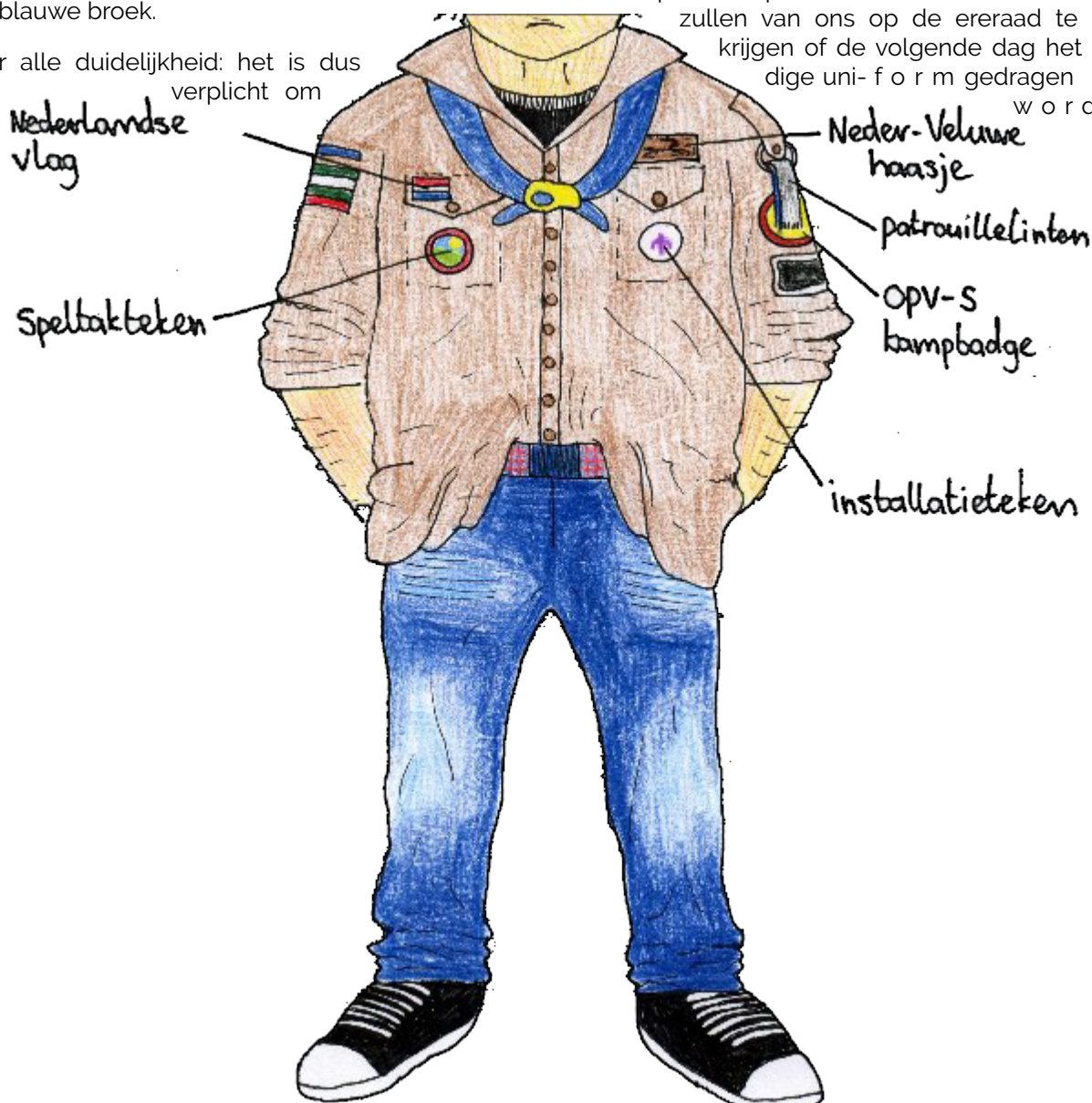
Ons uniform bestaat uit:

- verkennersblouse met insignes op de juiste plaats, zie tekening;
- koningsblauwe das met klompje;
- blauwe broek.

Voor alle duidelijkheid: het is dus verplicht om

je complete uniform mee te nemen naar Engeland, dus als je bijvoorbeeld nog insignes mist moet je hier zo snel mogelijk achteraan gaan zodat het tijdens het kamp in orde is. We willen graag dat je uniform zo compleet mogelijk is voor het voorbereidingsweekend. De artikelen die je via ons besteld hebt krijg je dan nog.

Wanneer we in Engeland zijn hoeft je natuurlijk niet elke dag je uniform aan. Van ons krijgen jullie een speciaal opv-schoonoord t-shirt en de PL's zullen van ons op de ereraad te horen krijgen of de volgende dag het volledige uniform gedragen moet worden.

18 Jongens er is post!!!

Aankomende zomer wordt waarschijnlijk de eerste keer dat jullie drie weken zonder je mobiel op vakantie gaan.

Voordat er een mobiel was stuurden mensen elkaar brieven. De brieven die nu meestal op de mat vallen zijn rekeningen. Maar vroeger stuurden mensen elkaar brieven en kaarten met een persoonlijke tekst erop, zeg maar uitgeschreven whatsapp berichten.

De verkenner krijgen in Engeland de gelegenheid om kaarten naar huis te sturen. Uit ervaring weten we als leiding dat het ook leuk is om kaartjes uit Nederland te ontvangen. Dus dat de verkenner kaarten krijgen van papa en mama, broertjes en zusjes, opa's en oma's en vrienden.

Het laatste stuk van onze reis staan we op het internationale kamp. Hier is een vast postadres waar kaarten naartoe gestuurd kunnen worden.

Let op: bij het maken van dit magazine is de naam van ons subkamp nog niet bekend; het volledige adres zal later nog worden doorgegeven (ook op internet).

Dit is het adres:

Naam Verkenner

Boy scouts OPV-Schoonoord from The Netherlands
Chamboree 2018, Lea Hall, Wimboldsley
naam subkamp [volgt]
CW10 0LL Cheshire
GREAT BRITAIN

Mark de Bruijn

- 25 jaar oud, derde Engelandkamp waarvan tweede als leiding.
- Ik kijk het meest uit naar: het reizen van de rondreis, omdat we dan steeds weer op andere plekken in Engeland zullen zijn.
- Ideale zomer: rustig met reizen naar mooie plekken.
- Mooiste Engelandherinnering: het eerste stuk van de Pennine Way als je nog niet moe bent. Het stuk dat je via de rotsen en beek omhoogklimt en het uitzicht dat je dan hebt over de omgeving.
- Quote: "je wilt toch altijd de gouden appelen in ontvangst nemen?"
- Tip: zoek de ontmoeting!
- Je kunt altijd naar mij toekomen voor: een leuke discussie.

Quote: Heren verkenners!

19

Engelandquiz

1. Wat is de hoofdstad van Engeland?

- a. Manchester
- b. London
- c. Liverpool

2. Hoeveel inwoners heeft Engeland?

- a. 53 miljoen
- b. 46 miljoen
- c. 39 miljoen

3. Wat is een typisch Engels gerecht?

- a. Cobb Salad (salade met o.a. avocado)
- b. Kebab
- c. Bangers and mash (worstjes en aardappelpuree)

4. Hoe heet de beroemde klokkentoren in London?

- a. Big Ben
- b. Big Jim
- c. Big Mac

5. Hoe heet het Engelse volkslied?

- a. Star spangled banner
- b. Marseillaise
- c. God save the queen

6. Hoe oud is koningin Elisabeth II?

- a. 85 jaar oud
- b. 92 jaar oud
- c. 96 jaar oud

7. Welke van deze bands komt NIET uit Engeland?

- a. One Direction
- b. The Beatles
- c. Foo Fighters

8. Hoeveel kopjes thee drinken de Britten gezamenlijk in een jaar?

- a. 50 miljard
- b. 62 miljard
- c. 70 miljard

9. Wanneer werd de eerste lijn in the London Underground geopend?

- a. 1863
- b. 1902
- c. 1923

10. Welke chipssmaak is kenmerkend voor Engeland?

- a. Ketchup
- b. Paprika
- c. Salt and vinigar

11. Aan welke rivier ligt de stad London?

- a. de Seine
- b. de Theems
- c. de Red River

12. Als iets 23 euro kost, hoeveel pond kost het dan ongeveer?

- a. 20 pond
- b. 23 pond
- c. 25 pond

13. Wat voor honden heeft de koningin van Engeland?

- a. Yorkshireterriër
- b. Dobermann
- c. Corgi

14. Hoeveel procent van de Engelse bevolking woont in de grote steden?

- a. 90%
- b. 80%
- c. 70%

15. Welke beroemde schrijver komt niet uit Engeland?

- a. William Shakespeare
- b. Edgar Allen Poe
- c. Charles Dickens

16. Wat gaan we doen op dinsdag 24 juli?

- a. Naar de mijn
- b. 1e dag Hoho
- c. 1e dag Chamboree

Quote: Always look on the bright side of life

20 Voorbereidingsweekend

Het voorbereidingsweekend wordt gehouden in de laatste week van juli... en dat is... *tromgeroffel* ... 30 juni en 1 juli. We gaan er van uit dat iedereen dat weekend aanwezig is!

Het is de laatste keer dat wij elkaar zien voordat we drie weken naar Engeland gaan, dit betekent dat we dus nog wel de laatste puntjes op de i moeten zetten.

Wij gaan onder andere de materialen voor de laatste keer checken. Dus controleren of de tenten geen gaten hebben, of de pannen nog in orde zijn, of de pindakaaspotten in de patrouillekisten zitten, etc. Verder gaan we de klompendans voor de laatste keer oefenen voor de ouders, een soort generale repetitie dus. Ook krijgen jullie alvast een aantal van de bestelde swop-artikelen.

Het is natuurlijk leuk als de presentjes die jullie voor de gastgezinnen hebben gekocht ook in Engeland terechtkomen, daarom is dit het moment om ze in te leveren. Wij willen namelijk de kist met cadeautjes meenemen in het busje waar ook de tenten, patrouillekisten, etc. in worden meegenomen.

Verdere informatie over het voorbereidingsweekend krijgen jullie nog te horen!

21 Patrouille indeling

De patrouillebegeleiders zijn de personen die jou in je patrouille helpen met allerlei dingen zoals de tent opzetten, koken, etc. Je doet dit allemaal zelf, maar zij begeleiden jou waar nodig. Deze leiding eet ook altijd met jouw patrouille mee. Als je een algemene vraag hebt of er zijn problemen in de patrouille, dan ga je in principe naar je patrouillebegeleiders.

Maar... let op! Met vragen over specifieke zaken ga je naar de leiding die daarover gaat. Voor foerage ga je naar Ingeborg, Luc, Pee of Tristan en voor vragen over de rondreis van de eerste week ga je naar Peter, Tijmen, Mark of Erwin

Patrouillebegeleiding:

Leeuwen (Lars):	Mark en Lex
Arenden (Bart):	Erwin en Anne
Cobra's (David):	Peter en Tristan
Tijgers (Sam):	Luc en Tijmen

Taakverdeling:

Eerste week en de rondreis:	Peter, Tijmen, Mark en Erwin
Internationaal:	Lex, Erwin en Tristan
Materiaal:	Lex en Ingeborg
Financien:	Peter en Mark
Foerage:	Peter, Ingeborg, Luc en Tristan
Medisch:	Peter en Ingeborg

Quote: Epibrennen kun je leren

Quote: Dat is een beste boterham!

Luc Jansen

- 22 jaar oud, derde Engelandkamp waarvan de tweede als leiding.
- Ik kijk het meest uit naar: het uit het raam van de bus kijken naar de mooie Engelse landschappen die voorbijtrekken. En het ouwehoeren met iedereen.
- Mijn ideale zomer: verschillende kleine vakanties met mooie steden en mooie natuur. En natuurlijk lekker BBQ'en in de tuin en genieten van de zomeravonden!
- Mooiste Engelandherinnering: het verkeerd lopen tijdens de Pennine Way toen ik verkenner was door een luchtbubbel in het kompas. We liepen de hele verkeerde kant op! We waren helemaal van het pad af en moesten door veen en lage struiken lopen om bij de bus te komen.
- Tip: we zijn hier samen, altijd blijven lachen!
- Je kunt altijd naar mij toekomen voor: potje voetbal.

Begroting

Op de introductieavond van december 2017 presenteerden wij een voorlopige begroting. Sinds die tijd zijn de werkelijke kosten en inkomsten wat duidelijker geworden, de hieronder gepresenteerde begroting is definitief.

Vervoer			Kampgeld eerste week	1.500	
Trein naar Londen	2.000		<i>Totaal</i>	6.700	6.700
Vliegen Manchester – Amsterdam + overtocht busje	2.000		Verdere kosten		
Benzine busje	700		Eten	4.000	
Huur busje	1.000		Verzekeringen	100	
Vervoer Londen	250		Materiaal	500	
Bus naar vliegveld en trein naar Oosterbeek	300		Bankkosten	200	
Bus eerste week	3.500		Algemene kosten	300	
<i>Totaal</i>	9.750	9.750	Totaal	5.100	5.100
Kosten eerste week activiteiten			Vorbereiding/afronding		
Excursie mijn	550		Introductieweekend januari	200	
Aquarium Bornemouth	200		Info-avond ouders	100	
Gorge scrambling	1.100		Vorbereidingskamp juni	250	
Zwemmen	150		Drukwerk/administratie/boekje	350	
Londen geld	500		Insignes	250	
<i>Totaal</i>	2.500	2.500	Algemeen	250	
Kampeergeld			Afronding/reünie	100	
Chamboree kampgeld	5.200		<i>Totaal</i>	1.500	1.500
			Onvoorzien	2.000	2.000
			Totale uitgaven		27.550
Inkomsten					
Deelnemersgeld verkenners		10.000			
Deelnemersgeld leiding		1.350			
Uit internationale kas		16.200			
Totale inkomsten		27.550			

Quote: De appelboom groeit nooit ver van waar de appel gevallen is.

23

Betaling

De kosten voor dit Engelandkamp bedragen voor iedere deelnemer €400,-, het zakgeld is € 100,- Samen is dat dus een bedrag van € 500,- Hierbij komen eventueel nog de kosten voor het aangeschafte swop-materiaal.

Belangrijk

Op onze informatieavond van januari hebben we u een voorlopige begroting gepresenteerd. We vertelden toen dat we een gat in de begroting hadden van ongeveer € 4.500,- en dat we hoopten dat dat gat te dichten met een succesvolle boeken/plantenmarkt. Inmiddels weten we dat die bewuste markt een mooie eindopbrengst had van € 2.300,-, hiervan krijgen de verkenners € 1.500,- en de padvindsters € 800,- (verdeling op grond van aantal leden dat meegaat naar Engeland).

We hebben nu dus nog een begrotingstekort van ongeveer € 3.000,-. Op zich geen ramp, dan moet er wat meer geld uit de internationale kas aangesproken worden. Gevolg is echter wel dat er in de internationale kas na ons Engelandkamp nog maar een bedrag van ongeveer € 4.000,- zit, te weinig als start om in 2022 weer een geslaagd Engelandkamp te kunnen organiseren met een deelnemersprijs die voor iedereen te betalen is.

Daarom hebben we nog een dringend verzoek aan u: kent u nog bedrijven/zaken die ons mogelijk zouden willen sponsoren? Of misschien bent u zelf wel bereid om een extra bijdrage te betalen? Vanzelfsprekend is dat absoluut niet verplicht, maar het zou wel fijn zijn als we weer met een redelijk bedrag in kas kunnen starten met sparen voor 2022...

Deelnemersbijdrage	€ 500,00
Gespaard bedrag	€
Nog te betalen	€
Kosten swopmateriaal	€
TOTAAL te betalen	€

Wij verzoeken u om dit bedrag vóór 1 juli a.s. te storten op rekening

NL65 RABO 0120 4615 36, t.n.v. Verkenners OPV-Schoonoord, onder vermelding van "Engeland 2018 + naam verkenners".

Financiële problemen mogen nooit een argument zijn om Engeland niet te kunnen meemaken. Er is altijd een regeling te treffen. Aarzelt u niet om in zo'n situatie even contact met Peter op te nemen!

Erwin Jansen

- 25 jaar oud, vierde Engelandkamp, waarvan derde als leiding.
- Ik kijk het meest uit naar: gorge scrambling, dat lijkt me spectaculair!
- Ideale zomer: is met lekker veel sport! Dat begint al met het WK voetbal, dan lekker Wimbledon en de Tour de France kijken. En tussendoor met vrienden een mooie vakantie maken.
- Mooiste Engelandherinnering: swopen op het internationaal kamp toen ik verkenners was en het contact dat je dan maakt met andere scouts.
- Quote: "Dat is een beste boterham!"
- Quote: "Je koopt ook het verhaal".
- Tip: doe snel je afwas zodat je veel vrije tijd hebt!
- Je kunt altijd naar mij toekomen voor: nutteloze feiten over sport.

24 Zakgeld en Verzekering

Zakgeld

De afgelopen paar maanden hebben jullie kunnen sparen voor je zakgeld in Engeland en voor het kampgeld. Met de opbrengsten van de boekenmarkt, de oliebollen en de grote clubactie hebben velen van jullie een groot aandeel van het zakgeld al gespaard. Ook konden jullie geld inleveren tijdens de opkomsten om op de spaarkaart te zetten. Dit is een bedrag van 100 euro, wat omgerekend ongeveer 88 pond is. Niet meer en niet minder.

Je hoeft natuurlijk niet al je geld op te maken, maar uit ervaring blijkt dat dit meestal wel gebeurt, en aangezien je het geld toch al hiervoor hebt gespaard kun je er net zo goed iets leuks mee doen. Je kunt er lekker eten en drinken mee halen, of een leuk aandenken om mee te nemen naar Nederland. Onze penningmeesters Mark en Peter beheren het zakgeld, dit betekent dat je voordat we ergens heen gaan hen om wat extra zakgeld kunt vragen. Het spaargeld wordt over het hele Engelandkamp verdeeld, dat wil zeggen dat er een maximum bedrag is dat je per week mag opnemen. De eerste keer dat je spaargeld krijgt is in de trein naar Engeland.

Wij vragen aan de ouders om hun zoon geen extra geld mee te laten nemen. Het zou vervelend zijn als de ene verkenners meer te besteden heeft dan de ander. Extra meegenomen geld zal door de leiding tot na het kamp in beslag worden genomen.

Er is natuurlijk een kans dat je niet de volle 100 euro heb gespaard, als dit het geval is moet je het resterende bedrag overmaken samen met het kampgeld. Als je meer hebt gespaard dan de 100 euro zakgeld dan gaat dat bedrag van het kampgeld af.

De ervaring leert dat er jongens bij zijn die elke beschikbare penny uitgeven aan cola e.d., maar natuurlijk zijn er ook jongens die lang niet al-

les opmaken. De afgelopen jaren merkten we dat sommige jongens bijna geen zakgeld uitgeven omdat ze sparen voor iets dat ze in Nederland willen kopen. Het is gebleken dat dit geen leuke manier is om met je zakgeld om te gaan, daarom zullen wij het zakgeld dat over is aan de ouders terugstorten en niet aan de jongens zelf uitkeren.

Ons advies is daarom ook om je zakgeld lekker uit te geven, je hebt het immers toch al betaald.

Verzekering

Via Scouting Nederland sluiten we voor de jongens die geen doorlopende reisverzekering hebben een speciale scoutingreisverzekering af. Deze reisverzekering geeft o.a. een dekking voor:

- reisbagage tot een maximum van € 5.000,- per persoon
- medische kosten & hulpverlening van 25.000,- per persoon
- hulpverlening en vervroegde terugkeer: gemaakte kosten
- persoonlijke aansprakelijkheid: 5.000.000,-
- rechtsbijstand: 15.000,-
- ongevallen: 25.000,-
- irritante leiding: ?
- Het eigen risico voor bagage bedraagt € 50,-.

De voorwaarden zijn te vinden op www.scoutingverzekeringen.nl

Daarnaast zijn alle jongens WA verzekerd.

Quote: Wie een kuil graaft voor een ander, moet oppassen dat hij geen rugpijn krijgt.

25 Let's go Vlogging

Vlog (het/de; o en m; meervoud: vlogs): weblog met videobeelden, met name over iemands zijn dagelijks leven.

We hebben het afgelopen half jaar al geoefend in het maken van een videoblog, oftewel vlog! Dat hebben we niet allemaal voor niets gedaan, wij gaan namelijk elke dag van het Engelandkamp een korte vlog bijhouden! Iedere dag krijgt een andere patrouille (zie schema) de prachtige vlogcamera om hun activiteiten te filmen. Je kunt bijvoorbeeld een hele dag filmen in Londen: Big Ben, de Theems of de mega M&M's store! Maar het kan ook zijn dat je een stuk van de Pennine Way filmt, het rondstruinen op grote vlaktes of het omhoogklimmen bij de leegstaande waterval.

Het is leuk om een vlog van hoge kwaliteit te maken, de film moet immers verstuurd worden naar het thuisfront. Misschien dat we aan het eind van het Engelandkamp ook wel een extra zakcentje op Youtube.com hebben verdiend! ;-) Vandaar dat jullie toch stiekem nog een aantal laatste tips van vlogexpert Tristan krijgen over hoe je het best een vlog kan opnemen.

Tip 1

Probeer in de lens te kijken. Het klinkt misschien enorm logisch, maar het wordt door veel mensen toch niet gedaan. Zo ziet het er allemaal een stuk professioneler uit!

Tip 2

Wissel van camerapunt. Ze doen het overal, niet alleen bij vlogs maar ook bij Hollywood films. Het

verplaatsen van perspectief om een filmpje zo interessant mogelijk te houden! Dat kan bijvoorbeeld een praatstuk zijn bij de Big Ben, een overzichtsshot van de Big Ben en een stuk film waarin jullie patrouille langsloopt!

Tip 3

Houd je camera altijd horizontaal en stil! Zo zijn alle beelden hetzelfde en maakt het de film minder chaotisch! Zeker een aanrader! Vergeet ook niet om de camera stil te houden, zet hem zo nodig op een randje of een raamkozijn!

Nu jullie een aantal ideeën hebben voor het filmen en een aantal tips hebben kunnen we er een aantal leuke vlogs van maken! Hieronder het schema voor de vlogcamera

Wanneer	Wie?
Dinsdag 17 juli	Leiding
Woensdag 18 juli	Arenden
Donderdag 19 juli	Tijgers
Vrijdag 20 juli	Leeuwen
Zaterdag 21 juli	Cobra's
Zondag 22 juli	Arenden
Maandag 23 juli	Tijgers
Dinsdag 24 juli	Leeuwen
Woensdag 25 juli	Cobra's
Donderdag 26 juli	Arenden
Vrijdag 27 juli	Tijgers
Zaterdag 28 juli	Leeuwen
Zondag 29 juli	Cobra's
Maandag 30 juli	Arenden
Dinsdag 31 juli	Tijgers
Woensdag 1 augustus	Leeuwen
Donderdag 2 augustus	Cobra's
Vrijdag 3 augustus	Arenden
Zaterdag 4 augustus	Tijgers
Zondag 5 augustus	Leiding

26 Het Engeland- lied

Zingen verbreedert, zingen maakt je blij en zingen is goed voor lijf en leden. Zingen doen de Engelsen altijd en overal. Vooral wanneer ze in groepen zijn. Zingen doen de Engelsen het liefst zo hard mogelijk. Zet een groep Engelsen in een voetbalstadion en er zal een prachtig gezang gaan klinken.

Niet alleen de negatieve spreekwoorden, zoals wij die in Nederlandse voetbalstadions kennen, maar ook mooie of grappige liedjes. Of gewoon liedjes van de radio. Zo werden de nieuwste liedjes van bijvoorbeeld de Beatles in die jaren door duizenden mensen luidkeels meegezongen tijdens wedstrijden in de Premier League (de Engelse voetbalcompetitie). (Bijna) iedere Engelse voetbalclub heeft z'n eigen kenmerkende lied. Het bekendste hiervan is het You'll Never Walk Alone, hét lijflied dat voor iedere wedstrijd van Liverpool vol overgave en uit volle borst uit 54.000 kelen klinkt op de tribunes van het Anfield Road Stadium. Voor menig voetbalfan is dit

het ultieme kippenvelmoment. Dat geldt ook voor het 'God Save the Queen' dat bijvoorbeeld door Engelse voetbal- en rugbyfans wordt gezongen, zo tegen het einde van wedstrijden van het nationale team.

*OPV gaat internationaal,
OPV bekend in elke taal.
Zijn altijd te horen, vallen niet stil,
Ja ied'reen vindt OPV chill.
OPV, op kamp in Engeland,
OPV, altijd zo bijdehand!
London en Oxford, de Pen en de mijn,
Oh verkenner wil iedereen zijn!*

Maar er wordt niet alleen tijdens sportevenementen gezongen door Engelsen. Ook in pubs, op pleinen en op internationale scoutingkampen. Vaak beginnen een paar mensen met zingen, waarna steeds meer mensen de tekst her-

kennen. Voor je het weet zingt een hele massa mee. Het is daarom leuk om de teksten van wat liedjes te kennen. Dat is een van de redenen waarom we dit jaar tijdens de kampvuren bij avondopkomsten vast zijn gaan oefenen met zingen. Naast dat het natuurlijk hartstikke lekker is geeft het ook een kik om in een grote groep te zingen!

Net als ieder jaar hebben we daarom ook dit jaar weer een speciaal Engelandlied. Hieronder staat de tekst en het zou leuk zijn als je die straks kent! Als we dan naar de opening op Chamboree lopen, in een zwembad zijn of uitgenodigd zijn door een Engelse groep om aan hun kampvuur mee te doen, hebben we ons eigen lied om te zingen!

Lex Aalbers

- Lex Aalbers, 27 jaar oud, vierde Engelandkamp, waarvan derde als leiding.
- Ik kijk het meest uit naar: het begin van de homehospitality en het contact met de groep. Misschien niet het leukste, maar wel het spannendste moment van het kamp omdat dat altijd weer een verrassing is.
- Ideale zomer: er lekker op uit trekken naar een mooi land, waar het niet te warm is, zodat je lekker dingen kunt ondernemen.
- Mooiste Engelandherinnering: het begin van het gastgezin in 2010, toen een verkenner bij het afscheid ons huilend in de armen viel omdat ie ons enorm zou gaan missen.
- Quote: "Epibreren kun je leren".
- Quote: "Always look on the bright side of life".
- Tip: maak het gezellig in je patrouille, dat is toch een beetje je familie deze weken.
- Je kunt altijd naar mij toekomen voor: lekker ouwehoeren of hulp met pionieren.

27 Product vergelijking

In het kader van praktische tips hebben wij als leiding een aantal producten uitgekozen om met elkaar te vergelijken. De producten die met elkaar vergeleken worden zijn slechts voorbeelden. Wij stellen de producten niet verplicht, maar is wel heel handig om mee te nemen op kamp. In deze productvergelijking komen verschillende soorten hoofdlampjes en lakenzakken aan bod.

Hoofdlampen

Als verkenner weet je als geen ander hoe handig de uitvinding van de hoofdlamp is geweest. Je hebt altijd direct licht in de buurt als je bijvoorbeeld 's avonds de tent aan het opzetten bent of 's nachts naar de wc moet. Het voordeel van een hoofdlamp is dat je altijd je handen vrij hebt en dus altijd elkaar kunt helpen. Hoofdlampen werken meestal op batterijen en geven langdurig licht. Bij de luxere hoofdlampen kan je ook kiezen tussen verschillende lichtsterktes. Nu volgen drie hoofdlampen van verschillende merken en prijsklassen. Ter info: Lumen is de eenheid waarin lichtsterkte wordt gemeten. Hoe hoger het getal hoe feller het licht.

	Bo Camp 150 lumen		Black Diamond Cosmo		Petzl Actik	
Prijs	€9,95		€29,95		€39,95	
Gewicht	50 gram		84 gram		92 gram	
Batterijen	3 AAA		3 AAA		3 AAA	
Standen	3		6		5	
Verstelbaar	Ja		Ja		Ja	
Waterdicht	Nee		Ja		Nee	
Dimbaar	Ja		Ja		Ja	
Helderheid	50 lumen	150 lumen	6 lumen	200 lumen	5 lumen	300 lumen
Brandduur	90 uur	24 uur	180 uur	30 uur	260 uur	60 uur
Lichtafstand	-	-	3 meter	65 meter	10 meter	90 meter

Lakenzakken

Lakenzakken zijn perfect voor reizigers. Een lakenzak kan op verschillende manieren om verschillende redenen gebruikt worden. In Engeland kan je het gebruiken in combinatie met je slaapzak. Het voordeel is dat je slaapzak minder snel vies wordt en je de lakenzak mee kan geven aan de leiding om te wassen. Ook is het een extra isolatie voor in je slaapzak of als je slaapzak te warm is kan je alleen in je lakenzak slapen. De lakenzakken zijn meestal gemaakt van zijde of katoen, dit maakt ze licht in gewicht om mee te nemen.

65

		
Bever SuperLite 1p recht lakenzak	Sea To Summit Lakenzak Katoen (traveller)	Cocoon Egyptisch Katoen Lakenzak

Prijs	€24,95	€29,95	€33,95
Materiaal	Katoen/polyester	Katoen	Egyptisch katoen
Gewicht	320 gram	425 gram	260 gram
Lengte	225 cm	220 cm	220 cm
Breedte	70 cm	90 cm	90 cm

28

Bagagelijst

Nu volgt misschien wel het belangrijkste hoofdstuk van dit boekje, de bagagelijst. Neem deze lijst heel goed door! Dus bij deze: vergeet je tandenborstel niet!!! Ook geven we verderop nog even aan wat jullie als patrouille mee moeten nemen en wat absoluut niét mee mag. Denk er goed aan dat alles in één rugzak/tas moet die niet meer dan 15 kilo weegt.

Kleding

- volledig uniform (aan bij vertrek)
- 4 kledingstukken zoals: T-shirts of blouses
- OPV-Schoonoordpolo (die van het bestelformulier, krijg je op voorbereidingsweekend)
- OPV-Schoonoordpolo (blauwe polo, van het jubileumweekend (heb je die niet, geef dit door aan de leiding + je maat)
- trui of vest
- 2 korte broeken
- 1 lange broek
- 1 afritsbroek (of andere dunne broek, dus geen spijkerbroek)
- 6 stel ondergoed
- 6 paar sokken
- 2 zakdoeken of pakjes
- sportschoenen
- stevige schoenen (liefst halfhoog) met goed profiel (i.v.m. looptocht en grote excursie)
- slippers
- regenkleding
- zwembroek + handdoek
- setje oude kleren (shirt, broek en schoenen, dit wordt dus vies!!!)
- sportbroek of short
- pyjama (als je die gebruikt)
- waszak voor je vuile was (liefst katoen, bv. een kussensloop)

Tassen

- stevige weekendtas of rugzak, absoluut géén koffer! Mocht je kiezen voor een weekendtas dan raden wij er een aan met wieltjes. Dit in verband met de metro en andere stukken die je moet lopen met je bagage. Wat je ook kiest, zorg ervoor dat je naam er duidelijk op staat.
- klein dagrugzakje (met spullen voor onderweg)

Slaapspullen

- slaapmatje (geen dikke matras, maar een klein oprolbaar isolatie- of opblaasmatje, dat in de tas past)
- slaapzak (eventueel met lakenzak, slaapzak wordt vuil)
- opblaasbaar kussen (als dit past)

Toiletspullen

- tandenborstel en tandpasta
- douchefris
- zeep
- klein flesje zonnebrand
- deo
- gel (eventueel)
- muggenstift
- washandje
- 2 handdoeken (tip van Luc: koop hamamdoeken die drogen fijn af, drogen snel en zijn licht)

Overig

- horloge
- bord, mok, bestek
- (hoofd)zaklamp + batterijen
- zonnebril
- theedoek
- klein zakmes (in de hoofdbagage)
- schrijfgerei
- adreslijstje voor te sturen kaarten
- aantal lege plastic tassen (voor natte spullen of om je kleding apart in te verpakken)
- strip- of gewone boeken (voor tijdens het reizen of als je vrije tijd hebt)
- 1 ingeseald stuk kaas (inleveren op voorbereidingskamp)
- kleding voor het Grote Gala Gokfestival (in ieder geval een stropdas/vlinderdasje en een zonnebril)

Eventueel nog meenemen

- muziekinstrument (overleg even met de leiding)
  - fotocamera
  - MP3-speler
- Een MP3-speler zonder wifi mag wel mee, alleen moeten de jongens zelf zorgen voor het opladen daarvan.

Verder niet vergeten

- geldig! paspoort of identiteitskaart
- blikjes/fles/pak drinken voor in de trein
- 2x lunchpakket (middag en avond)
- passende klompen (ook goed merken, worden ingenomen op voorbereidingsweekend)
- cadeau voor gastgezin (inleveren op voorbereidingsweekend)

Wat beslist niet mee mag

- dolken en dergelijke (Engelse wetgeving!)
- mobiele telefoon (zie stukje hieronder)
- zakgeld (want dat krijg je van ons in de trein)
- Bij twijfel beslist de leiding.

Iedere patrouille neemt verder mee:

- veiligheidsspelden
- naaigerei
- wasknijpers
- EHBO-doesje

Hoe pak ik dit nu in?

De spullen voor de reis zaterdag moeten in je dagrugzakje. Deze rugzak gebruik je ook tijdens de dagtochten die we lopen. Hier zit je lunch en drinken plus je regenjas of trui.

De rest van je bagage moet elke dag in en uit de bus worden geladen. Daar kun je dus tijdens de eerste week alleen 's morgens en 's avonds bij. Pak dit in een rugzak of stevige weekendtas (bij voorkeur met wieltjes). NIET in een koffer!

Een belangrijke regel: geen bagage vastbinden aan de buitenkant van je tas of rugzak omdat dat bij het inladen en vervoeren erg onhandig is; bovendien is het bij het vliegen niet toegestaan. Alles moet echt in één tas of rugzak, omdat we op de terugweg maar één stuk bagage per persoon mogen meenemen in het vliegtuig. Het gewicht van je tas/rugzak mag niet meer zijn dan 15 kilo!

Persoonlijk merken

Het is zeer belangrijk, dat alles goed gemerkt wordt! In drie weken Engeland zullen we een aantal keren moeten wassen. Alleen als je alles goed merkt, ben je er zeker van dat je je eigen spullen terug kan vinden. Want van 30 man sokken en onderbroeken vinden is een hele klus als ze niet gemerkt zijn. Tip: Er zijn speciale labels die je in kunt strijken. Je kan een bepaalde kleur in de kleding stikken of je schrijft de initialen in het kledinglabel.

Hoe nemen we alles mee

Alle materialen die we meenemen vervoeren we in een materiaalbusje. Dat betekent dat we heel goed moeten nadenken wat we precies gaan meenemen, want de ruimte die beschikbaar is zal beperkt zijn. Bagage van verkenners kan niet in de materiaalbus!

Mobiele telefoons

Verkenners mogen geen mobiele telefoons meenemen en ook geen apparaten met wifi. Dus ook geen iPod met wifi. We weten uit ervaring dat het geen goede zaak is als individuele jongens contact gaan leggen met Nederland zonder dat leiding daarvan op de hoogte is. Denk aan heimwee, kleine conflicten met andere jongens etc. Ouders worden ongerust, horen het verhaal maar van één kant. Alle contacten met ouders verlopen rechtstreeks met de leiding of via Marlene.

Een andere reden om geen telefoons mee te nemen is dat het vaak dure apparaten zijn die gemakkelijk kwijt kunnen raken of kapot kunnen gaan.

29

Reisdocumenten

De Brexit heeft voor de reisdocumenten voor ons aankomende zomer geen gevolgen.

Voor het reizen naar het Verenigd Koninkrijk zijn nog altijd dezelfde papieren nodig. Dit houdt in dat je een geldig paspoort of Europese ID-kaart tot je beschikking moet hebben dat/ die geldig is tot en met de dag van je terugreis.

Inmiddels heeft iedereen een kopie van zijn reisdocument ingeleverd. Mocht je hierna, om wat voor

reden dan ook, een nieuw document hebben aangevraagd laat het Tijmen dan even weten. Dit is nodig in verband met de oversteken die we maken.

In Engeland zullen de reisdocumenten centraal bewaard worden zodat ze niet kwijtraken. Alleen op de heen- en terugreis zal iedereen voor de paspoortcontrole zelf zijn reisdocumenten bij zich dragen.sdfsdf

Tijmen Pranger

- 29 jaar oud, vijfde Engelandkamp, waarvan vierde als leiding.
- Ik kijk het meest uit naar: het rondreizen en steeds verkassen in de eerste week. En naar het koken, als iedereen lekker bezig is bij de tent in z'n eigen patrouille.
- Ideale zomer: mooi weer, kamperen in een goedkoop land met een lekker biertje en wijntje en een goed boek.
- Mooiste Engelandherinnering: eerste Engelandkamp als leiding, dan maak je alles voor de eerste keer mee als leiding. Alles is nog nieuw en compleet anders dan wanneer je verkenners bent.
- Quote: "Heren verkenners!"
- Quote: "Wie een kuil graaft voor een ander, moet oppassen dat hij geen rugpijn krijgt."
- Je kunt altijd naar mij toekomen voor: niks.

Tristan Koenders

- 20 jaar oud, tweede Engelandkamp, eerste als leiding.
- Ik kijk het meest uit naar: de lekkere Engelse ontbijtjes.
- Ideale zomer: lekker weer, veel BBQ'en aan het water onder het genot van lekker biertje en tussendoor een keer op vakantie naar een ver en onbekend land met m'n backpack, steden door te zoeken en te gaan hiken.
- Mooiste Engelandherinnering: de mijn, ik vond het leuk om door de gangen heen te kruipen en op plekken te komen waar je normaal nooit komt.
- Quote: "Wees wie je wilt zijn, wordt niet diegene die anderen willen dat je wordt".
- Tip: snij je groentes goed en zo klein mogelijk! Dat wil ik je altijd leren!
- Je kunt altijd naar mij toekomen voor: een goed verhaal voor/over mooie Engelse dames.

